372.62
ป1417

รายงานการวิจัย
เรื่อง
การสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

19 ก.ย. 2554

ปฐมชัย ธะนะเนตร

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มิถุนายน 2554

S 398172

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยเงินรายได้
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
ประจำปีงบประมาณ 2553

ประกาศคุณูปการ

การทำงานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์นันทรัตน์ ธรรมวัฒน์ไพศาล ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้วิจัยโดยตรง ที่ได้กรุณาอนุมัติงบประมาณเงินรายได้ของโรงเรียน ในปีการศึกษา 2553 ให้แก่ผู้วิจัย และให้โอกาสในการผลิตผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์แก่หน่วยงาน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับท่าน อาจารย์ ดร.มิ่ง เทพครเมือง หัวหน้างานวิจัย ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินงานตามขั้นตอน ตรวจสอบเค้าโครง และนำเสนอเพื่อขออนุมัติงบประมาณ ในการทำงานวิจัยตั้งแต่ต้นจนจบ พร้อมทั้งยังให้ข้อเสนอแนะ และแนวทางการทำงานวิจัยในครั้งนี้จนประสบผลสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์พรรณนิภา สันติพงษ์ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัทยา การะเจดีย์ ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน และอาจารย์นฤมล พัชรปิยะกุล ซึ่งทั้ง 3 ท่าน เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยของโรงเรียนสาธิต ฯ ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตรวจสอบ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการจัดทำแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี รวมทั้งขอขอบคุณ อาจารย์จุลศักดิ์ สุขสบาย หัวหน้างานวัดและประเมินผลของโรงเรียน ซึ่งกรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล และการวัดผลการศึกษา นอกจากนี้ยังให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ตรวจสอบ แก้ไข และชี้แนวทางแก่ผู้วิจัยในครั้งนี้ และที่สำคัญต้องขอขอบคุณ อาจารย์ดลศักดิ์ ไทรเล็กทิม ที่กรุณาช่วยแปลและเรียบเรียงบทคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษ จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณทุกท่านที่กล่าวมาอีกครั้ง

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณฝ่ายวิจัย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่อนุมัติการดำเนินงานโครงการวิจัยอันเป็นประโยชน์แก่หน่วยงาน และให้โอกาสแก่บุคลากรในหน่วยงานทุกท่านได้ผลิตงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น

ปฐมชัย ธะนะเนตร

ผู้วิจัย

การสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย
เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

บทคัดย่อ

ของ

ปฐมชัย ธะนะเนตร

เสนอต่อฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานวิจัย

ตามโครงการวิจัยเงินรายได้โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม)

ประจำปีงบประมาณ 2553

มิถุนายน 2554

ปฐมชัย ธะนะเนตร. (2554). *การสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม).*

การวิจัยในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้าง และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียนเรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 60 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด คือ แบบฝึกมาตราตัวสะกด แม่กก,แม่กด, แม่กน และแม่กบ ไม่ตรงตามมาตรา และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งนำไปทดสอบก่อนและหลังการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด มีประสิทธิภาพ 95.74/86.19 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการทดลอง

THE CONSTRUCTION OF THE WRITING WORDS WITH IRREGULAR FINAL CONSONANTS EXERCISE FOR GRADE 5 AT DEMONSTRATION SCHOOL SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY PRASARNMIT (ELEMENTARY)

AN ABSTRACT

BY

PATHOMCHAI THANANATE

Presented to the Research Department of Srinakharinwirot University

funded by the School Annual Income

Academic year 2010

June 2011

Pathomchai Thananate. (2011). *The Construction of Writing Words with Irregular final consonants Exercises for Grade 5 at Demonstration school Srinakharinwirot University Prasarnmit (Elementary)*.

The purpose of this research were to construct and find out the effectiveness of writing words with Irregular final consonants exercises for Grade 5 at Srinakharinwirot University Prasarnmit (Elementary) and to compare students' spelling achievement of word's with consonants before and after using these exercises. The sample simplify selected for this study were 60 students Grade 5 at Demonstration school Srinakharinwirot University Prasarnmit (Elementary) during the second semester of the 2010 academic year.

The instruments consisted of 1) The four papers of Thai language subject writing exercises chapter "Section Inconsistent Final Consonant Words" in "Kok", "Kod", "Kon", and "Kob" scales of spelling Thai words for grade 5 students and 2) a spelling words with irregular final consonant achievement test including 60 items which was administered

to the students before and after using the exercises. The collected data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation and t-test.

This research revealed that

1. The efficiency of the four papers of Thai language subject written exercises chapter "Section Inconsistent Final Consonant Words" for Grade 5 were 95.74/86.19, passing the criteria (80/80).

2. After working through the exercises, the students' spelling achievement were statistically higher than before the exercises at the .01 level of significance.

สารบัญ

ประกาศคุณูปการ
บทคัดย่อ
สารบัญ
บัญชีตาราง

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์	5
	สมมุติฐานของการวิจัย	6
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนการสอนภาษาไทย	14
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	17
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	30
3	**วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าและทดลอง**	43
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและทดลอง	44
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	44
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
	การวิเคราะห์ข้อมูล	53
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 57
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล 57
ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล 57
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 58

5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ 61
ความมุ่งหมายของการวิจัย 61
สรุปผลการวิจัยและทดลอง 64
อภิปรายผล 64
ข้อเสนอแนะ 67

บรรณานุกรม 69

ภาคผนวก 75
ภาคผนวก ก 76
ภาคผนวก ข 89
ภาคผนวก ค 151

ประวัติย่อผู้วิจัย 153

บัญชีตาราง

ตาราง **หน้า**

1 แสดงรูปแบบการศึกษาเชิงทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design..... 52

2 คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และคะแนนระหว่างเรียน หลังเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพ..... 58

3 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด..... 59

4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5..... 60

5 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนกแจกแจง (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ฉบับที่ใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 ข้อ..... 77

6 แสดงคะแนนรวมทั้งหมดของแบบฝึกทักษะทั้ง 4 ชุด คะแนนที่ทำได้จากการทำแบบฝึกทักษะ..... 79

7 เปรียบเทียบผลต่างของผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา..... 82

8 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้ง 2 ตอน (Pre-Test / Post-Test)..... 85

9 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราทั้ง 4 ชุดระหว่างเรียน และหลังเรียน..... 88

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารประกอบด้วยทักษะสำคัญ 5 ประการ คือ การฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการดู ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2551: 5) ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในส่วนของสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในสาระที่ 1 สาระที่ 2 และสาระที่ 3 อันเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนไว้ว่า ต้องมีทักษะในการเขียนสะกดคำ และเข้าใจความหมายของคำ ส่วนของสาระที่ 2 ซึ่งเป็นสาระการเขียน กำหนดว่าต้องเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี โดยระบุไว้ในมาตรฐาน ท 2.1 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตัวชี้วัดที่ 2 สามารถเขียนสื่อสารโดยใช้คำถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่ดี เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาไทยนั้น ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการใช้ภาษาที่สำคัญทั้ง 5 ประการตามที่กล่าวมาข้างต้นสอดคล้องกับคำกล่าวของ กรรณิการ์ พวงเกษม (2535: 2) ที่กล่าวว่า “ความสำคัญของภาษาไทยนั้นมีหลายประการ ที่สำคัญเพื่อให้เป็นเครื่องมือในการใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน และการประกอบอาชีพ การเรียนการสอนภาษาไทยจึงมีความสำคัญโดยที่ครูผู้สอนจะต้องเข้าใจถึงวิธีการฝึกทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้แก่ผู้เรียนอย่างมีความสัมพันธ์กัน นักเรียนจะสนุกในการเรียน สนใจและรักที่จะเรียน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยเป็นผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาไทยดีขึ้น”

การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการฝึกฝนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง ดังที่ สุนีย์ แก้วของแก้ว (2548: 1–2) กล่าวว่า “การเรียนรู้ทุกภาษาโดยเฉพาะในการเรียนระดับพื้นฐานจะเน้นในด้านการอ่านการเขียนได้ถูกต้องมีความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นของนักเรียนทุกคน ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านหลักเกณฑ์ของภาษาไทย เช่น หลักการสะกดคำ ไตรยางค์ การผันวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น โดยเฉพาะการสอนแจกลูกสะกดคำ หากครูไม่ได้สอนให้นักเรียนในระยะเริ่มเรียนการอ่าน นักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำ และการสะกดคำ ทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะสับสน อ่านหนังสือไม่ออกเขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหามากของเด็กนักเรียนไทยในปัจจุบัน เป็นสิ่งที่มีผลกระทบต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย”

จากคำกล่าวข้างต้น จะเห็นว่า การเขียนสะกดคำ นับว่าเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญอย่างหนึ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการเสริมทักษะให้แก่ผู้เรียน และเพื่อลดปัญหาด้านการใช้คำเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันให้ถูกต้องตามอักขรวิธี อย่างมีความเหมาะสม ดังที่ ศุภมาส ด่านพานิช (2541: 1) และ วรรณี โสมประยูร(2534: 95) กล่าวว่า "การเขียนสะกดคำ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง โดยที่เด็กจะต้องรู้จักสะกดคำได้ดีอย่างถูกต้องเสียก่อนตั้งแต่เริ่มรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน จึงสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ เด็กจะไม่สามารถแสดงความคิดของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ กล่าวคือสื่อสารกันไม่ได้ ขาดความเข้าใจตรงกัน และใช้คำไม่ถูกต้อง"

จากประสบการณ์ของผู้วิจัย ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) มักพบปัญหาจากการตรวจใบงานและการบ้านของนักเรียน ซึ่งพบว่านักเรียนจำนวนมากยังเขียนสะกดคำผิดพลาดเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) เช่น บริจาค เขียนเป็น บริจาก เกียจคร้าน เขียนเป็น เกลียดคร้าน โอกาส เขียนเป็น โอกาศ ทรัพยากร เขียนเป็น ซับพะยากร กองทัพ เขียนเป็น กองทับ เคารพ เขียนเป็น เคารบ เป็นต้น ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ที่เป็นเช่นนี้เพราะเป็นผลมาจากการขาดการฝึกฝนในด้านทักษะการเขียนอย่างเพียงพอ หรืออาจจะจดจำตัวอย่างผิด ๆ ที่พบในชีวิตประจำวัน เช่น โทรทัศน์ หนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสารต่างๆ ใบปลิว ป้ายโฆษณาข้างทาง เป็นต้น" ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2522: 31) ว่า "ในปัจจุบันการใช้ภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา มักจะไม่ถูกต้อง มีปัญหามาก โดยเฉพาะในด้านการเขียนส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสะกดคำ และคำที่มีการันต์ สาเหตุเพราะเด็กไม่ได้รับการฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีและเพียงพอ" และ ชวนจิต ภูมาตย์ (2537: 15) ที่กล่าวว่า"สาเหตุที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิด ส่วนมากมาจากการมีประสบการณ์ในด้านการเขียนที่ผิด ไม่รู้หลักภาษา และการรับเอาตัวอย่างที่ผิดจากหนังสือ สิ่งพิมพ์ และสื่อมวลชนที่มักจะนำคำที่เขียนผิดมาใช้อยู่" ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธีอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนโดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา จะได้จดจำนำการใช้ภาษา(ด้านคำ)ที่ถูกต้องไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องเหมาะสม กล่าวคือเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ แม่นยำ จดจำได้ และนำไปใช้เขียนได้อย่างคล่องแคล่ว ดังที่ อมรรัตน์ พิศฐาน (2542: 2-3) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะทางภาษาเรื่องการสะกดคำ แล้วพบว่า "การฝึกการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่นการฝึกย้ำ ซ้ำทบทวนบ่อย ๆ จึงจะทำให้ผู้เรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูด อ่านและเขียนได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และวิธีที่จะฝึกทางภาษาให้ได้ผลอีกวิธีหนึ่งก็คือ การฝึกทักษะด้วยแบบฝึกเพราะแบบฝึกเป็นส่วนที่สำคัญประการหนึ่งในการสอน

ภาษา" ซึ่งสอดรับกับกรมวิชาการ (2535: คำนำ) ที่กล่าวถึงเรื่องการสร้างแบบฝึกว่า "แบบฝึกจะทำให้เด็กเกิดความแม่นยำคล่องแคล่วในแต่ละทักษะ สามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดและเหตุผล สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาของนักเรียนได้"

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่า แบบฝึกเสริมทักษะนั้นมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพราะเป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน ช่วยลดภาระของครูได้มาก ตลอดจนช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาในด้านการสะกดคำให้ดีขึ้น และการให้นักเรียนทำแบบฝึกจะช่วยชี้จุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน เพื่อที่ครูจะได้ช่วยแก้ไขปรับปรุงได้ในส่วนที่บกพร่องอย่างทันท่วงที นอกจากนั้น สุจริต เพียรชอบ (2522: 5) ได้กล่าวเกี่ยวกับแบบฝึกเสริมทักษะด้านการสะกดคำไว้ว่า "แบบฝึกยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการเขียนสะกดคำ เนื่องจากการฝึกฝนอยู่อย่างสม่ำเสมอ ผู้เรียนจะสามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องและเกิดทักษะ" ส่วน เพ็ญศรี กันกา (2539: 94) กล่าวว่า "แบบฝึกช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์หลายแบบอย่างกว้างขวาง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวน และนำประสบการณ์มาประยุกต์ใช้กับบทเรียนอื่น ๆ ได้ตามความสามารถ" และ มะลิ อาจวิชัย (2540: 4) กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของแบบฝึกว่า "การฝึกเขียนที่ถูกตามหลักพจนานุกรมนั้นต้องอาศัยการฝึก ย้ำทำ ทบทวนบ่อย ๆ และวิธีที่จะพัฒนาทางภาษาให้ได้ผลดีวิธีหนึ่งก็คือ การฝึกทักษะการเขียนสะกดคำด้วยแบบฝึก เพราะแบบฝึกเป็นสื่อในการสอนอย่างหนึ่งที่สามารถทำให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ในการฝึกเขียนสะกดคำเกิดความแม่นยำ คล่องแคล่ว และใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ"

จะเห็นว่าการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ผู้วิจัยจึงเกิดแรงจูงใจและมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 เพื่อนำไปใช้พัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายประถม) ให้มีประสิทธิภาพ คือเขียนถูกต้องตามความหมาย ตามอักขรวิธี โดยการทดลองใช้กับนักเรียนเพื่อศึกษาหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพ

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในด้านทักษะการเขียน เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา 4 ฉบับ (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในการสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ในระดับชั้นต่าง ๆ ให้เหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 200 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 60 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (sampling random)

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นคำศัพท์ยากที่นำมาจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และวรรณคดีลำนำ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เฉพาะคำในมาตราตัวสะกด (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ไม่ตรงมาตรา ดังนี้

1. มาตราตัวสะกด แม่กก ไม่ตรงมาตรา คือ คำที่มี ข ค ฆ คร รค เป็นตัวสะกด

2. มาตราตัวสะกด แม่กด ไม่ตรงมาตรา คือ คำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ต ถ ท ธ ศ ษ ส ติ ตุ ธิ รถ ตร ชร ทร รท เป็นตัวสะกด

3. มาตราตัวสะกด แม่กน ไม่ตรงมาตรา คือ คำที่มี ญ ณ ร ล ฬ รร เป็นตัวสะกด

4. มาตราตัวสะกด แม่กบ ไม่ตรงมาตรา คือ คำที่มี ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด

และแบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 60 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำที่มีพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ ให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542

2. แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ฉบับ หมายถึง แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำคำศัพท์ยากในหนังสือเรียนภาษาพาที และวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เฉพาะคำที่สะกดด้วย มาตราแม่กก จำนวน 20 คำ มาตราแม่กด จำนวน 97 คำ มาตราแม่กน จำนวน 80 คำ และมาตราแม่กบ จำนวน 46 คำ รวมทั้งหมด 243 คำ ซึ่งเป็นคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราทั้งสิ้น แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบฝึกทักษะ

ด้านการเขียนสะกดคำที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ที่จะช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้วิจัยพึงพอใจตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ของนักเรียนทุกคนจากการทดสอบหลังเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะทุกชุด

3. คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา หมายถึง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในมาตราแม่กก แม่กด แม่กน และแม่กบ เป็นคำที่นำมาจาก หนังสือเรียนภาษาพาที และวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผ่านการตรวจสอบและคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านแล้ว

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กก แม่กด แม่กน แม่กบไม่ตรงตามาตรา หมายถึง แบบทดสอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากการทดลอง จำนวน 60 ข้อ

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กก แม่กด แม่กน แม่กบไม่ตรงตามาตรา ซึ่งวัดได้จากการใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีประสิทธิภาพ ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย
    1.1 หลักสูตรการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา
    1.2 หลักการสอนภาษาไทย
    1.3 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทย
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนการสอนภาษาไทย
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
    3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ
        3.1.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
        3.1.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
        3.1.3 จุดมุ่งหมายของการสอนเขียนสะกดคำในระดับประถมศึกษา
        3.1.4 ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด
        3.1.5 หลักการสอนเขียนสะกดคำ
        3.1.6 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตัวสะกด
    3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
    4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
        4.1.1 หลักการสร้างแบบฝึก
        4.1.2 จิตวิทยาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึก
        4.1.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
        4.1.4 ประโยชน์ของแบบฝึก
    4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย

1.1 หลักสูตรการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 31-34) ได้ระบุถึงเหตุผลและสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้ ตลอดจนสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งคุณภาพผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการเขียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ไว้ดังนี้ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

"ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือ แสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติอันล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป"

และในส่วนของสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้อะไรในภาษาไทย ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร กำหนดไว้ดังนี้

"ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง"

ซึ่งมี 5 สาระ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษาไทย และวรรณคดีและวรรณกรรม (ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะ สาระที่ 1 – 3 เพราะเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร) ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน : การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน : การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด : การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ส่วนคุณภาพผู้เรียน ที่กล่าวถึงการเขียนสะกดคำ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้ "จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 : ต้องสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำได้..."

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่า เป็นการมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนให้มีพัฒนาการทางการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารเป็นหลัก โดยเน้นให้เกิดทักษะทั้ง 5 ด้าน คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด ในส่วนของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรได้กำหนดไว้ในสาระที่ 2 การเขียน ตัวชี้วัดที่ 2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ชัดเจนในส่วนของสาระที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 คุณภาพผู้เรียนและตัวชี้วัดที่ 2 ซึ่งกำหนดว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและเข้าใจความหมายของคำ เพื่อนำไปใช้ในการเขียนสื่อสารตามรูปแบบต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามกาลเทศะ และมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจกับหลักสูตร แล้วนำไปปรับใช้หรือกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนดมา ก็จะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง

1.2 หลักการสอนภาษาไทย

จากคำจำกัดความที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นแล้วว่า "ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง" ครูผู้สอนภาษาไทยจึงต้องตระหนักและคำนึงถึงความสำคัญของการสอน

ภาษาไทยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ ก่อนอื่นครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจถึงธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษาไทยก่อน ดังที่ อัจฉรา ชีวพันธ์ (2553: 13) ได้กล่าวไว้ว่า "ในการสอนภาษาไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ตนจะสอนให้กระจ่าง เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความศรัทธาในตัวผู้สอน และทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในตนเองว่าสามารถถ่ายทอดความรู้และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดถึงมีสำนึกเห็นคุณค่าของภาษาไทยในฐานะที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทยและเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งแสดงถึงความเป็นเอกราชของชาติไทย และก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพของคนในชาติ ด้วยการใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในสังคม เมื่อพิจารณาถึงธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษาไทยแล้ว จะเห็นได้ว่าภาษาไทยใช้ถ้อยคำเพื่อสื่อสารกันให้เกิดความเข้าใจตรงกันตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ทั้งในด้านความคิดความรู้สึก และความต้องการระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสาร"

ในเรื่องความสำคัญของการสอนภาษาไทยนั้น สนม ครุฑเมือง (2523: 3) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในชาติ ให้มีความเข้าใจตรงกันทั้งด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน

2. ช่วยให้เกิดความรู้ในวัฒนธรรมของตนเอง เช่น ภาษาไทย เป็นเอกลักษณ์แสดงความเป็นไทย เป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติ ภาษาไทยแสดงวัฒนธรรมประจำชาติที่ทำให้คนไทยภาคภูมิใจที่มีภาษาเป็นของตนเอง ควรรักษาสืบทอดต่อไปและการสอนภาษาไทยต่อคนไทยทำให้เกิดความรู้สึกว่าภาษาของตนต้องหวงแหน ทำให้เกิดความสามัคคีของคนในชาติ

3. การสอนภาษาไทยช่วยในด้านความเจริญงอกงามของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ มีความเจริญงอกงามด้านจิตใจ เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ในสาขาวิทยาการอื่น ๆ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

ส่วนในเรื่องความมุ่งหมายของการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษานั้น วรรณี โสมประยูร (2534: 240) ได้กล่าวว่า "เพื่อให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาประกอบด้วยทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนสามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อสาร เสาะแสวงหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนเอง สังคม และประเทศชาติ"

สรุปว่าครูผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษาไทย มองเห็นความสำคัญของการสอนภาษาไทย รวมทั้งตระหนักถึงความมุ่งหมายของการสอนภาษาไทย ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ เกิดทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันให้เกิดความเข้าใจตรงกันและสามารถแสวงหาความรู้อื่น ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ส่วนการสร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยนั้นเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนโดยตรง ที่จะต้องมีกลวิธีต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน จึงจะเป็นแนวทางที่นำไปสู่ความมุ่งหมายของการสอนภาษาไทยได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฉันชนก รักแตง (2546: 25) ว่า "การที่จะอบรมสั่งสอนให้เด็กเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยนั้นจะต้องค่อยทำไปโดยใช้วิธีการจูงใจและปลูกฝังทีละน้อย ถ้าเด็กสนใจและเห็นความสำคัญของภาษาไทยแล้ว การเรียนภาษาไทยของเด็กก็จะเป็นไปด้วยความสนุกเพลิดเพลินและบรรลุผลตามความมุ่งหมาย"

สำหรับในด้านการสอนภาษาไทยนั้น มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวทางไว้จำนวนมาก ซึ่งจะนำมาพอสังเขปเพื่อเสริมทัศนะเพิ่มเติมให้แก่ครูผู้สอนได้เห็นวิธีการสอนที่แตกต่างกันไป ดังนี้

หลักการสอนภาษาไทยของ สนิท สัตโยภาส (2526: 58-60) กล่าวไว้โดยสรุปดังนี้

1. สอนภาษาไทยให้สอดคล้องกับธรรมชาติ เพราะในชีวิตประจำวันของมนุษย์จะใช้ทักษะทางภาษาคราวละไม่น้อยกว่าสองทักษะ เพราะฉะนั้นการสอนภาษาควรให้เกิดทักษะที่สัมพันธ์กันไปในแต่ละครั้งด้วย

2. ควรสอดแทรกทักษะทางภาษาขณะที่มีการเรียนการสอน เพราะถือว่าภาษาไทยเป็นปัจจัยของการเรียนทุกวิชา ถ้าพบข้อบกพร่องเกี่ยวกับทักษะภาษาไทยขณะเรียนวิชาใดควรแก้ไขทันที

3. สอนภาษาไทยเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม การสอนแต่ละครั้งควรเริ่มด้วยการมีความพร้อมทั้งกายและใจที่จะเรียนก่อน

4. เรื่องที่นำมาสอนควรมีความหมายต่อผู้เรียน โดยเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก เป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก เป็นรูปธรรมและเกี่ยวโยงกับชีวิตประจำวัน

5. ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะเพราะฉะนั้นควรฝึกบ่อย ๆ ครูควรหาแบบฝึกหัดอย่างเพียงพอ

6. การสอนภาษาไทยโดยใช้สื่อการสอน เพื่อให้เกิดความสนใจและความเข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น

7. สอนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการสอน ครูควรเปลี่ยนแปลงวิธีสอนและกิจกรรมอยู่เสมอ

8. สอนภาษาไทยควรมีแรงเสริมและการจูงใจอยู่เสมอ

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2534: 50-52) ได้กล่าวถึงแนวการสอนภาษาไทยต้องมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับลักษณะของภาษาและวิธีที่สอน ดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติในการเรียนภาษาของเด็ก เด็กจะเรียนรู้ภาษาโดยเริ่มจากการฟังก่อน แล้วจึงพูด การที่เด็กหัดพูดเป็นการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ ต่อจากนั้นเมื่อเข้าเรียนในโรงเรียนจึงได้เรียนอ่านและเขียนต่อไป

2. องค์ประกอบของภาษา ภาษาทุกภาษาจะมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ เสียง ความหมาย และโครงสร้าง ครูผู้สอนจำเป็นจะต้องรู้องค์ประกอบของภาษาให้ดี และจัดการเรียนการสอนให้เด็ก เกิดการเรียนรู้ทั้งการออกเสียง รวมทั้งเข้าถึงความหมายและโครงสร้างของคำ

3. สอนให้เกิดทักษะสัมพันธ์ทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จะต้องสอนให้สัมพันธ์กัน ในการสอนแต่ละครั้งไม่ควรแยกสอนเฉพาะการอ่านหรือการพูด เพราะในการใช้ภาษา เมื่อมีการพูดย่อมมีการฟัง การอ่าน การเขียนสัมพันธ์กันอยู่ จึงควรสอนให้ไปด้วยกัน

4. สอนให้เกิดทักษะ ทักษะ หมายถึง การกระทำใด ๆ ให้เกิดความคล่องแคล่วชำนิชำนาญโดยอัตโนมัติ ทักษะจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเป็นนิตย์ เพราะถ้าขาดการฝึกฝนจะทำให้ทักษะเสื่อมลง ดังนั้นการสอนภาษาไทยจะต้องให้เกิดทักษะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพราะสิ่งเหล่านี้ต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้คล่องแคล่วและได้ผลดี

5. สอนให้เกิดความรู้ หมายถึง การจัดประสบการณ์ให้แก่นักเรียน เมื่อนักเรียนได้พบได้เห็นมากยิ่งเกิดความรู้มาก และการเรียนรู้จะเกิดมากยิ่งขึ้น การเรียนการสอนควรมุ่งให้นักเรียน เรียนโดยการกระทำให้มากที่สุด

6. สอนให้เกิดทัศนคติ ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ท่าทีมนุษย์มีต่อมนุษย์ หรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นไปในทางที่ดีและไม่ดี ลักษณะความสำคัญของทัศนคติ คือ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ การสอนภาษาไทยจึงต้องมุ่งให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีให้มากที่สุด

7. สอนให้เกี่ยวโยงกับชีวิตประจำวันของเด็ก เด็กควรรู้จักเรียนเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ฉะนั้นการสอนจึงต้องสอนให้เกี่ยวพันกับชีวิตของเด็ก ครูผู้สอนจะต้องพยายามวางแนวการสอนให้ถูกต้อง และพยายามฝึกฝนให้เด็กใช้ภาษาได้คล่องแคล่ว

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียน ครูผู้สอนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการปลูกฝังความรู้ ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้กับนักเรียนได้อย่างถูกต้อง และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นต้องเข้าใจในทฤษฎีจิตวิทยาในการเรียนการสอนภาษาประกอบด้วยจึงจะทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยเกิดสัมฤทธิผลในทางที่ดีมีประสิทธิภาพ

1.3 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทย

สมพร มันตะสูตร (2526: คำนำ) กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีค่ายิ่งทั้งแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย เป็นสิ่งที่พึงรักและหวงแหนไว้ตราบเท่าความเป็นไทยยังดำรงอยู่ แต่การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารทุกวันนี้มีปัญหาอยู่มากทั้งผู้สอนภาษาไทยและผู้เรียนภาษาไทย เพราะความงอกงามหรือความวิบัติของภาษาไทยทั้งหลายนั้น ขึ้นอยู่กับการถ่ายทอดวัฒนธรรมของภาษาไทย และกาเรียนรู้วัฒนธรรมเป็นสำคัญ ปัญหาของครูภาษาไทยคือไม่อยากสอนเพราะนักเรียนไม่อยากเรียน ปัญหาของนักเรียน ไม่อยากเรียน เพราะครูสอนไม่สนุก การสอนภาษาไทยจึงเป็นปัจจัยอันสำคัญยิ่งที่ทำให้ภาษาไทยยังแสดงความเป็นเอกลักษณ์ทางภาษา ครูสอนภาษาไทยมีส่วนสำคัญที่จะอนุรักษ์ส่งเสริมให้ภาษายังดำรงอยู่อย่างงอกงาม

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2544: 6-12) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่เกิดปัญหาการสอนภาษาไทยโดยสรุปไว้ว่า ความบกพร่องในการสอนภาษาไทยที่สำคัญที่สุดคือ การขาดความเอาใจใส่และความพยายามในอันที่จะค้นหาวิธีสอนที่ได้ผล และการผลิตวัสดุอุปกรณ์ไม่ก้าวหน้า ดังนั้นในการสอนภาษาไทย โดยทั่วไปย่อมเชื่อกันว่าเป็นวิชาที่ครูทุกคนย่อมสอนได้ ข้อนี้เป็นความจริง และความไม่จริง ความจริง ครูที่พูด อ่าน เขียน ภาษาไทยได้ ควรสอนภาษาไทยได้ทุกคน แต่ครูสอนภาษาไทยในประเทศไทยได้รับการถ่ายทอด ความชำนาญน้อยที่สุด โดยแท้จริงแล้วในวงการฝึกหัดครู มีน้อยคนเล็งเห็นว่าการสอนภาษาของตนเองเป็นงานสอนที่ยากที่สุดในกระบวนการสอนวิชาต่าง ๆ ไม่มีครูกี่คนในโลกที่สามารถสอนนักเรียนให้ได้ผลดีโดยไม่มีวัสดุอุปกรณ์ในการสอนเช่นเดียวกับครูไทยของเรา ซึ่งมีอุปกรณ์ในการสอนน้อยมากในการสอนภาษา

วรรณี โสมประยูร (2539: 28) ได้สรุปถึงความสำคัญและปัญหาของการสอนวิชาภาษาไทยว่า มนุษย์ได้ใช้ทักษะการฟัง อ่าน และเขียน เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อประกอบอาชีพ พัฒนาบุคลิกภาพและสร้างเสริมคุณภาพชีวิตในด้านอื่น ๆ เพราะคนเราทุกคนได้รับความรู้ ความคิด จากการฟัง การอ่าน แล้วเขียนบันทึกไว้เพื่อถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจอีกทอดหนึ่ง การเขียนของนักเรียนที่อ่อนภาษาจึงทำให้อ่อนวิชาอื่น ๆ ไปด้วย

สรุปได้ว่าปัญหาการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยนั้นมีทั้งผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น ครูสอนไม่สนุก นักเรียนไม่อยากเรียน การถ่ายทอดทางภาษาที่ไม่ถูกต้อง และการขาดแคลนอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องศึกษาถึงทฤษฎีจิตวิทยาการทางการเรียนการสอนให้เข้าใจ เพื่อจะได้หาวิธีการขจัดและป้องกันปัญหาเหล่านั้นให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุดในการเรียนการสอนภาษาไทย

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนการสอนภาษาไทย

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียน ครูผู้สอนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการปลูกฝังความรู้ ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้กับนักเรียนได้อย่างถูกต้องและช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ดังนั้น ครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นต้องเข้าใจในทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนการสอนภาษา ซึ่งเรื่องนี้ กรรณิการ์ พวงเกษม (2535: 35-38) ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาที่ครูจะต้องคำนึงถึงไว้ โดยกล่าวสรุปได้ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference)

การเรียนการสอนภาษาไทยต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมาก เพราะนอกจากการใช้ภาษาของเด็กที่แตกต่างกันแล้ว สภาพแวดล้อมของเด็กที่มีส่วนสำคัญยิ่งต่อการเรียนภาษา เพราะเด็กบางคนใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการดำรงชีวิตประจำวัน หรือเด็กบางกลุ่มใช้ภาษาถิ่นเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เด็กที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันย่อมมีทักษะการใช้ภาษาต่างกัน และมีความสามารถในการรับรู้ที่ต่างกัน จึงควรมีการทดสอบความรู้พื้นฐานทางภาษาของนักเรียนก่อนสอน เพื่อวัดความสามารถในการใช้ภาษาของแต่ละคน โดยการแบ่งกลุ่มคละเด็กเก่งและอ่อนไว้ด้วยกัน เพื่อให้เด็กเก่งได้ช่วยเหลือเด็กอ่อน และเด็กอ่อนได้ดูตัวอย่างจากเด็กเก่ง

2. ความพร้อม (Readiness)

มีองค์ประกอบความพร้อมของเด็ก ดังนี้

ก. วุฒิภาวะ (Maturity) คือ ความพร้อมในการรับรู้ ตามอายุของเด็ก

ข. ประสบการณ์เดิม (Experience) หมายถึง ประสบการณ์เดิมก่อนที่จะรับรู้สิ่งที่ครูสอนใหม่ ซึ่งถ้าเป็นประสบการณ์ใหม่ ก็จะรับรู้ได้รวดเร็วขึ้น

ค. ความสัมพันธ์ของบทเรียนกับตัวเด็ก หมายถึง จัดบทเรียนให้สัมพันธ์กับความสนใจของเด็ก เด็กจะรับรู้ได้รวดเร็วขึ้น

3. กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process)

การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งมีผลมาจากการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ที่มีผลต่อความเจริญงอกงามของบุคคล ทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา บุคคลจะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ลักษณะการเรียนรู้ เด็กจะเรียนรู้ได้นั้นเกิดจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

4. เป้าหมายของกาเรียนรู้ (Purposeful Learning)

การตั้งเป้าหมายของครูก่อนการสอนเป็นสิ่งที่จำเป็นยิ่ง เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เป็นการกระตุ้นความสนใจในบทเรียนให้มากขึ้น เมื่อนักเรียนรู้ว่าจุดมุ่งหมายของการเรียนคืออะไร เรียนแล้วจะได้รับสารประโยชน์อย่างไร ดังนั้น ครูผู้สอนต้องตั้งจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมไว้ในแต่บทเรียน วิธีที่ดีที่สุดอีกประการหนึ่ง คือ ให้นักเรียนช่วยกันตั้งเป้าหมายในการเรียนแต่ละเรื่องไว้

5. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (Law of Exercise)

การฝึกหัดบ่อย ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ผลเร็วยิ่งขึ้น ธอร์นไดค์ (Thorndike) ให้ความเห็นไว้ว่า การกระทำซ้ำ ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น วิชาภาษาไทย เป็นวิชาทักษะการฝึกฝนบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหาได้ดีขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการใช้ภาษา การเขียน การอ่าน ถ้าทำได้บ่อย ๆ ความชำนาญจะเกิดขึ้น เขียนคำผิดน้อยลง ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น จะเกิดการเรียนรู้เพราะมีประสบการณ์ตรง

6. การเรียนรู้โดยการลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by doing)

การได้จัดกิจกรรมเองจะทำให้เกิดการเรียนรู้ เพราะมีประสบการณ์ตรง

7. กฎแห่งผล (Law of Effect)

ธอร์นไดค์ กล่าวว่า ผลแห่งปฏิกิริยาตอบสนองใดเป็นที่พอใจบุคคล ย่อมกระทำกิจกรรมนั้นซ้ำอีก แต่ผลของปฏิกิริยาใดไม่เป็นที่พอใจบุคคลจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำกับปฏิกิริยานั้นซ้ำอีก หากเชื่อตามกฎข้อนี้ การเบื่อหน่ายวิชาภาษาไทยของนักเรียนส่วนใหญ่ย่อมเกิดจากวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมที่ไม่สบอารมณ์ของผู้เรียนนั่นคือ เด็กไม่พอใจที่จะเรียนวิชาภาษาไทย ทำให้เกิดความบกพร่องขึ้น ทางแก้ไขอย่างหนึ่งคือ การตรวจผลการทำงานของนักเรียน เมื่อนักเรียนเห็นว่าครูทำงานจริงจัง และได้ทราบผลการเรียนของตนออกมาอย่างสม่ำเสมอ เห็นทั้งข้อดีและ

ข้อด้อยของตนเอง ย่อมเกิดกำลังใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตน และแสวงหาวิธีทางที่ถูกต้องในทางภาษาต่อไป

8. กฎแห่งการนำไปใช้ (Law of use)

การเรียนรู้จะเกิดผลดีเมื่อนำความรู้นั้นไปใช้ วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะความแม่นยำในเนื้อหาวิชาขึ้นอยู่กับการฝึกฝนและการนำไปใช้ ถ้าฝึกฝนไว้ดีแล้วแต่ไม่มีโอกาสใช้ ไม่ช้าจะลืม ในการจัดการเรียนการสอนควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนบ่อย ๆ เพราะเมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนบ่อยจะเกิดความคล่องแคล่วหรือเกิดทักษะ เช่น ให้นักเรียนฝึกพูดข้อความสั้น ๆ บ่อย ๆ นักเรียนจะเป็นคนที่กล้าพูดและพูดให้คนฟังรู้เรื่อง

9. กฎแห่งแรงจูงใจ (Law of Motivation)

ภาษาไทยเป็นวิชาที่นักเรียนมักไม่ใส่ใจ หรือให้ความสนใจน้อย เพราะนักเรียนต่างคิดว่าเป็นเรื่องที่รู้อยู่แล้วและใช้อยู่เป็นประจำ ดังนั้น การสอนที่จะให้ได้ผลต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นสำคัญ แรงจูงใจที่สำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ คือ

- บุคลิกภาพของครู
- วิธีการสอน
- ความสำเร็จผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน
- การยกย่องชมเชย
- สื่อการเรียน
- การได้มีโอกาสร่วมกิจกรรม
- การได้มีโอกาสเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ผู้อื่น
- ผลงานมีโอกาสได้รับการเผยแพร่

10. การเสริมกำลังใจ (Reinforcement)

การเสริมกำลังใจ เป็นการทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจที่ตนทำอะไรถูกต้องเหมาะสม แล้วได้รับคำชมเชย การเสริมกำลังใจทำได้โดยการพูดยกย่องชมเชย การให้รางวัล การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและการสนับสนุนให้ทำ เมื่อทราบว่านักเรียนมีความสามารถ

11. แนวคิดของบลูม (Benjamin S.Bloom)

ได้กล่าวถึงลำดับขั้นของพฤติกรรมการเรียนรู้จากขั้นต่ำไปสู่ขั้นสูง คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล โดยในแต่ละระดับของพฤติกรรมเรียนรู้จะเริ่มพัฒนาจากการเรียนรู้ในระดับต่ำ

12. ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมายของอ๊อสซุเบล (Ausubel)

เป็นการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับหลักการ หรือกฎเกณฑ์ที่เคยเรียนรู้แล้ว และการเรียนรู้โดยการใช้วิธีอนุมาน ซึ่งผู้เรียนอาจจะจัดกลุ่มสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ให้เข้ากับความคิดรวบยอดที่กว้างและครอบคลุมความคิดรวบยอดที่เรียนใหม่

การที่ครูผู้สอนเข้าใจหลักการและทฤษฎีทางจิตวิทยาการเรียนการสอน จะสามารถจัดการเรียนรู้ได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยได้มากขึ้น

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ

3.1.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังต่อไปนี้

อรพรรณ ภิญโญภาพ (2529: 14) ให้ความหมายว่า การสะกดคำเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแก่ผู้เรียน และจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการประสมคำ รู้หลักเกณฑ์ที่จะเรียบเรียงอักษรในคำหนึ่ง ๆ ให้ได้ความหมายตามที่ต้องการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสาร

วรรณา เครืองเนียม (2531: 12) สรุปการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษร พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ประสมคำให้ถูกต้องตามพจนานุกรม และสื่อความหมายกันได้

สมบูรณ์ ทินกร (2535: 7) กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดการันต์เรียบเรียงให้ถูกต้อง และได้ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและตามอักขรวิธี

วรรณี โสมประยูร (2539: 542) กล่าวว่า การสุกดคำ หมายถึง วิธีเขียนคำโดยเรียงลำดับอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อออกเสียงได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ถูกต้องตามต้องการ

จากความหมายทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสะกดคำ หมายถึง การถ่ายทอดภาษาโดยการเขียนเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดได้ถูกต้องตามหลักภาษาตามอักขรวิธี ตามที่ผู้เขียนต้องการ มีความหมายตรงตามพจนานุกรม

3.1.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ เป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญในการวางรากฐานของการเขียนอย่างอื่น เด็กมีความจำเป็นจะต้องรู้จักการสะกดคำได้ถูกต้องก่อนที่จะเขียนเป็นเรื่องราวได้ การเขียนสะกดคำเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องใช้ทักษะหลายอย่างทั้งทักษะการอ่าน พูด ฟัง เข้าใจความหมาย และการเขียนต้องสอดคล้องและสัมพันธ์กันเสมอ

วรรณี โสมประยูร (2534: 195) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กจะต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดเสมอ จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง กว้างขวาง ครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536: 13) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ นับว่าเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญมาก ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรจะได้ฝึกฝนให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะเป็นพื้นฐานของการเขียนด้านอื่น ๆ ถ้าเด็กอ่านออกเขียนได้ถูกต้อง เด็กก็จะสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้อย่างดีมีประสิทธิภาพ

อดุลย์ ภูปลื้ม (2539: 12) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ ไว้ว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบัน เพราะการเขียนสะกดถูกต้อง ช่วยให้ผู้เขียนอ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ชัดเจน และมีความมั่นใจในการเขียน ทำให้ผลงานที่เขียนมีคุณค่าเพิ่มขึ้น

บุปผา ชังพุก (2524: 4) กล่าวว่า การสะกดคำเป็นประโยชน์ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้กับวิชาอื่น ๆ ถ้าสะกดคำได้ถูกต้องรวดเร็วก็สามารถเข้าใจและเขียนวิชาอื่น ๆ ได้ดี แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสะกดคำผิด ก็จะทำให้เกิดผลเสียหาย ตีความหมายผิด ทำให้ไม่เข้าใจในที่สุด การสื่อสารก็ล้มเหลว

จากคำกล่าวของนักวิชาการในข้างต้น สรุปได้ว่าการเขียนสะกดคำนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาไทย เพราะเป็นการวางรากฐานของการเขียนจากคำ

เป็นประโยคและเรื่องราวได้ ฉะนั้นครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรจะได้ฝึกฝนให้นักเรียนได้ฝึกสะกดคำให้ถูกต้องทั้งการเขียน การอ่าน และต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลสืบเนื่องถึงการเรียนในวิชาอื่น ๆ และสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันได้ ถ้าสะกดคำถูก ก็จะสามารถสื่อสารได้ถูกต้อง เข้าใจสารตรงกัน ทำให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินการต่าง ๆ

3.1.3 จุดมุ่งหมายของการสอนเขียนสะกดคำในระดับประถมศึกษา

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนสะกดคำในระดับชั้นประถมศึกษา ดังนี้

รองรัตน์ อิศรภักดี และ เทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2506: 132) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนสะกดคำ คือ

1. เพื่อให้เด็กได้รู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และช่วยให้เด็กเขียนเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้
2. เพื่อให้เด็กรู้จักเขียนสะกดคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น
4. เพื่อให้เด็กค้นคว้าและคิดคำใหม่ ๆ ตามที่เด็กต้องการ

วรรณ แก้วแพรก (2526: 21) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนคำที่พอเหมาะกับวัย และระดับชั้นของนักเรียนได้ถูกต้องรวดเร็ว และสะอาดเรียบร้อย
2. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้คำ เข้าใจความหมายคำ และสามารถใช้คำอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และความสามารถของนักเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ และเข้าใจหลักเกณฑ์ในการใช้คำตามสมควรกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน
4. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้คำ สนใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้คำ และใช้คำได้ถูกต้องดีขึ้นตามวัย และระดับชั้นของนักเรียน

การกำหนดจุดมุ่งหมายในการเขียนสะกดคำนับว่ามีความสำคัญจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเป็นเครื่องชี้นำให้ครูผู้สอนสามารถฝึกฝนให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง เรียนรู้คำและเข้าใจความหมายของคำ อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องตรงตามความต้องการ อย่างมีเป้าหมาย

3.1.4 ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

สาเหตุของการเขียนตัวสะกดคำผิด มีหลายประการ ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงสาเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ประภาศรี สีหอำไพ และคนอื่น ๆ (2537: 222-223) กล่าวถึงสาเหตุการเขียนสะกดคำดังนี้

1. ออกเสียงผิด คือ ออกเสียงคำผิดแล้วเขียนตามที่ออกเสียงจึงเขียนผิด เช่น คำว่า (อะไหล่ , อาหลั่ย)

2. มีแนวเทียบผิด คือ เทียบคำที่เขียนกับคำอื่นที่ออกเสียงเหมือนกัน โดยเข้าใจว่าเขียนเหมือนกันด้วย เช่น คำว่า อนุญาต เทียบกับคำว่า ญาติ จึงเขียนสะกดผิดเป็น อนุญาติ

3. มีประสบการณ์ผิดและไม่มีความรู้เรื่องการสะกดคำ คือ เห็นคำที่สะกดผิดแต่ไม่รู้ว่าผิดจนเกิดความเคยชิน นำมาใช้ทั้ง ๆ ที่ผิด เช่น คำว่า เมตตาปรานี เขียนสะกดผิดเป็น เมตตาปราณี

4. ไม่สนใจเขียนให้ถูกต้อง คือ ไม่เห็นความสำคัญของการสะกดถูก จึงไม่สนใจว่าสะกดถูกหรือผิด ทำให้เขียนผิดซ้ำซาก เช่น คำว่า กะทิ เขียนสะกดผิดเป็น กะทิ หรือคำว่า ภารกิจ เขียนสะกดผิดเป็น ภาระกิจ เป็นต้น

วรรณี โสมประยูร (2539: 157) ได้สรุปสาเหตุที่นักเรียนเขียนผิดไว้ดังนี้

1. นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิด โดยเห็นแบบอย่างที่สะกดคำผิด

2. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น ไม่รู้จักการประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ศ ษ ส หลักสะกดการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักมาตราตัวสะกด และอื่น ๆ

3. นักเรียนไม่ทราบความหมาย เพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง ทำให้ความหมายสับสน เช่น กัณฐ์ – กรรณ , ขัณฑ์ – ขรรค์ ฯลฯ

4. นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น คราว คลอง ครอง เกลี้ยกล่อม กลอง กรอง สรวล เป็นต้น

5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้ เช่น ชอล์ก ดอกเตอร์ แท็กซี่ เป็นต้น

6. นักเรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูก เช่น ราว – ลาว , ราด – ลาด ฯลฯ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2537: 52) ได้รวบรวมเหตุผลในการสะกดคำผิดของนักเรียนไว้ 7 ประการ

1. ใช้แนวเทียบผิด เช่น เคยเห็นคำว่า รมย์ ก็คิดว่า อารมณ์ ต้องใช้ ย์ ด้วย หรือเห็นคำว่า สัณฐาน ก็คิดว่า พระยามาร เขียนเช่นเดียวกัน เพราะเสียงสะกดเดียวกัน

2. ไม่สนใจในการเขียนว่าจะถูกหรือผิด

3. ไม่ศึกษาว่าคำใดเขียนอย่างไรจึงจะถูก

4. มีการแก้ไขภาษาและพจนานุกรมที่ทำให้นักเรียนกำหนดแบบอย่างที่ถูกต้องได้ยาก

5. ขาดการฝึกฝน โดยเฉพาะการเขียนตามคำบอก

6. เห็นแต่แบบที่ไม่ถูกต้องตลอดเวลา เช่น หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณาต่าง ๆ

7. ขาดความรู้ในเรื่องรูปศัพท์เดิม เช่น คำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต

ทั้งนี้ยังได้เสนอแนวทางแก่ครูเพื่อแก้ไขการสะกดคำผิดของนักเรียน ดังนี้

1. ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนคำไทย

2. พยายามชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจ และสอนให้เขียนถูกทุกครั้ง

3. เป็นแบบอย่าง คือ ต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องทั้งการพูดและการเขียน

4. พยายามหากิจกรรมที่นำมาฝึกนักเรียน

5. สอนความหมายของคำควบคู่กันไปด้วย

6. ใช้อุปกรณ์ สื่อการสอนมาช่วยให้นักเรียนมีความสนใจ เข้าใจมากขึ้น ให้นักเรียนเห็นคำยากบ่อย ๆ ฝึกฝนบ่อย ๆ จนจำได้

สรุปได้ว่า การสะกดคำผิดของเด็กมาจากครูผู้สอนและเด็กนักเรียนเอง เช่น นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเขียน ไม่สนใจที่จะเขียนให้ถูกต้อง ไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา ไม่ทราบความหมายของคำ ไม่ชอบอ่าน ฟังไม่ชัด ขาดทักษะการสังเกต ขาดการฝึกฝน เป็นต้น ส่วนตัวครูอาจจะจัดประสบการณ์ในการสอนการเขียนไม่หลากหลายและไม่ถูกวิธี ซึ่งการแก้ไขต้องอาศัยปัจจัยหลายประการร่วมกันทั้งวิธีการสอน การชี้แจงให้เด็กเห็นความสำคัญและเข้าใจความหมายของคำ ตลอดจนการนำแบบฝึก สื่อ และอุปกรณ์ต่าง ๆ มาช่วยในการเรียนการสอนด้วย

3.1.5 หลักการสอนเขียนสะกดคำ

ครูผู้สอนควรมีความเข้าใจในเรื่องของหลักการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ซึ่งถือว่าเป็นทักษะการเขียนอย่างหนึ่ง จึงจะสามารถจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งในเรื่องนี้มีนักการศึกษาได้แนะนำไว้อยู่หลายท่าน ดังนี้

สามารถ ศักดิ์เจริญ (2517: 90-91) เสนอแนวคิดว่า ครูควรมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเสริมทักษะการเขียนสะกดคำตามลำดับ ดังนี้

1. เห็นความสำคัญ โดยพยายามชี้ให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าการเขียนคำผิดเป็นเรื่องบกพร่องน่าอดสู เป็นสิ่งที่พึงหลีกเลี่ยงเป็นที่สุด

2. หมั่นชี้แจง คือพยายามบอกคำที่เป็นตัวอย่างที่ผิด จากที่ใดก็ตามแล้วชี้แจงให้นักเรียนรู้เข้าใจ สอนให้เขียนให้ถูกต้องทุกครั้ง

3. แสดงแบบอย่าง คือ ต้องใช่ภาษาให้ถูกต้อง ทั้งการพูดและการเขียน

4. ช่างฝึกฝน หมายถึง พยายามจัดกิจกรรมที่จะนำมาฝึกให้นักเรียนเกิดความสนุกสนใจ ถือหลัก "ฝึกคำเพียงน้อย ๆ แต่บ่อย ๆ จะแม่นยำ"

5. ค้นความหมาย คือ ต้องสอนความหมายของคำควบกันไปด้วย หัดให้นักเรียนสังเกตความหมายของคำจากปริบท

6. ใช้อุปกรณ์ คือ เลือกอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหา และตัวเด็กโดยใช้อุปกรณ์ เช่น ป้ายประกาศ แผนภูมิ ใบคำ ให้เด็กเห็นคำยากบ่อย ๆ จนจำได้

7. สอนแบบฝึกจะต้องทำสม่ำเสมอ การแก้คำผิดเป็นเรื่องที่สำคัญ ครูต้องไม่ละเลยการแก้คำ ควรทำในลักษณะไม่เหมือนการเขียนสะกดธรรมดา เช่น แก้ลงในบัตรคำ หรือเป็นตัวอักษรประดิษฐ์ สามารถติดไว้ให้ดูได้ง่าย เห็นได้สม่ำเสมอในห้องเรียน

8. พัฒนาผลจะต้องวัดผลจากการเขียนสะกดคำของเด็กทั้งกลุ่ม และบุคคลต้องหาวิธียั่วยุให้เด็กได้พยายามพัฒนาการเขียนสะกดคำ

9. ทุกคนร่วมมือ ครูที่สอนวิชาอื่นควรให้ความร่วมมือในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำ ไม่ยกหน้าที่แก้ไขข้อบกพร่องให้แก่ครูภาษาไทยเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น

ประเทิน มหาขันธ์ (2526: 65) ได้เสนอแนะว่า การสอนสะกดคำมีวิธี 5 ขั้น ดังต่อไปนี้

1. ความหมายและการออกเสียง ครูต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของคำ มองดูคำ คำนั้น และสามารถพูดออกมาให้เป็นประโยคโดยใช้คำนั้น

2. การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ครูต้องให้เด็กเห็นรูปคำที่สะกด ให้เด็กแยกคำนั้นออกเป็นพยางค์ ๆ ออกเสียงแต่ละพยางค์แล้วสะกดเป็นคำอีกครั้งหนึ่ง การมองเห็นรูปคำ จะช่วยให้การสะกดได้มาก เมื่อเด็กได้เห็นคำในข้อความจะเป็นพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ ควรให้เด็กเห็นทั้งหมดเสียก่อนแล้วจึงแยกเป็นส่วนย่อย

3. การรำลึกถึงคำ ให้มองดูทั้งคำ แล้วสะกดตัวโดยไม่ต้องมองคำ ๆ นั้น เสร็จแล้วตรวจดูว่า การสะกดตัวของตนถูกต้องหรือไม่ หากสะกดผิด ก็ให้กลับไปทำขั้น 1 – 3

4. การเขียนคำ ในขั้นนี้เด็กจะฝึกหัดเขียนคำให้ถูกต้อง ตรวจสอบการเขียนและการสะกดตัวให้ถูกต้องเรียบร้อย

5. การทบทวน ให้เด็กเขียนคำโดยไม่ต้องดูแบบ หากเขียนแบบถูกถึงสามครั้งก็แสดงว่าเด็กรู้คำนั้นแล้ว ในขั้นนี้ถ้าจะให้เด็กจดจำได้มากยิ่งขึ้น ก็ควรให้เด็กลองนำไปใช้ เช่น ใช้ในการเขียนประโยค เขียนเรียงความ และเขียนจดหมาย เป็นต้น

การส่งเสริมให้เด็กสนใจในการหาคำใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ครูควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการสะกดคำ ดังนี้ คือ

1. ให้เด็กช่วยกันหาคำที่มีเสียงเหมือนกัน เช่น บิน กิน ดิน ฯลฯ
2. ให้เด็กช่วยกันหาพยัญชนะมาเติมให้ครบ เช่น -าง (คาง) เ–า (เงา) ฯลฯ
3. เติมคำให้ได้ใจความตรงตามต้องการ เช่น เด็กกิน – ครู – เด็ก ฯลฯ
4. หาคำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น หมู – สุกร , หมา – สุนัข ฯลฯ
5. หาคำที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ร้อน – เย็น , ดำ – ขาว ฯลฯ
6. หาคำที่มีความหมายเฉพาะสิ่ง เช่น สิ่งที่ใช้สวมที่เท้า (รองเท้า),สิ่งที่ใช้ดื่ม (น้ำ,ยา) ฯลฯ
7. หาคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่ความหมายไม่เหมือนกัน เช่น ข้า ค่า ฆ่า ฯลฯ

สนิท ตั้งทวี (2528: 32-33) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

1. ครูจัดหาเรียงความซึ่งอาจจะเป็นข่าว หรือบทความ มาแจกให้นักเรียนอ่านในเวลาที่กำหนดแล้วให้นักเรียนลอกข้อความที่เห็นว่า หน้าจะมีประโยชน์และข้อคิดที่เห็นว่าดีมาส่งครูโดยที่ครูจะต้องเน้นในเรื่องความถูกต้องของการเขียน รวมทั้งความประณีตสวยงามของตัวหนังสือ

2. ครูมอบให้นักเรียนไปอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์หรือจากวารสารต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนคัดลอกข้อความที่น่าสนใจลงไปในบัตรรายการ โดยบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้นให้ชัดเจน

3. แบ่งกลุ่มให้ไปหาคำยากจากหนังสือเรียนหรือหนังสืออื่น ๆ มาแจกกัน แล้วบอกให้เขียน

4. รวบรวมคำศัพท์ต่าง ๆ โดยเขียนเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น อาจจะเรียงตามตัวอักษร หรือเรียงตามความหมาย

5. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำศัพท์ลงในบัตรคำ แล้วให้คำเหล่านั้นเขียนเป็นข้อความลงบนแถบประโยค

6. แข่งขันสะกดคำยากบนกระดาษหน้าชั้น

7. ให้นักเรียนเขียนประกาศ โฆษณา บัตรเชิญ หรือบัตรอวยพร โดยครูเน้นถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม และประณีต

8. ครูทำบัญชีคำยาก แล้วนำมาให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ โดยเน้นความถูกต้องชัดเจน ครูอาจให้นักเรียนผลัดกันตรวจแล้วให้คะแนนแต่ละคน ให้นักเรียนบันทึกผลการสะกดคำยากของตนไว้ เพื่อดูพัฒนาการของตน

9. ครูให้นักเรียนแต่งประโยค โดยการกำหนดคำที่มักเขียนผิดให้ เช่น กังสดาล ขโมย ครหา ชนวน ประติมากรรม นัยน์ตา เวทมนต์ ฯลฯ

10. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นหมู่ ๆ ให้นักเรียนเขียนคำที่มักเขียนผิด

สราวดี เพ็งโคตร (2539: 25) ได้สรุปหลักการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า การสอนให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ และหลักการเขียนสะกดคำ ซึ่งพอจะสรุปวิธีการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทยได้ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้มองเห็นรูปคำว่ามีลักษณะอย่างไร ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดอะไรบ้าง

2. ฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำนั้น ๆ ให้ชัดเจนเป็นคำ ๆ

3. ฝึกให้นักเรียนสะกดคำปากเปล่า โดยวิธีแจกลูกสะกดคำ โดยออกเสียงดัง ๆ อย่างชัดเจน

4. สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ และยกตัวอย่างการใช้คำนั้น ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ

5. ฝึกให้ลงมือเขียนสะกดคำนั้น ๆ หลาย ๆ ครั้ง

6. ให้นักเรียนระลึกคำที่เขียน แล้วเขียนสะกดคำโดยไม่ต้องดูแบบ

7. ตรวจสอบดูว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้อง ให้กลับไปดูคำนั้นใหม่

8. ใช้คำที่เขียนนั้นมาแต่งประโยค โดยอาจแต่งด้วยปากเปล่าก็ได้

9. ทบทวนการเขียนอีกครั้งหนึ่ง โดยทำแบบฝึกทักษะ

หลักการเขียนสะกดคำมีหลากหลายวิธี ที่ผู้สอนสามารถจะเลือกสอนให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนได้ แต่ในการสอนเขียนสะกดคำควรยึดหลักที่สำคัญ ประกอบด้วย การให้นักเรียนรู้ความหมายของคำ การให้เห็นรูปของคำว่าประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด

อะไร หลังจากนั้นก็ให้นักเรียนเขียนเลียนแบบคำนั้น หลาย ๆ ครั้ง เขียนไม่ดูแบบและการนำไปใช้กับสถานการณ์อื่นที่ต่างกัน

3.1.6 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตัวสะกด

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กล่าวถึงตัวสะกดว่า หมายถึง พยัญชนะที่ประกอบอยู่ท้ายสระและมีเสียงประสมเข้ากับสระทำให้เสียงของคำแตกต่างกันตามตัวพยัญชนะที่นำมาประกอบ ซึ่งมีมาตราตัวสะกดทั้งหมด 8 มาตรา จำแนกตัวสะกดในภาษาไทยได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ตัวสะกดตรงตามมาตรา มี 4 มาตรา ได้แก่

- มาตราตัวสะกดแม่ กง ใช้พยัญชนะ ง เป็นตัวสะกดเพียงตัวเดียว เช่น ลิง ของ กลาง ฝูง เป็นต้น

- มาตราตัวสะกดแม่ กม ใช้พยัญชนะ ม เป็นตัวสะกดเพียงตัวเดียว เช่น ชิม เติม เสื่อม เป็นต้น

- มาตราตัวสะกดแม่ เกย ใช้พยัญชนะ ย เป็นตัวสะกดเพียงตัวเดียว เช่น สาย โดย ชัย เป็นต้น

- มาตราตัวสะกดแม่ เกอว ใช้พยัญชนะ ว เป็นตัวสะกดเพียงตัวเดียว เช่น คาว หิว วาวแวว เป็นต้น

2. ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มี 4 มาตรา ได้แก่

- มาตราตัวสะกดแม่ กก ใช้พยัญชนะ ก ข ค ฆ เป็นตัวสะกด เช่น มาก สุข โชค เมฆ เป็นต้น

- มาตราตัวสะกดแม่ กด ใช้พยัญชนะ ด จ ช ซ ฎ ฏ ฒ ฑ ต ถ ท ธ ศ ษ ส เป็นตัวสะกด เช่น ปิด อาจ ราชการ ก๊าซ มงกุฎ อูฐ ครุฑ พัฒนา สังเกต รถ บาท อาวุธ อากาศ โทษ โอกาส เป็นต้น

- มาตราตัวสะกดแม่ กน ใช้พยัญชนะ น ร ล ญ ณ ฬ เป็นตัวสะกด เช่น คน สงสาร น้ำตาล สัญญา บุญคุณ ปลาวาฬ เป็นต้น

- มาตราตัวสะกดแม่ กบ ใช้พยัญชนะ บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด เช่น หยิบ รูป ภาพ ยีราฟ ลาภ เป็นต้น

แนวการจัดการเรียนการสอน

1. ฝึกให้นักเรียนสังเกตความแตกต่างของคำ ดังต่อไปนี้

1.1 พยัญชนะต้นเสียงเดียวกัน แต่ใช้ตัวพยัญชนะต่างกัน เช่น พุธ กับ ภุช

1.2 ตัวสะกดเสียงเดียวกัน แต่ใช้พยัญชนะต่างกัน เช่น ประพาส กับ ประพาต

1.3 ตัวสะกดบางคำมีสระกำกับ บางคำไม่มี เช่น เกตุ กับ เกศ

1.4 ตัวสะกดบางคำมีพยัญชนะมากว่า 1 ตัว แต่บางคำไม่มีพยัญชนะตาม เช่น พุทธ กับ พุธ

1.5 ตัวสะกดบางคำมีตัวการันต์ บางคำไม่มีตัวการันต์ เช่น พันธ์ กับ พัน

1.6 ตัวสะกดที่มีตัวการันต์ อาจมีสระกำกับ หรือไม่มีสระกำกับ เช่น พันธุ์ กับ พันธ์

1.7 พยัญชนะการันต์มีได้หลายตัวต่าง ๆ กัน เช่น สรรค์ สันต์ สัณฑ์ สัณห์

1.8 เสียงสระเหมือนกัน แต่อาจเขียนต่างกัน เช่น พรรณ กับ พัน

1.9 เสียงวรรณยุกต์เหมือนกัน แต่ใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ต่างกัน เช่น หน้า กับ น่า

ความแตกต่างดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากที่มาของคำต่างกัน และความหมายของคำต่างกัน การผันเสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับพื้นเสียงต่างกัน เป็นต้น

2. สอนการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยเขียนเป็นคำอ่านที่สะกดตรงตามมาตราในมาตรานั้น ๆ เช่น

สุข	อ่านว่า	สุก
บริจาค	อ่านว่า	บอ – ริ - จาก
อุทาหรณ์	อ่านว่า	อุ – ทา – หอน
ปัญญา	อ่านว่า	ปัน – ยา
สรุป	อ่านว่า	สะ – หรุบ
คุณภาพ	อ่านว่า	คุน – นะ – พาบ
โอกาส	อ่านว่า	โอ – กาด

3. ให้นักเรียนค้นคว้ารวบรวมคำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนสะกดคำไม่เหมือนกัน (คำพ้องเสียง) และใช้คำเหล่านี้ แต่งประโยคให้ได้ใจความ เช่น

ความสัตย์	สัตว์เลี้ยง	สัดส่วน	สัจจะ
โอกาส	อากาศ	ผักกาด	
กานพลู	การงาน	กาลเวลา	กาญจนบุรี

4. เขียนคำอ่านในประโยคและให้นักเรียนเขียนคำเขียน เช่น

วันนี้เป็นวัน ..... (จัน)

เขาไปซื้อผลไม้ที่เมือง ..... (จัน)

ต้นไม้ช่วยดูดพิษใน ..... (อา – กาด)

ใน .....(โอ – กาด) วันปีใหม่ เราได้หยุด 3 วัน

5. ให้นักเรียนหาศัพท์หมวดของคำต่าง ๆ เช่น คำว่า กษัตริย์ ดอกไม้ ผู้หญิง ภูเขา ป่าไม้ ช้าง ฯลฯ

6. ให้นักเรียนหาคำพ้อง เช่น คำว่า กาน จะมีคำที่ออกเสียงเหมือนกันหลายคำ เช่น การ การณ์ กาฬ กาล กาญจน์ เป็นต้น

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ

สมศรี เพชรยิ้ม (2520: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง ตัวสะกดมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบภายหลังจากการทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่านักเรียนทำแบบฝึกหัดแล้วมีความรู้เพิ่มขึ้น

ดวงเดือน สุภีกิตย์ (2522: 112) ได้ศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความหมายของคำ

บุญมา สังขโพธิ์ (2523: 46) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยนำไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดหลวงและโรงเรียนบ้านเกศเมฆ จังหวัดลำปาง แห่งละ 21 คน นำผลมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ 98.74 / 84.20 อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำยากจากแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากได้ดีขึ้น

ไขศรี วรรธกวิธา (2524: 83-86) ได้ศึกษาการสอนอ่านไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยให้หลักการจัดลำดับขั้นการเรียนรู้ พบว่า ในการสอนอ่านนั้น ถ้าสอนแบบอ่านแจกลูกสะกดคำโดยเขียนสะกดคำไปพร้อมกับการอ่านและซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่าน จะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านทางในการจับคู่กับรูปภาพ การเติมคำ และการสะกดคำดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ และทำให้นักเรียนจำคำสะกดคำได้แม่น เขียนหนังสือคล่องขึ้นกว่าเดิมมาก

ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2525: 56) สร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เปรียบเทียบกับการเขียนตามคำบอก และนำไปทดลองสอนกับนักเรียนโรงเรียนบึงทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนคำตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รุจี สุขเสมอ (2526: 97) ได้วิเคราะห์ความยากของคำและนำคำยากมาสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยนำไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์ทองบน อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน ปรากฏว่า การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ภายหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มาสวิมล รักบ้านเกิด (2526: 81) ได้ทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มที่ได้รับการสอนคำตามกิจกรรมในแผนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุญรัตน์ มีสมบูรณ์ (2529: 40) ได้สร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแม่กน กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะวิชาภาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแม่กน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำมากขึ้น และมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทำแบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประยงค์ โชติการณ์ (2534: 76) ได้ทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มทักษะภาษาไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิพัฒน์ราษฎร์บำรุง สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอกมลาไสย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 44 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก

พบว่า นักเรียนที่เรียนการสะกดคำโดยใช้เกมและแบบฝึก มีความสามารถและความสนใจในการสะกดคำยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมศักดิ์ คงแก้ว (2538: 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กับแบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรทัย นุตรดิษฐ์ (2540: บทคัดย่อ) ศึกษาการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการสอน โดยใช้แบบฝึกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พนมวัน วรดลย์ (2542: บทคัดย่อ) ทดลองสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการสอนโดยใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฤทัยรัตน์ ทิพวรรณ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือและศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยระหว่างก่อนกับหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนสะกดคำดังกล่าว พบว่า ในการเรียนการเขียนสะกดคำทางภาษาของนักเรียนระดับประถมศึกษามีความสัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน รวมทั้งการเข้าใจความหมายของคำ ดังนั้นการจัดการเรียนและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ จึงควรสอนให้สัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน รวมทั้งการสอนให้เข้าใจในความหมายของคำด้วย นอกจากนี้ยังต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่บ่อย ๆ จึงจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำดีขึ้น

ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมการสอนทักษะการเขียนสะกดคำในทุกระดับชั้นโดยเฉพาะระดับประถมศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนสามารถเขียนหรืออ่านคำในภาษาไทยได้ถูกต้องตามความหมายและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับคำกล่าวของ ศุภมาส ด่านพานิช (2541: 25) การจัดกิจกรรมและการเรียนการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทยในระดับประถมศึกษาควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะการเขียน ซึ่งจะต้องมีขั้นตอนการสอนที่เหมาะสมและใช้กิจกรรมหลาย ๆ แบบเข้าช่วยจะทำให้ผู้เรียนอ่านออกเสียง เขียนคำนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง จดจำคำต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ

อันจะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ และสามารถนำไปใช้ในด้านอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

การสอนการเขียนสะกดคำเป็นทักษะทางด้านการเขียนอย่างหนึ่งที่จะสามารถช่วยแก้ไขการเขียนสะกดผิดพลาดของนักเรียน และยังสามารถพัฒนาการเรียนภาษาได้ดีมากยิ่งขึ้น แต่จะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำสม่ำเสมอ ดังที่ กมล ดิษฐกมล (2509: 16) กล่าวว่า หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นที่จะทำให้เกิดความชำนาญ ทักษะทางด้านภาษาเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องฝึกให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการติดต่อสื่อความหมายกัน เครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่นำมาใช้ในการฝึกทักษะทางภาษาให้ได้ผลดีคือแบบฝึก ซึ่ง รุจี สุขเสมอ (2528: 23) ได้กล่าวถึงแบบฝึกไว้ว่า เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่มีอยู่ การฝึกทักษะโดยเฉพาะในแบบเรียน และแบบฝึกหัดจากแบบเรียนเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ครูผู้สอนจำเป็นจะต้องสร้างแบบฝึกเฉพาะเรื่อง เพื่อเพิ่มเติมและช่วยให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วทางภาษามากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการเขียนสะกดคำ

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับนักเรียนมีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักการสร้างแบบฝึก จิตวิทยาในการสร้างแบบฝึก ลักษณะของแบบฝึกที่ดี และประโยชน์ของแบบฝึก ซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดดังนี้

4.1.1 หลักการสร้างแบบฝึก

หลักในการสร้างแบบฝึกนั้น มีนักการศึกษาได้กล่าวไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

รัชนี ศรีไพวรรณ (2527: 412-413) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ให้สอดคล้องกับจิตวิทยา และพัฒนาการของเด็กและลำดับขั้นตอนการเรียน แบบฝึกทักษะจะต้องอาศัยรูปแบบ สีสวย จูงใจเด็ก เป็นไปตามลำดับความยากง่าย เพื่อให้เด็กมีกำลังใจในการทำ

2. ให้มีจุดมุ่งหมายว่ามุ่งฝึกในด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับความมุ่งหมายที่วางไว้ ครูต้องจัดทำไว้ล่วงหน้าเสมอ

3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถจัดทำแบบฝึกเพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้ยิ่งดี

4. แบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น เพื่อให้เด็กเข้าใจ ถ้าเด็กยังอ่านไม่ได้ครูต้องชี้แจงด้วยคำพูดที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้

5. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง ครูต้องพิจารณาดูให้ถี่ถ้วน อย่าให้มีข้อผิดพลาดได้

6. การให้เด็กทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้งต้องให้เหมาะสมแก่เวลา และความสนใจของเด็ก เด็กเล็กย่อมจะสนใจในการทำสิ่งใด ๆ ได้ไม่นาน

7. ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ให้กว้างขวาง และให้เกิดความคิด

8. กระดาษที่ให้เด็กทำแบบฝึกมีความเหนียวและทนทานพอสมควร

เอมเมอรัล (EMERALD.1964: 133) อ้างใน ศุภมาส ด่านพานิช (2541: 26) ได้ให้ความเห็นว่า ควรแนะนำให้นักเรียนรู้ความหมายของคำ โดยใช้รูปภาพ หนังสือสำหรับนักเรียนควรมีรูปภาพ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ในเรื่องความหมายของคำ ดังนั้นแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรจะมีรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนได้รู้คำศัพท์พร้อมทั้งความหมายของคำ

เพียรจิต อิ้งโพธิ์ (2529: 29) ได้กำหนดแนวทางการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ควรสร้างแบบฝึกให้มีหลาย ๆ รูปแบบ เช่น การเติมคำ ให้จับคู่ ต่อเติมตารางอักษร มีการใช้เกม และเพลงประกอบการเรียนการสอน

2. ให้คำนึงความยากง่ายของคำที่นำมาฝึก และมีการเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรมไม่ให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย

3. การฝึกแม้นว่ามีจุดประสงค์สำคัญที่เน้นการเขียน แต่ก็ไม่ละเลยการฝึกทักษะ การอ่าน การฟัง และการพูด ทักษะพื้นฐานทางภาษาทั้ง 4 ด้านนี้ จำเป็นต้องได้รับการฝึกไปพร้อม ๆ กัน การใช้ภาษาจึงมีประสิทธิภาพ

4. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างแบบฝึก

4.1.2 จิตวิทยาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ต้องคำนึงถึงการใช้หลักจิตวิทยาเพื่อช่วยให้แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียน และเกิดประโยชน์สูงสุดตามที่ผู้สร้างมุ่งหวังไว้ ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

พรรณี ชูทัย (2522: 142) สรุปแนวความคิดของนักจิตวิทยาการศึกษาไว้ดังนี้

1. กฎแห่งผล หมายถึง หลักการของ THORNDIKE แบบฝึกที่สร้างตามหลักจิตวิทยาต้องให้นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดนั้นได้พอสมควร และควรมีคำเฉลยให้นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้หลังจากทำแบบฝึกเสร็จแล้ว

2. การฝึกหัด หมายถึง การเรียนรู้เกิดจากการฝึกหัด และความใกล้ชิด โดยเฉพาะการฝึกหัดนั้น เป็นเรื่องจำเป็นในการฝึกทักษะต่าง ๆ ดังนั้น การสร้างแบบฝึกหัดจึงควรให้มีการกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้จำคำได้นาน และสามารถเขียนได้ถูกต้อง เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกหัดอยู่เสมอ

3. การเสริมแรง หมายถึง การเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในผลการทำงาน ครูจึงควรเสริมแรงด้วยการให้กำลังใจแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และรู้สึกประสบผลสำเร็จในการทำงาน

4. แรงจูงใจ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียน ครูรู้จักกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัวอยากรู้ อยากเรียน แบบฝึกหัดที่น่าสนใจจะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนอยากทำ อยากฝึก และเกิดการเรียนรู้

หทัย ตันหยง (2528: 41-43) ได้กล่าวถึงทฤษฎีฝึกสมอง (MENTAL DISCIPLINE) เป็นทฤษฎีถ่ายโยงความรู้สึกที่เก่าแก่ที่สุดก่อนศตวรรษที่ 19 ส่วนใหญ่จะเน้นการเรียนโดยการฝึกสมอง เพราะเชื่อว่าการฝึกให้ผู้เรียนจดจำ ฝึกคิดหาเหตุผลโดยสอนให้เข้าใจและฝึกมาก ๆ จนเกิดเป็นทักษะและความคงทนในการเรียนรู้หลังจากนั้นสามารถถ่ายโยงไปใช้ได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียน เฉลียวฉลาด สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงทฤษฎีเสริมแรง (REINFORCEMENT THEORY) ของสกินเนอร์ (SKINNER) ซึ่งเขาเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกิริยาสะท้อน หลังจากเกิดขบวนการของสิ่งเร้าและการตอบสนอง ซึ่งอาจเป็นการเสริมแรงแบบมีเงื่อนไขได้รับความพอใจจากรางวัลต่าง ๆ หรือเป็นการเสริมแรงแบบอุปนัย คือ ได้รับความพอใจที่มีความหวังหรือเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หนังสือเรียนซึ่งบรรจุเนื้อหาที่เข้าใจ เช่น บทเพลง ร้อยกรอง กิจกรรมที่สนุกสนานบันเทิงใจ เป็นต้น การเสริมแรงซึ่งเป็นทฤษฎีที่ประยุกต์ใช้ในวิชาศิลปะวรรณกรรม และการบันเทิงได้อย่างดี

มาลินี จุฑะรพ (2537: 81-83) ได้กล่าวถึงหลักการของทฤษฎีการเชื่อมโยงของกัทธรี (GUTHRIE'S CONTIIGUITY THEORY) ไว้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการกระทำ คือ มีความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า และการตอบสนองที่เข้าคู่กันได้ ในลักษณะที่มีการกระทำหรือสัมผัสไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง และยังได้กล่าวถึงหลักการทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์ (HULL'S SYSTEMATIC BEHAVIOR THEORY) ไว้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการเสริมแรง ซึ่งเป็นการเสริมแรงโดยการให้รตางวัล

เพื่อให้เกิดการลดแรงขับหรือลดความต้องการลง ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ขึ้น การเสริมแรงมี 2 ประเภท คือ

1. การเสริมแรงปฐมภูมิ (PRIMARY REINFORCEMENT) คือการเสรอมแรงที่จำเป็นต่อร่างกาย เช่น การให้อาหาร ขนม น้ำ อุณหภูมิที่พอเหมาะ เป็นรางวัลเพื่อสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของร่างกาย

2. การเสริมแรงทุติยภูมิ (SECONDARY REINFORCEMENT) คือ การเสริมแรงที่ไม่จำเป็นต่อร่างกาย แต่จำเป็นสำหรับจิตใจ โดยการกล่าวคำชมเชย หรือแสดงอาการที่เป็นการเสริมแรงโดยสิ่งเร้าอื่น ๆ เช่น การมอง การยิ้ม หรือ การพยักหน้า

หลักจิตวิทยาที่กล่าวมาข้างต้น จะเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย และความสามารถของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เกิดการเรียนรู้ รู้จักจดจำ พึงพอใจอยากจะเรียนรู้ ประสบผลสำเร็จในการเรียน และช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ

4.1.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับนักเรียนมีองค์ประกอบหลายประการ ที่ครูผู้สอนควรยึดแนวทาง ตามที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

สมชัย ไชยกุล (2526: 14-15) เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึกทางภาษา ดังนี้

1. แบบฝึกควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่จะสอน ไม่ใช่ทดสอบว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง

2. แบบฝึกหนึ่ง ๆ ควรเกี่ยวกับโครงสร้างเฉพาะของสิ่งที่จะสอนเรื่องเดียว

3. สิ่งสำคัญที่จะฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว เช่น การอ่านหรือการพูดคุย

4. ข้อความที่นำมาฝึกในแต่ละแบบฝึกควรสั้นเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจ

5. แต่ละแบบฝึกควรออกเสียงให้มากที่สุด จะเป็นการสร้างนิสัยการออกเสียงในภาษาไทยได้ดี

6. แบบฝึกควรเป็นแบบที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองที่พึงปรารถนาเท่านั้น

7. ในแบบฝึกที่เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษา ไม่ควรใช้คำศัพท์มาก

8. แบบฝึกควรเป็นแบบออกเสียงจนกว่านักเรียนจะออกเสียงได้ถูกต้อง แล้วจึงให้ทำแบบฝึกหัดอ่านหรือเขียน

9. สิ่งที่ไม่ควรมองข้ามไปก็คือการฝึกออกเสียง โดยใช้คำสัมผัส และร้อยกรอง

เอมอร พิพัฒนสุข (2534: 62) ได้เสนอแนะหลักและวิธีการสร้างแบบฝึกที่ดี คือแบบฝึกควรเรียงลำดับจากง่ายไปหายากโดยเริ่มการออกเสียงเป็นคำเดียว คำคู่ ข้อความ หรือประโยค และเรื่องราวตามลำดับ ต้องเหมาะสมกับวุฒิภาวะ และความสามารถของนักเรียนแบบฝึกแต่ละชุดควรฝึกเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ช่วงเวลาเหมาะสมกับเนื้อหา และความสามารถความสนใจตามพัฒนาการของนักเรียน

สมบูรณ์ ทินกร (2535: 32-33) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า การเขียนแบบฝึกต้องใช้ภาษาที่เหมาะสมกับนักเรียน และควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการแก้และสนองตอบ ดังนี้

1. ใช้แบบฝึกหลาย ๆ ชนิด เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ

2. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนั้น ต้องให้นักเรียนสามารถแยกออกมาพิจารณาได้ว่า แต่ละแบบแต่ละข้อต้องการทำอะไร

3. ให้นักเรียนได้ฝึกการตอบแบบฝึกแต่ละชนิดแต่ละรูปแบบว่ามีวิธีการตอบอย่างไร

4. นักเรียนได้มีโอกาสสนองตอบต่อสิ่งเร้า โดยการแสดงออกทางความสามารถและความเข้าใจลงในแบบฝึก

5. นักเรียนนำสิ่งที่เรียนรู้จากบทเรียน มาตอบในแบบฝึกหัดตรงเป้าหมายที่สุด

ขันธชัย มหาโพธิ์ (2535: 20) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรประกอบด้วย

1. มีเนื้อหาที่ตรงกับจุดประสงค์

2. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน

3. มีภาพประกอบ มีการวางฟอร์มที่ดี

4. ใช้เวลาที่เหมาะสมสำหรับฝึกเขียน

5. ท้าทายความสามารถของผู้เรียนและสามารถนำไปฝึกด้วยตนเองได้

ส่วน ดวงเดือน อ่อนน่วม และคณะ (2536: 37) ยังได้เสนอแนะลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดี ดังนี้

1. แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองถ้าต้องการ

2. แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นานและทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัด ควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4. แบบฝึกหัดที่ดี ควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ และไม่เบื่อหน่ายในการทำ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

5. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีทั้งที่กำหนดคำตอบให้ และแบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำข้อความ หรือรูปภาพในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และตรงกับความสนใจของนักเรียน เผื่อว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และความพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ที่ว่า นักเรียนมักจะเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และจะรู้จักนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์ และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกหัดที่ดี ต้องมีผลตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน ฉะนั้นการกระทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อที่ว่าทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อน จะได้ทำตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึกหัด

8. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเร้าความสนใจของนักเรียนตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมสุดท้าย

9. แบบฝึกหัดที่ดี ควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และควรใช้ได้ดีทั้งในและนอกห้องเรียน

10. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเป็นแบบฝึกที่สามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ง่าย

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538: 55-56) ได้เสนอลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ประเภทเลือกตอบ
    1.1 เลือกระบายสีคำพวกเดียวกัน
    1.2 เลือกคำที่มีความหมายตรงกับข้อความ
    1.3 เลือกตัวพยัญชนะใส่ในกลุ่มคำ
    1.4 เลือกคำที่สะกดการันต์ได้ถูกต้อง
    1.5 เลือกคำพวกเดียวกัน
    1.6 ขีดเส้นใต้คำพวกเดียวกัน
2. ประเภทเติมคำ
    2.1 เติมพยัญชนะในคำที่กำหนดให้
    2.2 เติมคำลงในข้อความที่กำหนดให้
    2.3 เติมส่วนประกอบของคำให้เป็นคำที่มีความหมาย
    2.4 เติมคำให้มีความหมายตรงกับภาพ
    2.5 เติมอักษรในช่องว่างให้เป็นคำซึ่งตรงกับคำอ่านที่กำหนดให้
3. ประเภทจับคู่
    3.1 จับคู่พยางค์ของคำที่อ่านตรงกัน
    3.2 จับคู่คำกับข้อความที่มีความหมายตรงกัน
    3.3 จับคู่คำพวกเดียวกัน
4. ประเภทสร้างคำ
    4.1 สร้างคำจากภาพ
    4.2 สร้างคำจากภาพและความหมายที่กำหนดให้
    4.3 สร้างคำโดยเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้
    4.4 สร้างคำโดยกำหนดส่วนประกอบของคำบางส่วนให้
    4.5 นำคำมาประสมให้เกิดคำใหม่
    4.6 สร้างคำจากตัวอักษรที่สลับที่กันอยู่
5. ประเภทสร้างประโยค
    5.1 สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้
    5.2 เลือกคำเติมลงในประโยคให้ได้ใจความ
    5.3 สร้างประโยคจากภาพที่กำหนดให้

6. ประเภทของคำ

6.1 เขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้

6.2 เขียนคำจากคำอ่านและความหมายที่กำหนดให้

6.3 แก้คำที่เขียนสะกดผิด

7. ประเภทแยกส่วนประกอบของคำ

8. ประเภทหาความหมายของคำ

จากแนวความคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดีควรเป็นแบบฝึกที่มีภาพประกอบ ดึงดูดความสนใจของเด็กตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมครั้งสุดท้าย ต้องมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำมีหลายรูปแบบ เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ฝึกเพียงเรื่องเดียวในแบบฝึกนั้น ๆ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งกระบวนการคิดด้วยตนเอง สนุกสนานเพลิดเพลิน ฝึกทักษะจนเกิดความชำนาญ และสามารถนำไปใช้ได้ในหลาย ๆ สถานการณ์

4.1.4 ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน เพราะเป็นส่วนหนึ่งของการเสริมทักษะให้กับการเรียนในวิชาที่เป็นทักษะ ซึ่งในเรื่องนี้มีนักการศึกษาได้กล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

เพ็ตตี้ (PETTY.1963: 469-472) อ้างใน ศุภมาส ด่านพานิช (2541: 30-31) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนให้การเรียนที่ฝึกทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบและมีระเบียบ

2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกฝนทักษะทางการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกจึงไม่ใช่สมุดฝึกที่ครูจะให้เด็กบทต่อบท หรือหน้าต่อหน้า แต่เป็นแหล่งประสบการณ์เฉพาะ สำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ และเป็นเครื่องช่วยที่มีค่าของครูที่จะสนองความต้องการรายบุคคลในชั้นเรียน

4. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน ลักษณะการฝึกช่วยให้เกิดผลดังกล่าว คือ

4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ

4.2 ฝึกซ้ำ ๆ หลายครั้ง

4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ผิด

5. แบบฝึกที่จะใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากบทเรียนในแต่ละครั้ง

6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป

7. การให้เด็กทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันท่วงที

8. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงาน เวลา ในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่เสียเวลาในการลอกแบบฝึกจากตำราเรียนหรือกระดานดำทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอน ย่อมลงทุนต่ำกว่าการที่จะใช้วิธีพิมพ์ลงกระดาษไขทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึก และมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

วีระ ไทยพาณิช (2528: 175) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้แบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ที่เกิดจากการกระทำจริงเป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี และนำการเรียนรู้นั้นไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้

ลอเรนซ์ และ ลอลลี (LAWRANCE AND LOLLY. 1972: 286) อ้างใน สุนีย์ แก้วของแก้ว (2549: 29) ได้เสนอแนะว่า ควรใช้สิ่งของ รูปภาพ ที่นักเรียนเคยเห็น นำไปสู่การทำแบบฝึกหัดการสะกดคำ และให้นักเรียนฝึกสะกดคำ โดยอาศัยรูปแบบเป็นหลัก เพื่อเตือนความจำของนักเรียนในเรื่องการเขียนสะกดคำว่าควรแนะนำให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำโดยใช้รูปภาพ หนังสือสำหรับนักเรียนควรมีรูปภาพ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ในเรื่องความหมายของคำ ดังนั้นแบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรมีรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์พร้อมกับความหมายของคำนั้น ๆ ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ตลอดจน

สามารถช่วยเด็กให้เรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของเขาด้วย นอกจากนี้ยังสามารถให้ประโยชน์อื่นได้อีก เช่น

1. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลงานของตนเองได้

2. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

เป็นต้น

จากข้อความที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกมีประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างยิ่ง เป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และทำให้นักเรียนเกิดทักษะ มีความชำนาญ เกิดความเชื่อมั่น ความเข้าใจ ก่อให้เกิดกำลังใจ และส่งผลให้นักเรียนมีความสำเร็จในการเรียนรู้ได้อีกด้วย ครูผู้สอนจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะสร้างแบบฝึกเสริมทักษะขึ้นมาเพื่อใช้กับนักเรียนจนเกิดประโยชน์ตามที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ วิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา อยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งมีตัวอย่างดังต่อไปนี้

มลวิภา กมลพรวัฒนา (2518: 67) ได้ทดลองศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม กับนักเรียนโรงเรียนวัดศรีวนาราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 23 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีความสามารถในการอ่าน มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

ยุพา ยิ้มพงษ์ (2522: 40-42) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ร ล ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนำไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนทหารบก จังหวัดลพบุรี จำนวน 70 คน พบว่า นักเรียนสามารถเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำถูกต้องมากขึ้น โดยคะแนนความแตกต่างก่อนและหลังทำแบบฝึกหัดแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2525: 56) ได้เปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทรรศนะคติต่อการเขียนสะกดคำ โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับการเขียนแบบคำบอกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบึงทองหลาง เขตบางกะปิ สังกัดกรุงเทพฯ จำนวน 72 คน พบว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียน ที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุนันทา ทองขอน (2525: 63) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกหัดการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านประทุนอายอง

อำเภอศิขรภูม จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 60 คน พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและภาษาส่วย หลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อัทธยา สายศิลป์ (2526: 63) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเขียนและเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วกับการสอนที่ฝึกตามกิจกรรมคู่มือการสอนของกรมวิชาการ พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยฝึกอ่านตามกิจกรรมในคู่มือการสอนภาษาไทยของกรมวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นที นิยม (2527: 171) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังจำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังมีความสามารถทางการฟังสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรรณิการ์ ศุกรเวทย์ศิริ (2533: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเมืองลิง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 40 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า หลังจากการทำแบบฝึกนักเรียนสามารถทำแบบฝึกได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 88.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ แสดงว่า แบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

สุภาพ ดวงเพ็ชร (2533: 72) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกตามคู่มือครู กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนของโรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยเกมและแบบฝึก และนำไปทดลองกับนักเรียนวัดพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำยากโดยใช้เกม และแบบฝึก มีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำยากโดยใช้เกมและแบบฝึกมีความสนใจในการเขียนสะกดคำยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มนทิรา ภักดีณรงค์ (2540: 82) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกหัด กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้เรื่องยังไม่สายเกินไปวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย การสะกดคำยากเรื่องเป็ดหายสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.96/81.00 ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

สุริยา ตอพล (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกเสริมทักษะสำหรับการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และคะแนนทดสอบหลังเรียน สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนตัวสะกดคำและแบบฝึก สรุปได้ว่า ในการเขียนสะกดคำ แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ของนักเรียนและจะช่วยให้นักเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เพราะแบบฝึกเป็นเรื่องของการเรียนที่เน้นทักษะและเน้นการฝึกฝน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักเรียนที่จะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จนนักเรียนเกิดความชำนาญและความคล่องแคล่วในการเขียนคำได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นแบบฝึกทักษะจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนการเขียนสะกดคำ แบบฝึกทักษะช่วยพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น การสอนเขียนสะกดคำกับนักเรียนโดยใช้แบบฝึก ช่วยให้การเรียนทางด้านทักษะการเขียนสะกดคำดีขึ้น และแบบฝึกที่มีวิธีฝึกหลาย ๆ แบบ โดยใช้แบบฝึกที่แตกต่างกันมีรูปภาพช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการฝึกมากยิ่งขึ้นกว่าแบบฝึกธรรมดา ซึ่งเหมาะกับนักเรียนระดับประถมศึกษา และมีประโยชน์สำหรับครูในการสอน อีกทั้งยังสามารถช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนในการเขียนสะกดคำ หรือใช้ซ่อมเสริมให้กับนักเรียนบางคนเป็นรายบุคคลได้ด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้าและใช้หลักการต่าง ๆ มาประกอบเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อใช้ทดลอง รวมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องสำหรับนักเรียนที่เขียน

คำผิดอยู่เป็นประจำให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะดังกล่าว กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

บทที่ 3
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าและทดลอง

ในการวิจัยและทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและทดลอง ตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 รวม 4 ห้องเรียน จำนวน 200 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและทดลอง ในขั้นทดสอบจริง โดยใช้แบบทดสอบชุดที่หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ ซึ่งได้แก้ไขปรับปรุงแล้ว โดยเป็นนักเรียนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 60 คน 4 ห้องเรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา และแบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 60 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและทดลอง

2.1 แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบ่งออกเป็น 4 ชุด คือ

ชุดที่ 1 มาตราแม่กก ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ชุดที่ 2 มาตราแม่กด ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ชุดที่ 3 มาตราแม่กน ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ชุดที่ 4 มาตราแม่กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

3.1.1 กำหนดขอบเขตและลักษณะของแบบฝึก

3.1.1.1 ขอบเขตของแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ

แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ฉบับ หมายถึง แบบฝึกทักษะด้านการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำคำศัพท์ยากในหนังสือเรียนภาษาพาที และวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เฉพาะคำที่สะกดด้วย มาตราแม่กก จำนวน 20 คำ มาตราแม่กด จำนวน 97 คำ มาตราแม่กน จำนวน 80 คำ และมาตราแม่กบ จำนวน 46 คำ รวมทั้งหมด 243 คำ ซึ่งเป็นคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราทั้งสิ้น แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ 4 ชุด ดังนี้

ก. แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 มาตราแม่กก ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ข. แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 มาตราแม่กก ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ค. แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 มาตราแม่กก ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ง. แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 มาตราแม่กก ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

3.1.1.2 ลักษณะของแบบฝึก

แบบฝึกเสริมทักษะด้านการเขียนสะกดคำแต่ละชุด มีรูปแบบและลักษณะการฝึกออกเป็น 8 ประเภท ดังนี้

แบบที่ 1 เป็นแบบฝึกที่เขียนเติมตัวสะกดลงในข้อความจากภาพที่กำหนดให้

แบบที่ 2 เป็นแบบฝึกที่เขียนเติมตัวสะกดลงในคำที่กำหนดให้ตรงกับความหมาย

แบบที่ 3 เป็นแบบฝึกที่เขียนเติมคำที่กำหนดให้ลงในประโยค/ข้อความให้ได้ใจความสมบูรณ์ถูกต้อง

แบบที่ 4 เป็นแบบฝึกที่เขียนสะกดคำจากคำอ่านที่กำหนดให้

แบบที่ 5 เป็นแบบฝึกที่เขียนเติมตัวสะกดลงในช่องว่างให้ตรงกับคำอ่านที่กำหนดให้

แบบที่ 6 เป็นแบบฝึกที่เขียนเติมพยัญชนะและตัวสะกดลงในตารางอักษรไขว้ที่กำหนดความหมายให้

แบบที่ 7 เป็นแบบฝึกที่อ่านแล้วให้เลือกคำที่สะกดได้ถูกต้องโดยการขีดเส้นใต้

แบบที่ 8 เป็นแบบฝึกที่อ่านประโยค/ข้อความแล้วเขียนเติมคำที่สะกดถูกต้องจากตัวเลือกที่กำหนดให้

3.1.1.3 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก

ก. ศึกษาค้นคว้าแนวคิด หลักการ ลักษณะของแบบฝึก จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ และแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

ข. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในด้าน สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด รวมทั้งคุณภาพผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการเขียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาพาที เล่ม 1,เล่ม 2 และวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ค. กำหนดความคิดรวบยอด เนื้อหา และจุดประสงค์ ของแบบฝึกทักษะ ทั้ง 4 ชุด ดังนี้

ด้านความคิดรวบยอด กำหนดดังนี้

1) ความคิดรวบยอด ของแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กกที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คือ คำที่มีพยัญชนะ ข ค ฆ คร รค และ ฆ เป็นตัวสะกด จะอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด

2) ความคิดรวบยอด ของแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กด ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คือ คำที่มีพยัญชนะ ด จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ติ ตุ ถ ท ธ ธิ ศ ษ ส ชร ตร ทธ รถ และ รท เป็นตัวสะกด จะอ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด

3) ความคิดรวบยอด ของแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กน ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คือ คำที่มีพยัญชนะ น ญ ณ ร ล และ ฬ เป็นตัวสะกด จะอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด

4) ความคิดรวบยอด ของแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คือ คำที่มีพยัญชนะ บ ป พ ฟ และ ภ เป็นตัวสะกด จะอ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด

ด้านเนื้อหา กำหนดดังนี้

ศึกษาและคัดเลือกคำศัพท์ยากที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในบทเรียนจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาพาที เล่ม 1, เล่ม 2 และหนังสือวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้งสิ้น 243 คำ แล้วแยกออกเป็น 4 ชุดดังนี้

1) ชุดที่ 1 มาตราแม่กก ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 20 คำ คือ สุนัข ประมุข อบายมุข เมขลา บริจาค อุปสรรค ภูมิภาค สามัคคี มรรค ยุคสมัย วัณโรค พรรค วิโยค พญานาค วิหค อัคคี หมอกเมฆ มัฆวาน อาสาสมัคร ชลมารค

2) ชุดที่ 2 มาตราแม่กด ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 97 คำ คือ บงกช สมเสร็จ นาฏศิลป์ มงกุฎ ครุฑ อุโบสถ บิณฑบาต ลีลาศ ศาสนา ใสบาตร เพชร สุภาพบุรุษ ฝรั่งเศส มหาสมุทร ภูมิศาสตร์ โจทย์เลข ถังแก๊ส ก๊าซ สูตรคูณ เศรษฐกิจ เกียรติบัตร โอวาท เอกราช อาพาธ อุบาทว์ อุจจาระ สูท ปีศาจ คช ยมทูต สมเด็จ ตรวจตรา ปัจจุบัน บัณฑิต กฎหมาย เศษ ทาส อาเพศ ฆาตกรรม จรัส สบถ ชาติ ทิศ ไสยศาสตร์ กุฏิ ปัสสาวะ อาชญา เก่งกาจ ฤทธิ์เดช สมเพช พุ่มชัฏ ประเสริฐ พัฒนา นิมิต ภูตผี อิริยาบถทายาท พิโรธ อัธยาศัย ปริศนา พิษฐาน พิสมัย ศาสตรา ยุรยาตร ยุทธนา สามารถ วันสารท ประดิษฐ์ มหัศจรรย์ พิสูจน์ ประโยชน์ โลกทัศน์ อิทธิฤทธิ์ นักปราชญ์ เนืองนิตย์ พิพิธภัณฑ์ มัธยัสถ์ พาณิชย์ ยานัตถุ์ ประชาราษฎร์ พระเทศน์ สัมภาษณ์ พระโอษฐ์ โจทก์จำเลย ศาสนาคริสต์ ประสิทธิ์ พระหัตถ์ ปรากฏ บริสุทธิ์ เกียจคร้าน สมโภช เภทภัย พิรุธ ปฏิวัติ ปัจฉิม พินิจ ศรัทธา

3) ชุดที่ 3 มาตราแม่กน ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 80 คำ คือ อสูร ปริญญา สัญญา นมัสการ รางวัล ปลาวาฬ ทหารเกณฑ์ อาจารย์ ปฏิญาณ กินนร พระพิรุณ พลเมือง ทศกัณฐ์ วานร กุญชร พยาบาล อัญชัน รามัญ สายชล วิหาร ผจญภัย พรรณนา มโหฬาร เทศกาล กาฬสินธุ์ อนุสรณ์ สรรเสริญ จักรวาล ไพรสณฑ์ วรรณคดี กำสรวล แผนการ โศกศัลย์ คำนวณ ภัตตาหาร ของกำนัล พงศาวดาร กองกูณฑ์ บันดาล พยัญชนะ ควาญช้าง ผิวพรรณ โอฬาร ตระกูล ม้วยมรณ์ บาดาล คร่ำครวญ วิญญาณ เกสร สมบูรณ์ ชำนาญ ช้างสาร ชั่วกัลป์ รณรงค์ พเนจร จลาจล จราจร เทศกาล ทุรกันดาร มูลนิธิ เผาผลาญ กตัญญู สารบัญ บังเอิญ โบราณ ภารโรง ทรัพยากร จีวร พนาดร พระเศียร กังวล อบอวล ชุลมุน ไพศาล บุคคล บึงกาฬ วิจารณ์ เถาวัลย์ จาบัลย์ เมืองกาญจน์

4) ชุดที่ 4 มาตราแม่กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 46 คำ คือ ทวีป บทสรุป คำสาป รูปภาพ ยุโรป มณฑป ธูปเทียน บุปผา อีสป สัปดาห์ สังเขป ประทีป อธิปไตย สัปดน กษาปณ์ สารภาพ เทพธิดา ภพไตร พร้อมสรรพ ศักดานุภาพ เสพติด คุณภาพ แผนภาพ รูปภาพ อาชีพ กองทัพ ทัพพี อาภัพ พายัพ ลพบุรี นิพพาน ซากศพ พิภพ มานพ เคารพ สินทรัพย์ กาพย์ยานี คำศัพท์ ผลลัพธ์ ยีราฟ กอล์ฟ บุฟเฟต์ ทอฟฟี่ ตรากราฟ ปรารภ วัลลภ

ในแต่ละชุดแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนใบความรู้ และ ส่วนแบบฝึก แต่ละตอนมีจำนวนตอนไม่เท่ากัน ทั้งนี้เพื่อให้ครอบคลุมด้านเนื้อหาให้ตรงกับแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ด้านจุดประสงค์ กำหนดดังนี้

ศึกษาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1) สาระที่ 2 การเขียน : ระบุให้ผู้เรียน สามารถเขียนสะกดตามอักขรวิธีได้

2) มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสารได้

3) คุณภาพผู้เรียน : เมื่อจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำได้

4) ตัวชี้วัดที่ 2 (สาระการเขียน) ในส่วนของชั้น ป.5 ระบุว่า : การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและเข้าใจความหมายของคำ เพื่อนำไปใช้ในการเขียนสื่อสารตามรูปแบบต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามกาลเทศะ และมีประสิทธิภาพ

ง. เมื่อศึกษาค้นคว้าในด้านแนวคิด หลักการ ลักษณะของแบบฝึก ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในด้าน สาระ มาตรฐานการเรียนรู้

ตัวชี้วัด รวมทั้งคุณภาพผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการเขียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาพาที เล่ม 1,เล่ม 2 และวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และได้กำหนดความคิดรวบยอด เนื้อหา และจุดประสงค์ แล้ว จึงลงมือสร้างแบบฝึกเสริมทักษะด้านการเขียนสะกดคำ ออกเป็น 4 ชุด ตามที่กล่าวมาในข้างต้น

3.1.1.4 การตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ

ก. นำแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่สร้างขึ้น ทั้ง 4 ชุดเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางภาษาไทย โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึก ให้มีความเชี่ยวชาญในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษามาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง

ข. การทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ทั้ง 4 ชุด

นำแบบฝึกทักษะข้างต้นที่ได้ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และนำแบบฝึกทักษะที่แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องแล้ว ทั้ง 4 ชุด ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ดังนี้

1) การทดลองหนึ่งต่อหนึ่ง (One – To – One – Testing) ผู้ศึกษาได้นำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 3 คน โดยคัดเลือกนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน (โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553) โดยผู้วิจัยคอยสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด และจดบันทึกข้อบกพร่อง รวมทั้งข้อสงสัยต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ก่อนดำเนินการในขั้นต่อไป ในการทดลองในครั้งนี้มีค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเฉลี่ยรวมทั้ง 4 ชุด สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 คือมีประสิทธิภาพ 89.18/84.44

2) การทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยคัดเลือกนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คน รวมจำนวน 9 คน โดยเป็นเด็กที่เคยเรียนเนื้อหานี้มาแล้ว เพื่อทดสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหา เวลาที่ใช้

ฝึก และเพื่อหาแนวโน้มประสิทธิภาพ จากนั้นจึงบันทึกข้อบกพร่องบางประการ เพื่อนำมาแก้ไขก่อนนำไปทดลองจริง ในการทดลองครั้งนี้มีค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเฉลี่ยรวมทั้ง 4 ชุด สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 คือมีประสิทธิภาพ 92.50 /82.96

3) การทดลองภาคสนาม (Field Testing) นำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปใช้ทดลองภาคสนาม กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยคัดเลือกนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ 80/80 ในการทดลองครั้งนี้มีค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเฉลี่ยรวมทั้ง 4 ชุด สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 คือมีประสิทธิภาพ 90.71 /81.40

4) นำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 60 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกข้อมูลระหว่างเรียนไว้ทั้ง 4 ชุด จากนั้นจึงให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.2.1 การกำหนดขอบเขตของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน วิชาภาษาไทย การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยคัดเลือกคำศัพท์ยากที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในบทเรียน จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาพาที เล่ม 1, เล่ม 2 และหนังสือวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้งสิ้น 243 คำ (มาตราแม่กก จำนวน 20 คำ มาตราแม่กด จำนวน 97 คำ มาตราแม่กน จำนวน 80 คำ และมาตราแม่กบ จำนวน 46 คำ) และ ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล

3.2.2 การสร้างแบบทดสอบ

3.2.2.1 ศึกษาจุดประสงค์ จากสาระ มาตรฐาน คุณภาพผู้เรียน และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

ก. สาระที่ 2 การเขียน : ระบุให้ผู้เรียน สามารถเขียนสะกดตามอักขรวิธีได้

ข. มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสารได้

ค. คุณภาพผู้เรียน : เมื่อจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำได้

ง. ตัวชี้วัดที่ 2 (สาระการเขียน) ในส่วนของชั้น ป.5 ระบุว่า : การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและเข้าใจความหมายของคำ

3.2.2.2 สร้างแบบทดสอบตามขอบเขตและจุดประสงค์ในข้างต้น ให้มีคำถามที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ในข้างต้น และครอบคลุมตามเนื้อหาในแบบฝึกทักษะ ทั้ง 4 ชุด โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ก. ตอนที่ 1 เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ดังนี้

1) มาตราตัวสะกดแม่กก ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 15 ข้อ

2) มาตราตัวสะกดแม่กด ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 15 ข้อ

3) มาตราตัวสะกดแม่กน ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 15 ข้อ

4) มาตราตัวสะกดแม่กบ ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 15 ข้อ

ข. ตอนที่ 2 เป็นแบบอัตนัย ชนิดเติมคำตอบที่เป็นตัวสะกด จำนวน 40 ข้อ ดังนี้

1) มาตราตัวสะกดแม่กก ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 10 ข้อ

2) มาตราตัวสะกดแม่กด ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 10 ข้อ

3) มาตราตัวสะกดแม่กน ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 10 ข้อ

4) มาตราตัวสะกดแม่กบ ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 10 ข้อ

3.2.3 การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

3.2.3.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งใช้วัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง จำนวน 100 ข้อ 2 ฉบับ แบ่งเป็นตอนที่ 1 จำนวน 60 ข้อ และ ตอนที่ 2 จำนวน 40 ข้อ ที่สร้างเสร็จแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 3 ท่าน และด้านการวัดผลทางการศึกษา 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.2.3.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน วิชาภาษาไทย การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่แก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วจำนวน 2 ฉบับ 100 ข้อ (ตอนที่ 1 – 60 ข้อ และ ตอนที่ 2 – 40 ข้อ) ไปใช้กับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 60 คน ซึ่งเคยเรียนเนื้อหานี้มาแล้ว และนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนและตรวจสอบคุณภาพรายข้อ

3.2.3.3 ตรวจสอบคุณภาพรายข้อ โดยนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน ทั้ง 2 ตอน ตรวจให้คะแนนโดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ และคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายตั้งแต่ .20-.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป คัดเลือกให้เหลือ 60 ข้อ โดยแบ่งเป็น ตอนที่ 1 คัดเลือก 40 ข้อ และ ตอนที่ 2 คัดเลือก 20 ข้อ รวมเป็น 60 ข้อ จากการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับรวมกัน เท่ากับ 0.85

3.2.3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน วิชาภาษาไทย การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่คัดเลือกแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์พร้อมที่จะใช้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป โดยกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน มีรายละเอียด ดังนี้

ก. ตอนที่ 1 เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ดังนี้

1) มาตราตัวสะกดแม่กก ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 8 ข้อ
2) มาตราตัวสะกดแม่กด ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 12 ข้อ
3) มาตราตัวสะกดแม่กน ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 11 ข้อ
4) มาตราตัวสะกดแม่กบ ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 9 ข้อ

ข. ตอนที่ 2 เป็นแบบอัตนัย ชนิดเติมคำตอบที่เป็นตัวสะกด จำนวน 20 ข้อ ดังนี้

1) มาตราตัวสะกดแม่กก ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 5 ข้อ
2) มาตราตัวสะกดแม่กด ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 5 ข้อ
3) มาตราตัวสะกดแม่กน ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 7 ข้อ
4) มาตราตัวสะกดแม่กบ ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 3 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 เป็นเวลา 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1-2 วัน วันละ 1-2 คาบเรียน โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยและทดลอง ดังนี้

4.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง แบบ One Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 249) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

ตาราง 1 แสดงรูปแบบการศึกษาเชิงทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T_1	X	T_2

T_1 แทน การทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

X แทน การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 4 ชุด

T_2 แทน การทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

4.2 การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 60 คน ซึ่งดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Simple) มีขั้นตอนดังนี้

4.2.1 ขั้นทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการเรียนรู้ในแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา แล้วนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนและบันทึกข้อมูลไว้

4.2.2 ขั้นใช้แบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยอธิบายและให้นักเรียนศึกษาเรียนรู้ในแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ในส่วนของใบความรู้ โดยใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1-2 วัน วันละ 30 – 50 นาที (ช่วงเวลาอบรมเช้าในห้อง/ในคาบเรียน) โดยใช้เวลาอธิบาย 5-10 นาที และใช้เวลาฝึกการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประมาณ 20 – 40 นาที ซึ่งการดำเนินการทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เรียนเชิญอาจารย์ประจำวิชาภาษาไทย ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 อีก 1 ท่าน มาเป็นผู้อธิบายและชี้แนะแนวทางร่วมด้วยทั้ง 4 ชุด ตามรายละเอียดดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กก ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

สัปดาห์ที่ 2 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กด ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

สัปดาห์ที่ 3 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กน ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

สัปดาห์ที่ 4 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กบ ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

4.2.3 ขั้นการทดสอบหลังเรียน (Post-test) หลังจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ทำแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำครบทั้ง 4 ชุด แล้ว สัปดาห์ถัดมาจึงให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นฉบับเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แล้วบันทึกคะแนนผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติและการวัดผลการศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำนวณค่าสถิติ (t-test) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

6.1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538: 73)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนจากกลุ่มศึกษา

6.1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538: 73)

$$S^2 = \frac{N\sum x^2 - \left(\sum x^2\right)}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มศึกษา

6.1.3 หาค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 210)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ R แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก

N แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

6.1.4 หาค่าอำนาจจำแนกแจกแจง (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ และแบบอัตนัยชนิดเติมคำตอบ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบพอยท์ – ไบซีเรียล (Point biserial correlation) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538: 212) ดังนี้

$$r_{p.bis} = \frac{\overline{Xp} - \overline{Xf} \cdot \sqrt{pq}}{S_t}$$

เมื่อ $r_{p.bis}$ แทน ค่าอำนาจจำแนก

$\overline{Xp}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ทำข้อนั้นได้

$\overline{Xf}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ทำข้อนั้นไม่ได้

S_t แทน คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบฉบับนั้น

p แทน สัดส่วนของคนที่ทำข้อนั้นได้

q แทน สัดส่วนของคนที่ทำข้อสอบนั้นไม่ได้ หรือ 1 p

6.1.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งหมด

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1}\left\{1-\frac{\sum pq}{S_t^2}\right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของคนที่ทำข้อนั้นได้

q แทน สัดส่วนของคนที่ทำข้อสอบนั้นไม่ได้ หรือ 1 - p

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ โดยการใช้ t – test แบบ Dependent Samples (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 104) สูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - \sum D^2}{N-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าวิกฤตที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงแบบที

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่าง
จากการทดสอบก่อนและหลังการฝึก

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างจากการ
ทดสอบและหลังการฝึกแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคู่ของคะแนนจากการทดสอบ
ครั้งแรกและครั้งหลัง

df แทน ชั้นของความเป็นอิสระ

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย และการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบฝึกทักษะ
E_2	แทน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างรายคู่ระหว่างผลคะแนนทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียน ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียน ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต t-distribution
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้น ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

การทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยทำการทดสอบก่อนเรียน แล้วจึงทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ หลังจากนักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะเสร็จ แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนนักเรียนทุกคนได้ผลดังตาราง 2

ตาราง 2 คะแนนจากการทำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และคะแนนระหว่างเรียน หลังเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพ

เลขที่	คะแนนของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5				รวม	หลังเรียน
	ฉบับที่ 1 แม่กก E_{11}	ฉบับที่ 2 แม่กด E_{12}	ฉบับที่ 3 แม่กน E_{13}	ฉบับที่ 4 แม่กบ E_{14}	E_1	E_2
	65	100	80	60	305	60
$\sum x$	3838	5496	4666	3520	17520	3103
เฉลี่ย	63.97	91.60	77.77	58.67	292.00	51.72
S.D.	2.05	11.37	3.29	2.99	14.67	3.77
ร้อยละ	98.41	91.60	97.21	97.78	95.74	86.19

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด มีค่าเฉลี่ย 292.00 และค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 95.74

ตาราง 3 ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด

แบบฝึกเสริมทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด	คะแนนระหว่างเรียน			คะแนนหลังเรียน			ประสิทธิภาพของ	
	รวม	เฉลี่ย	ร้อยละ	รวม	เฉลี่ย	ร้อยละ	แบบฝึก ร้อยละ	หลังเรียน ร้อยละ
รวม	17520	292.00	95.74	3103	51.72	86.19	95.74	86.19

จากตาราง 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด มีค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 95.74 และผลการทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.19 แสดงว่า แบบฝึกเสริมทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด มีประสิทธิภาพ 95.74/86.19 ซึ่งสูงกว่า 80/80 ที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 95.74/86.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

มาตราตัวสะกด	N	$\overline{X}$	S.D.	ED	E D^2	t
ก่อนเรียน	60	45.57	5.53			
				369	2987	13.66**
หลังเรียน	60	51.72	3.77			

** มีนัยสำคัญที่ .01

จากตาราง 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่ กก กด กน กบ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ภายหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 5
สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 4 ชุด (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในด้านทักษะการเขียน เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งสามารถสรุปผลการทดลองเป็นลำดับขั้นได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพ

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในด้านทักษะการเขียน เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 4 ฉบับ (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในการสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ ในระดับชั้นต่าง ๆ ให้เหมาะสมต่อไป

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีประสิทธิภาพ ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 200 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมนักเรียนชายและหญิง 60 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (sampling random)

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นคำศัพท์ยากที่นำมาจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และ วรรณคดีลำนำ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เฉพาะคำในมาตราตัวสะกด(แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ)ไม่ตรงมาตราดังนี้

1) มาตราตัวสะกด แม่กก ไม่ตรงมาตรา คือ คำที่มี ข ค ฆ คร รค เป็นตัวสะกด

2) มาตราตัวสะกด แม่กด ไม่ตรงมาตรา คือ คำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ต ถ ท ธ ศ ษ ส ติ ตุ ธิ รถ ตร ชร ทร รท เป็นตัวสะกด

3) มาตราตัวสะกด แม่กน ไม่ตรงมาตรา คือ คำที่มี ญ ณ ร ล ฬ รร เป็นตัวสะกด

4) มาตราตัวสะกด แม่กบ ไม่ตรงมาตรา คือ คำที่มี ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด และแบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและทดลอง

1. แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ)

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 60 คน ซึ่งดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Simple) มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการเรียนรู้ในแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา แล้วนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนและบันทึกข้อมูลไว้

2. ขั้นใช้แบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยอธิบายและให้นักเรียนศึกษาเรียนรู้ในแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ในส่วนของใบความรู้ โดยใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1-2 วัน วันละ 30 – 50 นาที (ช่วงเวลาอบรมเช้าในห้อง/ในคาบเรียน) โดยใช้เวลาอธิบาย 5 -10 นาที และใช้เวลาฝึกการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประมาณ 20 – 40 นาที ซึ่งการดำเนินการทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เรียนเชิญอาจารย์ประจำวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อีก 1 ท่าน มาเป็นผู้อธิบายและชี้แนะแนวทางร่วมด้วยทั้ง 4 ชุด ตามรายละเอียดดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กก ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

สัปดาห์ที่ 2 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กด ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

สัปดาห์ที่ 3 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กน ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

สัปดาห์ที่ 4 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กบ ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

3. ขั้นการทดสอบหลังเรียน (Post-test) หลังจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ทำแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำครบทั้ง 4 ชุด แล้ว สัปดาห์ถัดมาจึงให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นฉบับเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แล้วบันทึกคะแนนผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลต่อไป

สรุปผลการวิจัยและทดลอง

จากการดำเนินการและทดลองใช้แบบฝึกทักษะและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) สามารถสรุปผลการวิจัยและทดลองได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการหาสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละเป็น 95.74/86.19 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. ทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการทดลองนักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสูงกว่าก่อนการทดลอง

อภิปรายผล

จากการสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะทั้ง 4 ชุด (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) เท่ากับ 95.74 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 สามารถอภิปรายผลได้ว่า

1. แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 เนื่องมาจากแบบฝึกทักษะ ทั้ง 4 ชุด ดังกล่าวมาที่ใช้ทดลองครั้งนี้เป็นแบบฝึกที่สร้างขึ้นโดยผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบ ตามขั้นตอน ซึ่งได้รับการตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไข ตามข้อเสนอแนะและการประเมินด้านเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย ทั้ง 3 ท่าน รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญทางการวัดผลทางการศึกษาที่ชี้แนะแนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ให้สอดคล้องครอบคลุมเนื้อหาในแบบฝึกทักษะชุดดังกล่าวทั้งหมด ทั้งนี้ยังรวมถึงการวิจัยและทดลองโดยเฉพาะในขั้นการดำเนินการทดลองซึ่งเป็นไปตามกระบวนการวิจัยที่ถูกต้องตามแนวทาง

แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นี้ ผู้เรียนสามารถศึกษาเรียนรู้โดยใช้ระยะเวลาไม่มากนัก ซึ่งประกอบด้วยใบความรู้ซึ่งมีตัวอย่างของคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราที่อยู่ในแบบฝึกแต่ละตอนให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า โดยที่นักเรียนสามารถตรวจสอบคำยากที่ไม่แน่ใจได้ขณะที่ทำแบบฝึกแต่ละตอน ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนสามารถทำคะแนนระหว่างเรียนได้ในระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ ที่สำคัญคือมีการใช้ภาพประกอบกับการเติมคำที่ทำให้นักเรียนเกิดความเร้าใจ น่าสนใจ อันจะช่วยเสริมความจำความเข้าใจได้อย่างดี ตามที่ ขันธชัย มหาโพธิ์ (2535: 37) , ดวงเดือน อ่อนน่วมและคณะ (2536: 37) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกหัดไว้ว่า ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่ง และวิธีทำ ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้ เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองถ้าต้องการ ภาษาและภาพที่ใช้ควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

อีกประการหนึ่งในแบบฝึกทักษะแต่ละตอนแต่ละชุดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สอดคล้องกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีตามที่ ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538: 55-56) กล่าวไว้ คือ มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ เช่น ประเภทเลือกตอบ ประเภทเติมคำ ประเภทสร้างคำ ประเภทสร้างประโยค ประเภทของคำ (เขียนคำจากคำอ่าน) และ ประเภทหาความหมาย เป็นต้น รวมทั้ง สมบูรณ์ ทินกร (2535: 32) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีต้องใช้หลักจิตวิทยาในการแก้และสนองตอบ คือ ใช้แบบฝึกหลาย ๆ ชนิด เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ นักเรียนสามรถพิจารณาแยกแยะแต่ละแบบแต่ละข้อต้องการให้ทำอะไร และแบบฝึกแต่ละรูปแบบมีวิธีการตอบอย่างไร

จากที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีมาทั้งหมด จึงมีส่วนสำคัญที่ทำให้แบบฝึกทักษะชุดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 4 ชุด มีประสิทธิภาพโดยรวมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 คือ 95.74/86.19

2. จากสมมุติฐานในการวิจัย ทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน60 คน มีผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า หลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา นักเรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรามากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้แบบฝึกที่มีลักษณะตามที่ได้กล่าวมาในข้อ 2 จึงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องส่งเสริมและสอนให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ ตามที่ วรรณี โสมประยูร (2534: 195) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้องกว้างขวาง ครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกเพิ่มเติมจากเนื้อหาในบทเรียน เป็นการสร้างแบบฝึกเฉพาะเรื่อง และเป็นการพัฒนาทักษะภาษาด้านการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธี รวมทั้งนำไปใช้สื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว สอดคล้องกับคำกล่าวของ กมล ดิษฐกมล (2509: 16) ที่ว่า หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นที่จะทำให้เกิดความชำนาญ ทักษะทางด้านภาษาเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องฝึกให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการติดต่อสื่อความหมายกัน เครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่นำมาใช้ในการฝึกทักษะทางภาษาให้ได้ผลดีคือแบบฝึก และ รุจี สุขเสมอ (2528: 23) ได้กล่าวถึงแบบฝึกไว้ว่า เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่มีอยู่ การฝึกทักษะโดยเฉพาะในแบบเรียน และแบบฝึกหัดจากแบบเรียนเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ครูผู้สอนจำเป็นจะต้องสร้างแบบฝึกเฉพาะเรื่อง เพื่อเพิ่มเติมและช่วยให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วทางภาษามากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการเขียนสะกดคำ

จากผลสัมฤทธิ์ในการทำแบบทดสอบด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสูงขึ้น อันเป็นผลมาจากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ ศุกรเวทย์ศิริ (2533: บทคัดย่อ) ที่วิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเมืองลิง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 40 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

หลังจากการทำแบบฝึกนักเรียนสามารถทำแบบฝึกได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 88.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ แสดงว่า แบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น และงานวิจัยของเนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย การสะกดคำยากเรื่องเป็ดหายสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.96/81.00 ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 รวมทั้งงานวิจัยของ สุริยา ตอพล (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และคะแนนทดสอบหลังเรียน สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จะเห็นได้ว่าการใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ดังนั้นแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 จึงสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมเสริมกับเนื้อหาในบทเรียนที่มีคำศัพท์ยากต่อการเขียนสะกดคำได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในการสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ในระดับชั้นต่าง ๆ ให้เหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. การสร้างแบบฝึกทักษะต่าง ๆ ควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการทำแบบฝึกมาใช้ประกอบในการสร้างแบบฝึก จะทำให้แบบฝึกทักษะนั้น ๆ มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับวัย และระดับของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

2. การใช้แบบฝึกทักษะที่มีรูปแบบหลากหลายตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมสุดท้าย จะทำให้เร้าความสนใจของผู้เรียน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และความพอใจ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ที่ว่า นักเรียนมักจะเรียนรู้ได้รวดเร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

3. ควรใช้กิจกรรมอื่น ๆ เสริมเพิ่มเติมจากการทำแบบฝึกทักษะ เช่น เกม การร้องเพลง บทร้อยกรอง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และจดจำได้มากยิ่งขึ้น

เพราะกิจกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้นทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานไปกับการเรียน และแก้ปัญหาความเบื่อหน่ายการเรียนวิชาภาษาไทยได้

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและทดลองเชิงเปรียบเทียบระหว่างการสอนด้วยแบบฝึกทักษะด้านการเขียนที่เป็นชุดฝึก กับการสอนที่เน้นกิจกรรมเกม หรือ การสอนด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น มัลติมิเดีย (สื่อประสมสำเร็จรูป) ว่ากิจกรรมการสอนรูปแบบใดที่จะเหมาะสมกับผู้เรียนตามวัยและระดับของผู้เรียน

2. ควรมีการทำวิจัยในการสร้างแบบฝึกทักษะด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น ทักษะการอ่าน หรือทักษะการฟัง หรือ การสร้างแบบฝึกทักษะในวิชาภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ เช่น คำที่มีการันต์ อักษรนำ อักษรควบ คำพ้องรูปและคำพ้องเสียง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล ดิษฐกมล. (2509). กลวิธีการสอนวิชาทักษะ, ศูนย์ศึกษา. (มกราคม): 13.

กรรณิการ์ พวงเกษม. (2535). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

กรรณิการ์ ศุกรเวทย์ศิริ. (2533). *การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสุรินทร์*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). *หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

---------. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.ม.ป.พ.

ชวนจิต ภูมาตย์. (2537). *ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

ดวงเดือน อ่อนน่วม และคนอื่น ๆ. (2536). *เรื่องน่ารู้สำหรับครูคณิตศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2534). *พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูธนบุรี.

นที นิยม. (2527). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพญาไท กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

บุญมา สังข์โพธิ์. (2523). *การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. (2544). *ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.

บุปผา วังพุก. (2524). *การศึกษาความยากง่ายในการสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ประเทิน มหาขันธ์. (2526). *หลักการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

ประภาศรี สีหอำไพ และคนอื่น ๆ. (2537). *หลักการเขียนคำในภาษาไทย 4*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประยงค์ โชติการณ์. (2534). *การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากกลุ่มทักษะภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 21 : 71 – 81.

พรรณี ชูทัย. (2522). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วรวุฒิการพิมพ์.

เพ็ญศรี กันกา. (2539,พฤศจิกายน). *"หนูน้อยค่อยเพียรเรียนภาษาไทย"*. วิทยาการกว้างไกล. 4(7): 92-94.

เพียรจิต อิ้งโพธิ์. (2529). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางเขียนสะกดคำพ้องเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวังสะพุง จังหวัดเลย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

มลวิภา กมลพรวัฒนา. (2518). *การทดลองเพื่อการศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.

มาลินี จุฑะรพ. (2528). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ทิพยวิสุทธิ์.

มาสวิมล รักบ้านเกิด. (2526). *การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ยุพา แย้มพงษ์. (2522). *การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ ร ล ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.

รัชนี ศรีไพวรรณ. (2527). *แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน คู่มือครู แนวความคิดและทรรศนะบางประการเกี่ยวกับกุศโลบายการสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครราชสีมา: สำนักงานศึกษาธิการเขต 11.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยสาส์น.

ฤทัยรัตน์ ทิพวรรณ. (2545). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.* วิทยานิพนธ์ ค.ม.(หลักสูตรและการสอน). นครสวรรค์: บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันราชภัฏนครสวรรค์. ถ่ายเอกสาร.

วรรณ แก้วแพรก. (2526). *คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วรรณา เครือนาม. (2526). การสอนภาษาไทยหน่วยที่ 1 - 8. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วรรณี โสมประยูร. (2534). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

--------. (2539). *การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). *หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2553)*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

--------. (2537). *รายงานการประเมินความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาและสภาพการดำเนินการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: องค์การค้าของคุรุสภา.

ศุภมาส ด่านพานิช. (2541). *การศึกษาการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

สนิท ตั้งทวี. (2528). *ความรู้และทักษะทางภาษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สนิท สัตโยภาส. (2526). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทิพยอักษร.

สมชัย ไชยกุล. (2526). *การสร้างแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วย แม่กก แม่กด และ แม่กบ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษ๖รศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สมพร มันตะสูตร. (2526). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สมศรี เพชรยิ้ม. (2520). *การสร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแม่กด สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ คม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สราวดี เพ็งโคตร. (2539). *การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุจริต เพียรชอบ. (2522). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2552). *การเขียน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุนันทา ทองขอน. (2525). *การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุรินทร์*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

สุภาพ ดวงเพ็ชร. (2533). *การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

หทัย ตันหยง. (2528). *การเขียนหนังสือแบบเรียน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดทำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกหัดที่จัดทำคละคำ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. (2536). *การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อรทัย นุตรดิษฐ์. (2540). *การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อัจฉรา ชีวพันธ์. (2553). *ภาษาพาสอนเรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย*.พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัทธยา สายศิลป์. (2526). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วกับการสอนที่ฝึกตามกิจกรรมในคู่มือครูการสอนของกรมวิชาการ*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

เอมอร พิพัฒนสุข. (2534). *การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง ฉ ช และ ซ ศ ษ ส สำหรับนักเรียนพูดภาษาถิ่นญ้อ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาผักหมกิ่งอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ
- คะแนนรวมทั้งหมดจากการทำแบบฝึกการเขียนทั้ง 4 ชุด
- คะแนนเปรียบเทียบจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้ง 2 ชุด
- คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้ง 2 ตอน (Pre-Test / Post-Test)
- ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนทั้ง 4 ชุด

ตาราง 5 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนกแจกแจง (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก,แม่กด,แม่กกแม่กบ) ฉบับที่ใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 ข้อ (ตอนที่ 1 = 40 ข้อ / ตอนที่ 2 = 20 ข้อ)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ตอนที่ 1 ข้อที่	ค่าความยากง่าย p	ค่าความเชื่อมั่น r	ตอนที่ 2 ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น r
1	0.83	0.50	1	0.23
2	0.47	0.36	2	0.49
3	0.62	0.57	3	0.32
4	0.60	0.79	4	0.38
5	0.79	0.50	5	0.67
6	0.66	0.50	6	0.48
7	0.62	0.36	7	0.43
8	0.30	0.36	8	0.58
9	0.34	0.36	9	0.36
10	0.77	0.50	10	0.44
11	0.47	0.50	11	0.53
12	0.74	0.50	12	0.67
13	0.60	0.71	13	0.02
14	0.60	0.43	14	0.35
15	0.45	0.86	15	0.43
16	0.43	0.50	16	0.33
17	0.26	0.21	17	0.49
18	0.53	0.50	18	0.49
19	0.72	0.64	19	0.42
20	0.62	0.57	20	0.26
21	0.76	0.36		
22	0.40	0.29		
23	0.77	0.50		

ตาราง 5 (ต่อ)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา			
ตอนที่ 1 ข้อที่	ค่าความยากง่าย p	ค่าความเชื่อมั่น r	
24	0.76	0.71	
25	0.66	0.43	
26	0.55	0.79	
27	0.59	0.71	
28	0.51	0.86	
29	0.55	0.86	
30	0.68	0.43	
31	0.74	0.57	
32	0.55	0.43	
33	0.64	0.64	
34	0.62	0.86	
35	0.66	0.64	
36	0.59	0.71	
37	0.62	0.71	
38	0.59	0.71	
39	0.60	0.93	
40	0.57	0.36	

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

ตอนที่ 1 r_{tt} = (KR-20) เท่ากับ 0.932

ตอนที่ 2 r_{tt} = (Alpha) เท่ากับ 0.8584

ตาราง 6 แสดงคะแนนรวมทั้งหมดของแบบฝึกทักษะทั้ง 4 ชุด คะแนนที่ทำได้จากแบบฝึกทักษะ

คนที่	ชุดที่ 1 แม่กก (65)	ชุดที่ 2 แม่กด (100)	ชุดที่ 3 แม่กน (80)	ชุดที่ 4 แม่กบ (60)	รวมทั้งสิ้น (305)
1	65	99	78	57	299
2	65	98	75	57	295
3	64	95	76	60	295
4	63	98	76	60	297
5	65	97	75	60	297
6	63	100	80	58	301
7	65	100	80	60	305
8	61	99	76	57	293
9	65	50	65	44	224
10	65	94	76	59	294
11	61	94	80	60	295
12	65	100	80	60	305
13	61	100	80	56	297
14	65	100	79	60	304
15	65	100	76	60	301
16	65	98	79	60	302
17	63	97	77	60	297
18	65	87	73	60	285
19	63	97	78	60	298
20	64	92	75	60	291
21	65	83	77	60	285
22	65	98	80	60	303
23	63	100	79	60	302
24	65	75	80	60	280
25	64	82	76	56	278

ตาราง 6 (ต่อ)

คนที่	ชุดที่ 1 แม่กก (65)	ชุดที่ 2 แม่กด (100)	ชุดที่ 3 แม่กน (80)	ชุดที่ 4 แม่กบ (60)	รวมทั้งสิ้น (305)
26	63	73	72	60	268
27	65	85	80	55	285
28	65	77	74	60	276
29	61	83	77	60	281
30	65	96	80	60	301
31	64	99	80	60	303
32	65	100	80	57	302
33	65	99	78	60	302
34	65	99	80	60	304
35	52	72	79	59	262
36	65	96	74	45	280
37	65	99	80	59	303
38	65	100	80	60	305
39	65	90	80	60	295
40	65	52	79	60	256
41	63	100	77	59	299
42	65	88	87	60	300
43	65	100	80	60	305
44	65	95	80	56	296
45	63	99	80	57	299
46	62	95	67	60	284
47	65	74	74	61	274
48	65	95	80	60	300
49	65	66	77	56	264
50	65	98	79	60	302
51	65	100	80	60	305

ตาราง 6 (ต่อ)

คนที่	ชุดที่ 1 แม่กก (65)	ชุดที่ 2 แม่กด (100)	ชุดที่ 3 แม่กน (80)	ชุดที่ 4 แม่กบ (60)	รวมทั้งสิ้น (305)
52	65	95	80	60	300
53	65	94	79	60	298
54	65	100	80	60	305
55	65	88	78	57	288
56	61	93	77	58	289
57	65	92	79	60	296
58	61	91	78	58	288
59	65	99	75	60	299
60	63	81	80	59	283
รวม	3838	5496	4666	3520	17520
เฉลี่ย	63.97	91.60	77.77	58.67	292.00
S.D.	2.05	11.37	3.29	2.99	14.67
ร้อยละ	98.41	91.60	97.21	97.78	95.74

ตาราง 7 เปรียบเทียบผลต่างของผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง D	ผลต่างกำลังสอง D^2
1	52	52	0	0
2	49	52	3	9
3	45	50	5	25
4	46	52	6	36
5	52	49	-3	9
6	47	48	1	1
7	55	57	2	4
8	49	54	5	25
9	41	50	9	81
10	45	52	7	49
11	46	51	5	25
12	52	56	4	16
13	38	52	14	196
14	57	59	2	4
15	46	53	7	49
16	52	54	2	4
17	49	53	4	16
18	52	55	3	9
19	47	54	7	49
20	42	46	4	16
21	42	48	6	36
22	54	54	0	0
23	41	46	5	25
24	40	49	9	81
25	43	54	11	121

ตาราง 7 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง D	ผลต่างกำลังสอง D^2
26	45	52	7	49
27	32	47	15	225
28	45	53	8	64
29	38	50	12	144
30	44	52	8	64
31	50	54	-3	9
32	44	47	4	16
33	47	55	3	9
34	49	51	8	64
35	40	45	2	4
36	39	49	5	25
37	45	54	10	100
38	52	58	9	81
39	40	47	6	36
40	39	47	7	49
41	49	52	8	64
42	33	41	3	9
43	48	53	8	64
44	46	54	5	25
45	43	47	8	64
46	44	53	4	16
47	36	47	9	81
48	44	52	11	121
49	46	56	8	64
50	51	55	10	100
51	47	56	4	16

ตาราง 7 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง D	ผลต่างกำลังสอง D^2
52	50	56	9	81
53	45	52	6	36
54	50	58	7	49
55	46	50	8	64
56	37	48	4	16
57	45	56	11	121
58	44	49	11	121
59	50	53	3	9
60	49	54	5	25
รวม	2734	3103	369	2987

ตาราง 8 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้ง 2 ตอน (Pre-Test / Post-Test)

คนที่	คะแนนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ Pre-Test			คะแนนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ Post-Test		
	ตอนที่ 1 (40)	ตอนที่ 2 (20)	รวม (60)	ตอนที่ 1 (40)	ตอนที่ 2 (20)	รวม (60)
1	36	16	52	35	17	52
2	33	16	49	35	17	52
3	29	16	45	33	17	50
4	30	16	46	32	20	52
5	36	16	52	30	19	49
6	31	16	47	31	17	48
7	36	19	55	38	19	57
8	32	17	49	35	19	54
9	27	14	41	32	18	50
10	31	14	45	33	19	52
11	33	13	46	34	17	51
12	35	17	52	38	18	56
13	26	12	38	34	18	52
14	39	18	57	39	20	59
15	30	16	46	34	19	53
16	33	19	52	35	19	54
17	31	18	49	34	19	53
18	34	18	52	36	19	55
19	31	16	47	35	19	54
20	31	11	42	30	16	46
21	29	13	42	32	16	48
22	34	20	54	34	20	54
23	27	14	41	29	17	46
24	26	14	40	32	17	49

ตาราง 8 (ต่อ)

คนที่	คะแนนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ Pre-Test			คะแนนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ Post-Test		
	ตอนที่ 1 (40)	ตอนที่ 2 (20)	รวม (60)	ตอนที่ 1 (40)	ตอนที่ 2 (20)	รวม (60)
25	29	14	43	36	18	54
26	29	16	45	33	19	52
27	17	15	32	27	20	47
28	29	16	45	33	20	53
29	27	11	38	34	16	50
30	26	18	44	33	19	52
31	33	17	50	37	17	54
32	27	17	44	30	17	47
33	33	14	47	37	18	55
34	33	16	49	33	18	51
35	26	14	40	27	18	45
36	25	14	39	32	17	49
37	28	17	45	34	20	54
38	36	16	52	38	20	58
39	26	14	40	30	17	47
40	25	14	39	30	17	47
41	34	15	49	33	19	52
42	20	13	33	25	16	41
43	31	17	48	36	17	53
44	32	14	46	36	18	54
45	28	15	43	30	17	47
46	28	16	44	36	17	53
47	27	9	36	31	16	47
48	29	15	44	34	18	52

ตาราง 8 (ต่อ)

คนที่	คะแนนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ Pre-Test			คะแนนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ Post-Test		
	ตอนที่ 1 (40)	ตอนที่ 2 (20)	รวม (60)	ตอนที่ 1 (40)	ตอนที่ 2 (20)	รวม (60)
49	31	15	46	37	19	56
50	31	20	51	35	20	55
51	32	15	47	37	19	56
52	32	18	50	37	19	56
53	29	16	45	33	19	52
54	32	18	50	38	20	58
55	31	15	46	31	19	50
56	26	11	37	31	17	48
57	35	10	45	38	18	56
58	27	17	44	32	17	49
59	32	18	50	34	19	53
60	31	18	49	36	18	54
รวม	1807	927	2734	2014	1089	3103
เฉลี่ย	30.12	15.45	45.57	33.57	18.15	51.72
S.D.	4.07	2.40	5.53	3.10	1.25	3.77
ร้อยละ	75.29	77.25	75.94	83.92	90.75	86.19

ตาราง 9 ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราทั้ง 4 ชุด ระหว่างเรียน และหลังเรียน

ประสิทธิภาพของ	E_1	E_2
แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ทั้ง 4 ชุด	95.74	86.19

ภาคผนวก ข

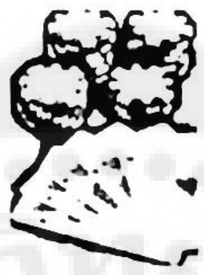
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การเขียนสะกดคำมาตราแม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ ที่ไม่ตรงตามมาตรา ชุดที่หาค่าความเชื่อมั่น และความยากง่าย
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การเขียนสะกดคำมาตราแม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ ที่ไม่ตรงตามมาตรา ชุดที่คัดเลือกแล้วใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
- แบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำมาตราแม่กก ไม่ตรงตามมาตรา
- แบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำมาตราแม่กด ไม่ตรงตามมาตรา
- แบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำมาตราแม่กน ไม่ตรงตามมาตรา
- แบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำมาตราแม่กบ ไม่ตรงตามมาตรา

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ฉบับคัดเลือกออก
เป็นแบปรนัย ชนิดเลือกตอบเพียงข้อเดียว 1,2,3 หรือ 4 จำนวน ๑๐๐ ข้อ ใช้เวลา ๕๐ นาที

---

๑. คำใดเขียนสะกดได้ถูกต้องตามรูปภาพนี้

1. วิหก 2. วิหข 3. วิหค 4. วิหฆ

๒. คำใดเขียนสะกดได้ถูกต้องตามรูปภาพนี้

1. อบายมุก 2. อบายมุข 3. อบายมุค 4. อบายมุฆ

๓. พยัญชนะใด<u>ไม่ใช่</u> มาตราตัวสะกดแม่กก (ไม่ตรงตามมาตรา)

1. ข 2. ค 3. ฆ 4. ง

๔. พยัญชนะใด<u>เป็น</u>ตัวสะกดตามมาตราแม่กก (ไม่ตรงตามมาตรา)

1. คร 2. ตร 3. ทธ 4. รถ

๕. ตัวสะกดคำว่า "ชลมารค" คือข้อใด

1. ร 2. ค 3. รค 4. คร

* ข้อ ๖ – ๘ คำใดเขียน<u>สะกดผิด</u>

๖. 1. ประมุก 2. เมขลา 3. พญานาค 4. สมัคร

๗. 1. มัฆวาน 2. อัคคีภัย 3. บริจาก 4. สามัคคี

๘. 1. วิโยค 2. ภูมิพาก 3. วัณโรค 4. อุปสรรค

๙. 1. เมฆขลา 2. บริจาก 3. พักพวก 4. ยุคสมัย

* ข้อ ๙ – ๑๑ คำใดเขียนสะกดถูก ตามมาตรา แม่กก (ไม่ตรงตามมาตรา)

๑๐. 1. ความสุก 2. เชื้อโรก 3. โชกดี 4. ประมุข

๑๑. 1. สุนัค 2. มัควาน 3. มรรค 4. หมอกเมก

* ข้อ ๑๒ – ๑๓ คำใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่กก (ไม่ตรงตามมาตรา)ต่างจากคำอื่น

๑๒. 1. บริจา..... 2. อบายมุ..... 3. พรร.....พวก 4. ภูมิภา.....

๑๓. 1. โช.....ดี 2. ประมุ..... 3. เม.....ลา 4. ความสุ.....

* ข้อ ๑๔ – ๑๕ เลือกคำมาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องสัมพันธ์กันตามความหมาย

๑๔. คนที่ทำงานมักพบกับ .....

1. ความสำเร็จ 2. อุบัติเหตุ 3. อุปสรรค 4. ความสามัคคี

๑๕. ..... เป็นเจ้าแห่งเทวดาทั้งปวง

1. เมขลา 2. มัฆวาน 3. อัคคี 4. พญานาค

๑๖. คำใดเขียนสะกดได้ถูกต้องตามรูปภาพนี้

1. บิณฑบาตร 2. บินฑบาตร 3. บิณฑบาต 4. บินฑบาต

๑๗. คำใดเขียนสะกดได้ถูกต้องตามรูปภาพนี้

1. นาฏศิลป์ 2. นาฏศิลป์ 3. นาฏตศิลป์ 4. นาฏตศิลป์

๑๘. คำ “แม่กด” ข้อใดไม่ถูกต้อง ทั้ง ๒ คำ

1. เศรษฐกิจ , ศาสตรา 2. กสิกรรม , สัปดาห์
3. ฤทธิ์เดช , อาเพศ 4. ภัตตาหาร , อาพาธ

๑๙. คำ “แม่กด” ข้อใด สะกดถูกต้อง ทั้ง ๒ คำ

1. อภินิหาร , คำนวณ 2. ปีศาจ , ปริศนา
3. อุโบสถ , อาเพศ 4. แหวนเพชร , อาภัพ

๒๐. คำว่า "วันสารทไทย" ใช้พยัญชนะใดเป็นตัวสะกด ในมาตรา <u>แม่กด</u> (ไม่ตรงตามมาตรา)

1. ทย 2. ทร 3. รท 4. สร

* ข้อ ๒๑ – ๒๓ คำ "แม่กด" ข้อใด<u>สะกดผิด</u> ทั้ง ๒ คำ

๒๑. 1. กล้วยบวดชี , อุดจาระ 2. อัชฌาสัย , อัธยาศัย
3. ปัจจุบัน , เอกราช 4. อากาศ , โอกาส

๒๒. 1. อนุญาติ , ฝรั่งเศษ 2. ไสยศาสตร์ , พิพิธภัณฑ์
3. สามารถ , บุรุษ 4. อิสระ , ปราศจาก

๒๓. 1. เพชฌฆาต , อัสนี 2. อาเพศ , อังกฤษ
3. เกษตร , พยาธิ 4. ลีลาส , ญาตพี่น้อง

* ข้อ ๒๔ – ๒๖ คำ "แม่กด" ข้อใด <u>สะกดถูกต้อง</u> ทั้ง ๒ คำ

๒๔. 1. โอวาส , อยุทยา 2. ปฏิบัต , ธุรกิต
3. มงกุฎ , ปรากฏ 4. ยมทูต , พิรุธ

๒๕. 1. สูทคูณ, เกลียดคร้าน 2. ประดิษฐ์ , มัธยัสถ์
3. พาณิชย์ , พระหัตถ์ 4. โจทย์จำเลย , ศาสนาคริตส์

๒๖. 1. ยานัตถุ์ , นักปราชญ์ 2. นายแพศย์ , ซื่อสัตว์
3. พระโอฐษ์ , ก๊าสพิษ 4. ปัดสาวะ , มหัสจรรย์

* ข้อ ๒๗ – ๒๘ ข้อใดมีตัวสะกด <u>ต่าง</u>จากข้ออื่น

๒๗. 1. ชนบ..... , พยาบา..... 2. ทายา..... , โอวา.....
3. อนา..... , อิริยาบ..... 4. เภ.....ภัย , อุ.....ยาน

๒๘. 1. เศร.....ฐี , พิ.....ฐาน 2. ศา.....นา , เจิดจรั.....
3. ข้าทา..... , ถังแก๊..... 4. ฝรั่งเศ..... , สัมผั.....

* ข้อ ๒๙ – ๓๐ เลือกคำมาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องสัมพันธ์กันตามความหมาย

๒๙. โครงการตามพระราชดำริทำให้ ..... กินอยู่อย่างมีความสุข

1. นักปราชญ์ 2. ประชาราษฎร์ 3. ข้าราชการ 4. ข้าราชบริพาร

๓๐. วิชา ..... คือวิชาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไปของโลก อากาศ และแผ่นดิน

1. ประวัติศาสตร์ 2. ไสยศาสตร์ 3. วิทยาศาสตร์ 4. ภูมิศาสตร์

๓๑. คำใดเขียนสะกดได้ถูกต้องตามรูปภาพนี้

1. ทศกัณฐ์ 2. ทศกัณฑ์ 3. ทศกรรณ 4. ทศกัณต์

๓๒. คำใดเขียนสะกดได้ถูกต้องตามรูปภาพนี้

1. อันชัญ 2. อัญชัน 3. อัญชัญ 4. อันชัน

๓๓. คำในข้อใดไม่มี คำที่สะกดด้วย "แม่กน" ทั้ง ๒ คำ

1. ทุรกันดาร , วิญญาณ
2. บำเพ็ญ , ไพศาล
3. สารภาพ , พิสูจน์
4. บึงกาฬ , พเนจร

๓๔. คำในข้อใดสะกดด้วย "แม่กน" ทั้ง ๒ คำ

1. อุโบสถ , อาเพศ
2. ปีศาจ , ปริศนา
3. อภินิหาร , คำนวณ
4. แหวนเพชร , อาภัพ

๓๕. คำว่า "มโหฬาร" ใช้พยัญชนะใดเป็นตัวสะกด

1. ม 2. ห 3. ฬ 4. ร

* ข้อ ๓๖ – ๓๘ คำใดเขียนสะกด ตามมาตรา แม่กน ผิด ทั้ง ๒ คำ

๓๖. 1. อบอวล , ปฏิญาณ
2. รนรงค์ , บังเอิน
3. พิรุณ , จักรวาล
4. จลาจล , จราจร

๓๗. 1. ทรัพยากร , พระกรรณ
2. ไสยศาสตร์ , พิพิธภัณฑ์
3. กำสรวล , มูลนิธิ
4. เผาผลาน , พงศาวดาล

๓๘. 1. ม้วยมรณ์ , จาบัลย์
2. วิจารณ์ , กองกูณฑ์
3. อนุสรณ์ , ชั่วกัลป์
4. เมืองการจน์ , เถาวัญย์

* ข้อ ๓๙ – ๔๑ คำใดเขียนสะกดตามมาตรา แม่กน ถูก ทั้ง ๒ คำ

๓๙. 1. พยันชนะ , เทศการ 2. ผจณภัย , โบราญ
3. สาบสูญ , กำนัล 4. กตัณญู , กาลสินธุ์

๔๐. 1. บาดาร , ชำนาณ 2. นมัสกาล , อัญชัญ
3. ควาญช้าง , ช้างสาร 4. โอราฬ , แผนกาล

๔๑. 1. ทหารเกญฑ์ , สมบูลณ์ 2. โศกศัลย์ , อาจารย์
3. เมืองการจน์ , จาบัญย์ 4. พนาวัณย์ , กองกูลย์

* ข้อ ๔๒ – ๔๓ คำใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่กน ต่างจากคำอื่น

๔๒. 1. คำนว..... , พรร.....นา 2. ภา.....โรง , พนาด.....
3. เกส..... , จีว..... 4. พระเศีย..... , วิหา.....

๔๓. 1. ตระกู..... , บุคค..... 2. พ.....เมือง , สายช.....
3. พยาบา..... , กังว..... 4. ผจ.....ภัย , สรรเสริ.....

* ข้อ ๔๔ – ๔๕ เลือกคำมาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องสัมพันธ์กันตามความหมาย

๔๔. ..... หมายถึง ช้าง

1. วานร 2. กุญชร 3. อสูร 4. กินนร

๔๕. ..... หมายถึง กองไฟที่ใช้ในพิธีบูชาไฟ

1. ไพรสณฑ์ 2. ม้วยมรณ์ 3. กองกูณฑ์ 4. พนาวัลย์

๔๖. คำใดเขียนสะกดได้ถูกต้องตามรูปภาพนี้

1. เคารบ 2. เคารพ 3. เคารภ 4. เคารป

๔๗. คำใดเขียนสะกดได้ถูกต้องตามรูปภาพนี้

1. ท๊อปพี่ 2. ท๊อฟพี่ 3. ทอฟพี่ 4. ท๊อฟฟี่

๔๘. คำในข้อใดไม่มี มาตราตัวสะกด "แม่กบ" ทั้ง ๒ คำ

1. บุปผา , ภพไตร
2. ผลลัพธ์ , อธิปไตย
3. กาพย์ยานี , บุฟเฟต์
4. อัชฌาสัย , บุญญาธิการ

๔๙. คำในข้อใดใช้ตัวสะกดตามมาตรา "แม่กบ" ทั้ง ๒ คำ

1. สังเขป , ศักดานุภาพ
2. ม้วยมรณ์ , อนุสรณ์
3. กาฬสินธุ์ , มโหฬาร
4. ปัจจุบัน , อาชญากรรม

๕๐. คำว่า "อุปกรณ์" ใช้พยัญชนะใดเป็นตัวสะกด ในมาตรา แม่กบ

1. ป
2. ก
3. ร
4. ณ

* ข้อ ๕๑ – ๕๓ คำใดเขียนสะกดตามมาตรา "แม่กบ" ผิด ทั้ง ๒ คำ

๕๑.
1. บทสรุป , นิพพาน
2. พร้อมสัพ , ผลลัภธ์
3. พายัพ , ปรารภ
4. อธิปไตย , อาภัพ

๕๒.
1. ทรัพย์สิน , สัปดน
2. มานพ , คุณภาพ
3. มณฑป , ภาพยนตร์
4. ภิภพ , ปรารพ

๕๓.
1. อุปมา , เทพธิดา
2. โลภมาก , บุปผา
3. บุปเฟต์ , ท็อฟฟี่
4. ทัพพี , ตรากราฟ

* ข้อ ๕๔ – ๕๕ คำใดเขียนสะกดตามมาตรา "แม่กบ" ถูก ทั้ง ๒ คำ

๕๔.
1. ประทีป , อาชีพ
2. ศักดานุพาภ , ลาพลอย
3. ลภบุรี , สัปปะดน
4. อุบปะมา , กล์อฟ

๕๕.
1. ทวีบ , รูปพาภ
2. ยุโรพ , อีศพ
3. โลพมาก , คำศัภย์
4. กองทัพ , พายัพ

* ข้อ ๕๖ – ๕๗ คำใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่กบ ต่างจากคำอื่น

๕๖.
1. สั.....ดน , คำสา.....
2. พร้อมสรร..... , นิ.....พาน
3. ธู.....เทียน , สังเข.....
4. อธิ.....ไตย , ยุโร.....

๕๗. 1. พิภ..... , อาภั.....
2. กองทั..... , ล.....บุรี
3. อุ.....มา , สั.....ดน
4. อาชี..... , คุณภา.....

* ข้อ ๕๘ – ๖๐ เลือกคำในมาตรา แม่กบ ที่ควรเติมลงในช่องว่าง

๕๘. ผมแกละกราบพระพุทธรูปหน้า .....
1. วิหาร 2. เจดีย์ 3. อุโบสถ 4. มณฑป

๕๙. ภูมิทั้ง ๓ อันได้แก่ สวรรค์ โลก บาดาล คือ .....
1. จักรวาล 2. ภพไตร 3. จักรภพ 4. พิภพ

๖๐. อาจารย์อธิบายเรื่องการเข้าค่ายพักแรมให้นักเรียนฟังพอ .....
1. สังเขป 2. สังเกต 3. สรุป 4. ปรารภ

ตอนที่ ๒ : เขียนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด ในมาตราต่าง ๆ ลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามคำอ่าน หรือ ตามความหมายที่กำหนดให้

๖๑. สุนั.....	อ่านว่า	สุ – นัก
๖๒. วัณโร	อ่านว่า	วัน – นะ – โรก
๖๓ ยุ.....สมัย	อ่านว่า	ยุก – สะ – ไหม
๖๔. ประมุ.....	อ่านว่า	ปรุ – มุก
๖๕. ภูมิภา.....	อ่านว่า	พู – มิ – พาก
๖๖. ชลมา.....	หมายถึง	ทางน้ำ
๖๗. วิโย.....	หมายถึง	การจากไป
๖๘. เม.....ลา	หมายถึง	ชื่อเทพธิดาประจำสมุทร
๖๙. มั.....วาน	หมายถึง	พระอินทร์ (ผู้เป็นใหญ่แห่งเทวดา)
๗๐. อาสาสมั	หมายถึง	ที่เสนอตัวเข้าทำงานด้วยความสมัครใจ
๗๑. ประดิ.....ฐ์	อ่านว่า	ประ – ดิด
๗๒. พิพิ.....ภัณฑ์	อ่านว่า	พิ – พิด – ทะ – พัน
๗๓. อา.....ญากรรม	อ่านว่า	อาด – ยา - กำ
๗๔. โจ.....ก์จำเลย	อ่านว่า	โจด – จำ – เลย
๗๕. พิสู.....น์	อ่านว่า	พิ – สูด

๗๖. ปั.....สาวะ	หมายถึง	ของเหลว(ของเสีย)ที่ร่างกายขับออกมา
๗๗. อุ.....จาระ	หมายถึง	ขี้
๗๘. ฆา.....กรรม	หมายถึง	การฆ่ากันตาย
๗๙. นักปรา.....ญ์	หมายถึง	ผู้มีปัญญา
๘๐. ไสยศา.....ตร์	หมายถึง	วิชาทางเวทย์มนตร์คาถา
๘๑. พเนจ.....	อ่านว่า	พะ – เน – จอน
๘๒. วิญญา.....	อ่านว่า	วิน – ยาน
๘๓. คร่ำครว.....	อ่านว่า	คฺร่ำ – ครวน
๘๔. สมบู.....ณ์	อ่านว่า	สม – บูน
๘๕. ทศกั.....ฐ์	อ่านว่า	ทด – สะ – กัน
๘๖. โศกศั.....ย์	หมายถึง	เป็นทุกข์เดือดร้อนเหมือนถูกศรแทง
๘๗. กองกู.....ฑ์	หมายถึง	กองไฟ ใช้ประกอบพิธีบูชา
๘๘. อนุส.....ณ์	หมายถึง	เครื่องระลึก, ที่ระลึก , คำนึงถึง
๘๙. พยั.....ชนะ	หมายถึง	ตัวอักษรที่ใช้แทนเสียง
๙๐. คำนว.....	หมายถึง	กะประมาณ , คิดหาผลลัพธ์โดยวิธีเลข
๙๑. ประที.....	อ่านว่า	ประ – ทีบ
๙๒. พร้อมสรร.....	อ่านว่า	พร้อม – สับ
๙๓. บุ.....เฟต์	อ่านว่า	บุ๊บ – เฟ่
๙๔. ปราร.....	อ่านว่า	ปรา – รบ
๙๕. พายั.....	อ่านว่า	พา – ยับ
๙๖. อุ.....มา	หมายถึง	สิ่งหรือข้อความที่ยกมาเปรียบ
๙๗. กา.....ย์ยานี	หมายถึง	บทร้อยกรองชนิดหนึ่ง ใน ๑ บาท มี ๑๑ คำ
๙๘. วัลล.....	หมายถึง	คนสนิท, ผู้ชอบพอ, คนโปรด, คนรัก
๙๙. เคาร.....	หมายถึง	แสดงอาการนับถือ
๑๐๐. คำสา.....	หมายถึง	ถ้อยคำที่กล่าวขึ้นเพื่อให้เกิดสิ่งร้ายแก่ผู้อื่น

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ตอนที่ ๑ : เลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

๑. 3. วิหค
๒. 2. อบายมุข
๓. 4. ง
๔. 1. คร
๕. 3. รค
๖. 1. ประมุก
๗. 3. บริจาก
๘. 2. ภูมิพาก
๙. 4. ยุคสมัย
๑๐. 4. ประมุข
๑๑. 3. มรรค
๑๒. 2. อบายมุ.....
๑๓. 1. โช.....ดี
๑๔. 3. อุปสรรค
๑๕. 2. มัฆวาน
๑๖. 3. บิณฑบาต
๑๗. 2. นาฏศิลป์
๑๘. 2. กสิกรรม , สัปดาห์
๑๙. 3. อุโบสถ , อาเพศ
๒๐. 3. รท
๒๑. 1. กล้วยบวดชี , อุดจาระ
๒๒. 1. อนุญาติ , ฝรั่งเศส
๒๓. 4. ลีลาส , ญาตพี่น้อง
๒๔. 4. ยมทูต , พิรุธ
๒๕. 2. ประดิษฐ์ , มัธยัสถ์
๒๖. 1. ยานัตถุ์ , นักปราชญ์
๒๗. 3. อนา..... , อิริยาบ.....
๒๘. 1. เศร.....ฐี , พิ.....ฐาน
๒๙. 2. ประชาราษฎร์
๓๐. 4. ภูมิศาสตร์
๓๑. 1. ทศกัณฐ์
๓๒. 2. อัญชัน
๓๓. 1. ทุรกันดาร , วิญญาณ
๓๔. 3. อภินิหาร , คำนวณ
๓๕. 4. ร
๓๖. 2. รนรงค์ , บังเอิน
๓๗. 4. เผาผลาน , พงศาวดาล
๓๘. 4. เมืองการจน์ , เถาวัญย์
๓๙. 3. สาบสูญ , กำนัล
๔๐. 3. ควาญช้าง , ช้างสาร
๔๑. 2. โศกศัลย์ , อาจารย์
๔๒. 1. คำนว..... , พรร.....นา
๔๓. 4. ผจ.....ภัย , สรรเสริ.....
๔๔. 2. กุญชร
๔๕. 3. กองกูณฑ์
๔๖. 2. เคารพ
๔๗. 3. ทอฟฟี่
๔๘. 4. อัชฌาสัย , บุญญาธิการ
๔๙. 1. สังเขป , ศักดานุภาพ
๕๐. 1. ป
๕๑. 2. พร้อมสัพ , ผลลัภธ์
๕๒. 4. ภิภพ , ปรารพ
๕๓. 3. บุปเฟต์ , ท็อฟฟี่
๕๔. 1. ประทีป , อาชีพ
๕๕. 4. กองทัพ , พายัพ
๕๖. 2. พร้อมสรร..... , นิ.....พาน
๕๗. 3. อุ.....มา , สั.....ดน
๕๘. 4. มณฑป
๕๙. 2. ภพไตร
๖๐. 1. สังเขป

ตอนที่ ๒ : เขียนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด ในมาตราต่าง ๆ ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง ตามคำอ่าน หรือ ตามความหมายที่กำหนดให้

๖๑. สุนัข	๖๒. วัณโรค	๖๓ ยุคสมัย	๖๔. ประมุข
๖๕. ภูมิภาค	๖๖. ชลมารค	๖๗. วิโยค	๖๘. เมขลา
๖๙. มัฆวาน	๗๐. อาสาสมัคร	๗๑. ประดิษฐ์	๗๒. พิพิธภัณฑ์
๗๓. อาชญากรรม	๗๔. โจทก์จำเลย	๗๕. พิสูจน์	๗๖. ปัสสาวะ
๗๗. อุจจาระ	๗๘. ฆาตกรรม	๗๙. นักปราชญ์	๘๐. ไสยศาสตร์
๘๑. พเนจร	๘๒. วิญญาณ	๘๓. คร่ำครวญ	๘๔. สมบูรณ์
๘๕. ทศกัณฐ์	๘๖. โศกศัลย์	๘๗. กองกูณฑ์	๘๘. อนุสรณ์
๘๙. พยัญชนะ	๙๐. คำนวณ	๙๑. ประทีป	๙๒. พร้อมสรรพ
๙๓. บุฟเฟต์	๙๔. ปรารภ	๙๕. พายัพ	๙๖. อุปมา
๙๗. กาพย์ยานี	๙๘. วัลลภ	๙๙. เคารพ	๑๐๐. คำสาป

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ) ฉบับคัดเลือกออก
เป็นแบปรนัย ชนิดเลือกตอบเพียงข้อเดียว 1,2,3 หรือ 4 จำนวน ๖๐ ข้อ ใช้เวลา ๕๐ นาที

ตอนที่ 1 เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. พยัญชนะใดเป็นตัวสะกดตามมาตราแม่กก (ไม่ตรงตามมาตรา)

1. คร 2. ตร 3. ทธ 4. รถ

๒. ตัวสะกดคำว่า "ชลมารค" คือข้อใด

1. ร 2. ค 3. รค 4. คร

* ข้อ ๓ – ๔ คำใดเขียนสะกดถูก ตามมาตรา แม่กก (ไม่ตรงตามมาตรา)

๓. 1. เมฆขลา 2. บริจาก 3. พักพวก 4. ยุคสมัย

๔. 1. สุนัค 2. มัควาน 3. มรรค 4. หมอกเมก

* ข้อ ๕ – ๖ คำใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่กก (ไม่ตรงตามมาตรา) ต่างจากคำอื่น

๕. 1. บริจา..... 2. อบายมุ..... 3. พรร.....พวก 4. ภูมิภา.....

๖. 1. โช.....ดี 2. ประมุ..... 3. เม.....ลา 4. ความสุ.....

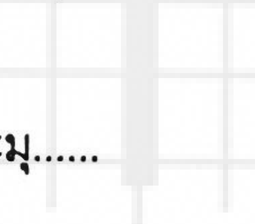
* ข้อ ๗ – ๘ เลือกคำ มาตราแม่กก มาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องสัมพันธ์กันตามความหมาย

๗. คนที่ทำงานมักพบกับ .....

1. ความสำเร็จ 2. อุบัติเหตุ 3. อุปสรรค 4. ความสามัคคี

๘. ..... เป็นเจ้าแห่งเทวดาทั้งปวง

1. เมขลา 2. มัฆวาน 3. อัคคี 4. พญานาค

๙. คำใดเขียนสะกดได้ถูกต้องตามรูปภาพนี้

1. บิณฑบาตร 2. บินฑบาตร 3. บิณฑบาต 4. บินฑบาต

๑๐. คำใดเขียนสะกดได้ถูกต้องตามรูปภาพนี้

1. นาฏศิลป์ 2. นาฏศิลป์ 3. นาฏตศิลป์ 4. นาฏตศิลป์

๑๑. คำ "แม่กด" ข้อใด<u>ไม่ถูกต้อง</u> ทั้ง ๒ คำ

1. เศรษฐกิจ , ศาสตรา
2. ศาสนาคริตส์ , อุบาตว์
3. ฤทธิ์เดช , อาเพศ
4. ภัตตาหาร , อาพาธ

๑๒. คำว่า "วันสารทไทย" ใช้พยัญชนะใดเป็นตัวสะกด ในมาตรา <u>แม่กด</u> (ไม่ตรงตามมาตรา)

1. ทย
2. ทร
3. รท
4. สร

* ข้อ ๑๓ – ๑๔ คำ "แม่กด" ข้อใด<u>สะกดผิด</u> ทั้ง ๒ คำ

๑๓.
1. กล้วยบวดชี , อุดจาระ
2. อัชฌาสัย , อัธยาศัย
3. ปัจจุบัน , เอกราช
4. อากาศ , โอกาส

๑๔.
1. อนุญาติ , ฝรั่งเศษ
2. ไสยศาสตร์ , พิพิธภัณฑ์
3. สามารถ , บุรุษ
4. อิสระ , ปราศจาก

* ข้อ ๑๕ – ๑๖ คำ "แม่กด" ข้อใด <u>สะกดถูกต้อง</u> ทั้ง ๒ คำ

๑๕.
1. โอวาส , อยุทยา
2. ปฏิบัต , ธุรกิต
3. มงกุฎ , ปรากฏ
4. ยมทูต , พิรุธ

๑๖.
1. ยานัตถุ์ , นักปราชญ์
2. นายแพศย์ , ซื่อสัตว์
3. พระโอฐษ์ , ก๊าสพิษ
4. ปัดสาวะ , มหัสจรรย์

* ข้อ ๑๗ – ๑๘ ข้อใดมีตัวสะกด <u>ต่าง</u>จากข้ออื่น

๑๗.
1. ชนบ..... , พยาบา.....
2. ทายา..... , โอวา.....
3. อนา..... , อิริยาบ.....
4. เภ.....ภัย , อุ.....ยาน

๑๘.
1. เศร.....ฐี , พิ.....ฐาน
2. ศา.....นา , เจิดจรั.....
3. ข้าทา..... , ถังแก๊.....
4. ฝรั่งเศ..... , สัมผั.....

* ข้อ ๑๙ – ๒๐ เลือกคำ มาตราแม่กด มาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องสัมพันธ์กันตามความหมาย

๑๙. โครงการตามพระราชดำริทำให้ ..... กินอยู่อย่างมีความสุข

1. นักปราชญ์
2. ประชาราษฎร์
3. ข้าราชการ
4. ข้าราชบริพาร

๒๐. วิชา ..... คือวิชาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไปของโลก อากาศ และแผ่นดิน

1. ประวัติศาสตร์
2. ไสยศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. ภูมิศาสตร์

๒๑. คำใดเขียนสะกดได้ถูกต้องตามรูปภาพนี้

1. ทศกัณฐ์ 2. ทศกัณฑ์ 3. ทศกรรณ 4. ทศกัณต์

๒๒. คำใดเขียนสะกดได้ถูกต้องตามรูปภาพนี้

1. อันชัญ 2. อัญชัน 3. อัญชัญ 4. อันชัน

๒๓. คำในข้อใดไม่มี คำที่สะกดด้วย "แม่กน" ทั้ง ๒ คำ

1. ทุรกันดาร , วิญญาณ
2. บำเพ็ญ , ไพศาล
3. สารภาพ , พิสูจน์
4. บึงกาฬ , พเนจร

๒๔. คำในข้อใดสะกดด้วย "แม่กน" ทั้ง ๒ คำ

1. อุโบสถ , อาเพศ
2. ปีศาจ , ปริศนา
3. อภินิหาร , คำนวณ
4. แหวนเพชร , อาภัพ

* ข้อ ๒๕ – ๒๖ คำใดเขียนสะกด ตามมาตรา แม่กน ผิด ทั้ง ๒ คำ

๒๕. 1. อบอวล , ปฏิญาณ
2. รนรงค์ , บังเอิน
3. พิรุณ , จักรวาล
4. จลาจล , จราจร

๒๖. 1. ม้วยมรณ์ , จาบัลย์
2. วิจารณ์ , กองกูณฑ์
3. อนุสรณ์ , ชั่วกัลป์
4. เมืองการจน์ , เถาวัญย์

๒๗. คำใดเขียนสะกดตามมาตรา แม่กน ถูก ทั้ง ๒ คำ

1. พยันชนะ , เทศการ
2. ผจณภัย , โบราญ
3. สาบสูญ , กำนัล
4. กตัณญู , กาลสินธุ์

* ข้อ ๒๘ – ๒๙ คำใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่กน ต่างจากคำอื่น

๒๘. 1. คำนว..... , พรร.....นา
2. ภา.....โรง , พนาด.....
3. เกส..... , จีว.....
4. พระเศีย..... , วิหา.....

๒๙. 1. ตระกู..... , บุคค.....
2. พ.....เมือง , สายช.....
3. พยาบา..... , กังว.....
4. ผจ.....ภัย , สรรเสริ.....

* ข้อ ๓๐ – ๓๑ เลือกคำ มาตราแม่กน มาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องสัมพันธ์กันตามความหมาย

๓๐. ..... หมายถึง ช้าง

1. วานร 2. กุญชร 3. อสูร 4. กินนร

๓๑. ..... หมายถึง กองไฟที่ใช้ในพิธีบูชาไฟ

1. ไพรสณฑ์ 2. ม้วยมรณ์ 3. กองกูณฑ์ 4. พนาวัลย์

๓๒. คำใดเขียนสะกดได้<u>ถูกต้อง</u>ตามรูปภาพนี้

1. ท๊อปพี่ 2. ท๊อฟพี่ 3. ทอฟพี่ 4. ท็อฟพี่

๓๓. คำในข้อใด<u>ไม่มี</u> มาตราตัวสะกด “แม่กบ” ทั้ง ๒ คำ

1. บุปผา , ภพไตร 2. ผลลัพธ์ , อธิปไตย
3. กาพย์ยานี , บุฟเฟต์ 4. อัชฌาสัย , บุญญาธิการ

๓๔. คำในข้อใด<u>ใช้</u>ตัวสะกดตามมาตรา “แม่กบ” ทั้ง ๒ คำ

1. สังเขป , ศักดานุภาพ 2. ม้วยมรณ์ , อนุสรณ์
3. กาฬสินธุ์ , มโหฬาร 4. ปัจจุบัน , อาชญากรรม

* ข้อ ๓๕ – ๓๖ คำใดเขียนสะกดตามมาตรา “แม่กบ” <u>ผิด ทั้ง ๒ คำ</u>

๓๕. 1. บทสรุป , นิพพาน 2. พร้อมสัพ , ผลลัภธ์
3. พายัพ , ปรารภ 4. อธิปไตย , อาภัพ

๓๖. 1. ทรัพย์สิน , สัปดน 2. มานพ , คุณภาพ
3. มณฑป , ภาพยนตร์ 4. ภิภพ , ปรารพ

๓๗. คำใดเขียนสะกดตามมาตรา “แม่กบ” <u>ถูก ทั้ง ๒ คำ</u>

1. ประทีป , อาชีพ 2. ศักดานุพาภ , ลาพลอย
3. ลภบุรี , สัปปะดน 4. อุบปะมา , กล์อฟ

๓๘. คำใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่กบ <u>ต่าง</u>จากคำอื่น

1. สั.....ดน , คำสา..... 2. พร้อมสรร..... , นิ.....พาน
3. ธู.....เทียน , สังเข..... 4. อธิ.....ไตย , ยุโร.....

๓๙. 1. พิภ..... , อาภั.....
2. กองทั..... , ล.....บุรี
3. อุ.....มา , สั.....ดน
4. อาชี..... , คุณภา.....

๔๐. โลกทั้ง ๓ อันได้แก่ สวรรค์ มนุษย์ บาดาล คือ .....
1. จักรวาล
2. ภพไตร
3. จักรภพ
4. พิภพ

ตอนที่ ๒ : เขียนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด ในมาตราต่าง ๆ ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง ตามคำอ่าน หรือ ตามความหมายที่กำหนดให้

๑. วัณโร	อ่านว่า	วัน – นะ – โรก
๒. พิพิ.....ภัณฑ์	อ่านว่า	พิ – พิด – ทะ – พัน
๓. อา.....ญากรรม	อ่านว่า	อาด – ยา - กำ
๔. โจ.....ก์จำเลย	อ่านว่า	โจด – จำ – เลย
๕. พเนจ.....	อ่านว่า	พะ – เน – จอน
๖. คร่ำครว.....	อ่านว่า	คฺร่ำ – คฺรวน
๗. ปราร.....	อ่านว่า	ปฺรา – รบ
๘. พายั.....	อ่านว่า	พา – ยับ
๙. ชลมา.....	หมายถึง	ทางน้ำ
๑๐. เม.....ลา	หมายถึง	ชื่อเทพธิดาประจำสมุทร
๑๑. มั.....วาน	หมายถึง	พระอินทร์ (ผู้เป็นใหญ่แห่งเทวดา)
๑๒. อาสาสมั	หมายถึง	ที่เสนอตัวเข้าทำงานด้วยความสมัครใจ
๑๓. ฆา.....กรรม	หมายถึง	การฆ่ากันตาย
๑๔. นักปรา.....ญ์	หมายถึง	ผู้มีปัญญา
๑๕. โศกศั.....ย์	หมายถึง	เป็นทุกข์เดือดร้อนเหมือนถูกศรแทง
๑๖. กองกู.....ฑ์	หมายถึง	กองไฟ ใช้ประกอบพิธีบูชา
๑๗. อนุส.....ณ์	หมายถึง	เครื่องระลึก, ที่ระลึก , คำนึงถึง
๑๘. พยั.....ชนะ	หมายถึง	ตัวอักษรที่ใช้แทนเสียง
๑๙. คำนว.....	หมายถึง	กะประมาณ , คิดหาผลลัพธ์โดยวิธีเลข
๒๐. วัลล.....	หมายถึง	คนสนิท, ผู้ชอบพอ, คนโปรด, คนรัก

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ตอนที่ ๑: เลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

๑. 1. คร	๒. 3. รค	๓. 4. ยุคสมัย	๔. 3. มรรค
๕. 2. อบายมุ.....	๖. 1. โช.....ดี	๗. 3. อุปสรรค	๘. 2. มัฆวาน
๙. 3. บิณฑบาต	๑๐. 2. นาฏศิลป์	๑๑ 2. ศาสนาคริตส์ , อุบาตว์	
๑๒. 3. รท	๑๓. 1. กล้วยบวดชี , อุดจาระ	๑๔. 1. อนุญาติ , ฝรั่งเศส	
๑๕. 4. ยมทูต , พิรุธ	๑๖. 1. ยานัตถุ์ ,นักปราชญ	๑๗. 3. อนา..... , อิริยาบ.....	
๑๘. 1. เศร.....ฐี , พิ.....ฐาน	๑๙. 2. ประชาราษฎร์	๒๐. 4. ภูมิศาสตร์	
๒๑. 1. ทศกัณฐ์	๒๒. 2. อัญชัน	๒๓. 3. สารภาพ , พิสูจน์	
๒๔. 3. อภินิหาร , คำนวณ	๒๕. 2. รนรงค์ , บังเอิญ	๒๖. 4. เมืองการจน์ , เถาวัญย์	
๒๗. 3. สาบสูญ , กำนัล	๒๘. 1. คำนว..... , พรร.....นา	๒๙. 4. ผจ.....ภัย , สรรเสริ.....	
๓๐. 2. กุญชร	๓๑. 3. กองกูณฑ์	๓๒. 3. ทอฟฟี่	
๓๓. 4. อัชฌาสัย , บุญญาธิการ	๓๔. 1. สังเขป , ศักดานุภาพ	๓๕. 2. พร้อมสัพ , ผลลัภธ์	
๓๖. 4. ภิภพ , ปรารพ	๓๗. 1. ประทีป , อาชีพ	๓๘. 2. พร้อมสรร..... , นิ.....พาน	
๓๙. 3. อุ.....มา , สั.....ดน	๔๐. 2. ภพไตร		

ตอนที่ ๒ : เขียนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด ในมาตราต่าง ๆ ลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามคำอ่าน หรือ ตามความหมายที่กำหนดให้

๑. วัณโรค	อ่านว่า	วัน – นะ – โรก
๒. พิพิธภัณฑ์	อ่านว่า	พิ – พิด – ทะ – พัน
๓. อาชญากรรม	อ่านว่า	อาด – ยา - กำ
๔. โจทก์จำเลย	อ่านว่า	โจด – จำ – เลย
๕. พเนจร	อ่านว่า	พะ – เน – จอน
๖. คร่ำครวญ	อ่านว่า	คฺร่ำ – คฺรวน
๗. ปรารภ	อ่านว่า	ปฺรา – รบ
๘. พายัพ	อ่านว่า	พา – ยับ
๙. ชลมารค	หมายถึง	ทางน้ำ
๑๐. เมขลา	หมายถึง	ชื่อเทพธิดาประจำสมุทร
๑๑. มัฆวาน	หมายถึง	พระอินทร์ (ผู้เป็นใหญ่แห่งเทวดา)
๑๒. อาสาสมัคร	หมายถึง	ที่เสนอตัวเข้าทำงานด้วยความสมัครใจ
๑๓.ฆาตกรรม	หมายถึง	การฆ่ากันตาย
๑๔. นักปราชญ์	หมายถึง	ผู้มีปัญญา

๑๕. โศกศัลย์	หมายถึง	เป็นทุกข์เดือดร้อนเหมือนถูกศรแทง
๑๖. กองกูณฑ์	หมายถึง	กองไฟ ใช้ประกอบพิธีบูชา
๑๗. อนุสรณ์	หมายถึง	เครื่องระลึก, ที่ระลึก , คำนึงถึง
๑๘. พยัญชนะ	หมายถึง	ตัวอักษรที่ใช้แทนเสียง
๑๙. คำนวณ	หมายถึง	กะประมาณ , คิดหาผลลัพธ์โดยวิธีเลข
๒๐. วัลลภ	หมายถึง	คนสนิท, ผู้ชอบพอ, คนโปรด, คนรัก

แบบฝึกทักษะด้านการเขียน
วิชาภาษาไทย
เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ชื่อ ..... ชั้น ป.๕ / ..... เลขที่ .....

อาจารย์ปฐมชัย ธะนะเนตร

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา "มาตรา แม่กก" ชุดนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานวิจัย เรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยได้รับอนุมัติทุนสนับสนุนจากเงินรายได้โรงเรียน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแบบฝึกทักษะและเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ ในด้านทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๓

ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา "มาตรา แม่กก" ชุดนี้ขึ้นสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งกำหนดคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดไว้ดังนี้

คุณภาพผู้เรียน : เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ต้องมีทักษะในการเขียนสะกดคำ และเข้าใจความหมายของคำ

สาระที่ ๒ การเขียน : เขียนสะกดตามอักขรวิธี

มาตรฐาน ท ๒.๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ตัวชี้วัดที่ ๒ : เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม

ผู้วิจัยหวังว่า แบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา "มาตรา แม่กก" ชุดนี้ คงเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้สอนและผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

(นายปฐมชัย ธะนะเนตร)

ผู้วิจัย

ตุลาคม ๒๕๕๓

วิธีใช้

เพื่อให้การใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา “มาตรา แม่กก” ชุดนี้ เกิดประสิทธิภาพที่ดี ผู้สอนและผู้เรียนควรปฏิบัติ ดังนี้

๑. ผู้สอน อธิบายเนื้อหาตามรายละเอียดในหน้าใบความรู้ให้ผู้เรียนฟังและดูตามก่อน

๒. ผู้เรียนอ่านทบทวนอีกครั้ง และใช้เนื้อหาในหน้าใบความรู้ในการทำแบบฝึกเสริมทักษะแต่ละตอน

๓. ผู้สอนกำชับให้ผู้เรียนห้ามเปิดดูคำเฉลยในหน้าสุดท้ายก่อนทำและขณะทำ

๔. ผู้สอนกำหนดเวลา ๔๐ นาที แล้วสั่งให้ผู้เรียนลงมือทำในแบบฝึกทักษะชุดนี้เลย

๕. เมื่อผู้เรียนทำเสร็จให้ตรวจสอบความถูกต้องจากคำเฉลยในหน้าสุดท้ายเอง

ใบความรู้
มาตราตัวสะกด แม่กก

ความหมาย

คือ คำที่สะกดด้วยพยัญชนะ ก ข ค ฆ คร และ รค

แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด

ชนิด

๑. ตรงตามมาตรา จะเป็นคำที่ใช้ตัวสะกดด้วยพยัญชนะ ก

เช่น พิทักษ์ ขวักไขว่ ศักดา ภิกษุ ศึกษา เทพารักษ์ พระพักตร์ โศกเศร้า เป็นต้น

๒. ไม่ตรงตามมาตรา จะเป็นคำที่ใช้ตัวสะกดด้วยพยัญชนะ ต่อไปนี้

ข เช่น สุนัข ประมุข อบายมุข เมขลา ความสุข เป็นต้น

ค เช่น บริจาค อุปสรรค ภูมิภาค สามัคคี มรรค ยุคสมัย วัณโรค พรรค วิโยค พญานาค วิหค อัคคี เป็นต้น

ฆ เช่น หมอกเมฆ มัฆวาน เป็นต้น

คร เช่น อาสาสมัคร

รค เช่น ชลมารค

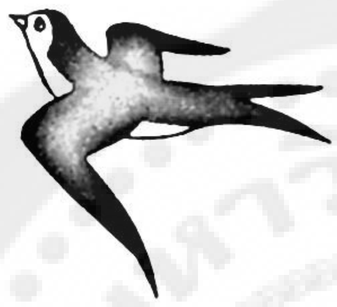
แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด แม่กก ไม่ตรงตามมาตรา

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๑

คำสั่ง : จงเติมตัวสะกดมาตราแม่กก ลงในช่องว่างให้ตรงกับรูปภาพ

๑. สุนั.....

๒. วิห.....

๓. ก้อนเม.....

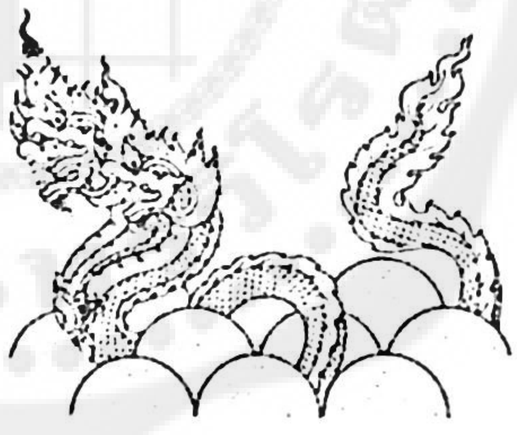
๔. ประมุ.....

๕. มั.....วาน

๖. เม.....ลา

๗. พญานา.....

๘. อั.....คี

๙. อบายมุ.....

๑๐. ภูมิภา.....

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๒

คำสั่ง : จงเติมตัวสะกดมาตราแม่กก ลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย

ความหมาย	คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กกไม่ตรงตามมาตรา
๑. น. คราว,สมัย,กำหนดเวลาของโลก	ยุ ☐ สมัย
๒. น. ทางน้ำ	ชลมา ☐☐
๓. ก. เต็มใจเข้าร่วม,อาสา	สมั ☐☐
๔. น. พระอินทร์	มั ☐ วาน
๕. ก. ให้,เสียสละ	บริจา ☐
๖. น. การจากไป,การพลัดพราก	วิโย ☐
๗. น. ความพร้อมเพรียงกัน,ความปรองดองกัน	สามั ☐ คี
๘. น. เหตุขัดข้อง,เรื่องติดขัด	อุปสรร ☐
๙. น. ชื่อเทพธิดาประจำสมุทร	เม ☐ ลา
๑๐. น. พวกเดียวกัน	พรร ☐ พวก

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๓

คำสั่ง : นำคำที่สะกดด้วยมาตรา แม่กก ไม่ตรงตามมาตรา เติมลงในช่องว่าง
ให้ได้ใจความถูกต้องสัมพันธ์กัน

มรรค	อัคคี	ประมุข	สามัคคี	อบายมุข
เมขลา	มัฆวาน	วิโยค	วิหค	อุปสรรค
ภูมิภาค	อาสาสมัคร	ชลมารค	พญานาค	พรรคพวก

๑. หมู่ ..... โผบินอยู่บนเวหา

๒. ..... ปัญหาทุกอย่างมีทางแก้ไข

๓. พระมหากษัตริย์ไทยเป็น พระ..... ของประเทศ

๔. ..... คือ หนทางไปสู่การดับความทุกข์ มี ๘ ประการ

๕. หน่วย ..... กู้ภัยเร่งค้นหาผู้บาดเจ็บตลอดทั้งคืน

๖. กระบวนพยุหยาตราทาง ..... มีความวิจิตรตระการตา

๗. เกิด .....ภัยที่โรงงานผลิตสารเคมีและวัสดุทางวิทยาศาสตร์

๘. พระอินทร์ มีชื่อเรียกหลายชื่อ เช่น สหัสนัยน์ โกษีย์ ..... เป็นต้น

๙. ประเทศไทยแบ่งตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ได้ ๖ .....

๑๐. แผ่นดินไหวในประเทศจีนสร้างความ ..... โศกศัลย์แก่ประชาชน

๑๑. ชาติเราจะอยู่รอดปลอดภัยหากคนไทยมีความ .....

๑๒. การร่วมมือกันทำงาน ไม่เห็นแก่ ..... งานจะสำเร็จโดยง่าย

๑๓. นางมณี ..... ถือแก้วมณีหลอกล่อรามสูร

๑๔. ..... เป็นเจ้าแห่งเมืองบาดาล

๑๕. การเล่นการพนัน ดื่มสุรา เที่ยวกลางคืน ล้วนเป็น ..... ทั้งสิ้น

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๔

คำสั่ง : เขียนคำที่สะกดด้วยมาตรา แม่กก ไม่ตรงตามมาตรา หลังคำอ่านให้ถูกต้อง

๑. ปรฺะ – มุก เขียนว่า

๒. อุ – ปะ – สัก เขียนว่า

๓. บอ – ริ – จาก เขียนว่า

๔. อะ – บาย – ยะ – มุก เขียนว่า

๕. พู – มิ – พาก เขียนว่า

๖. มัก – คะ – วาน เขียนว่า

๗. สา – มัก – คี เขียนว่า

๘. มัก เขียนว่า

๙. พัก เขียนว่า

๑๐. เมก – ขะ – หฺลา เขียนว่า

๑๑. ยุก – สะ – ไหฺม เขียนว่า

๑๒. วิ – โยก เขียนว่า

๑๓. พะ – ยา – นาก เขียนว่า

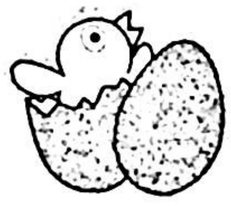
๑๔. วิ – หก เขียนว่า

๑๕. อัก – คี เขียนว่า

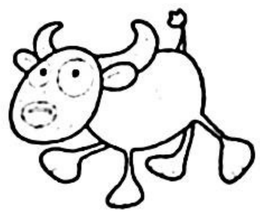

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๕

คำสั่ง : จงเขียนตัวสะกดในมาตราแม่กก (ไม่ตรงตามมาตรา) ให้ถูกต้อง

ข

ค

ฆ

ครู **รค**

๑. อุปสรร ..... อ่านว่า อุ – ปะ - สัก

๒. ประมุ ..... อ่านว่า ปฺระ - มุก

๓. มั ..... วาน อ่านว่า มัก – คะ - วาน

๔. วัณโร ..... อ่านว่า วัน – นะ –โรก

๕. อบายมุ ..... อ่านว่า อะ – บาย – ยะ - มุก

๖. สามั ..... คี อ่านว่า สา – มัก - คี

๗. พญานา ..... อ่านว่า พะ – ยา - นาก

๘. บริจา ..... อ่านว่า บอ – ริ - จาก

๙. อาสาสมั .... อ่านว่า อา – สา – สะ - หฺมัก

๑๐. ชลมา .... อ่านว่า ชน – ละ - มาก

๑๑. ภูมิภา..... อ่านว่า พู – มิ - พาก

๑๒. เม.....ลา อ่านว่า เมก – ขะ - หฺลา

๑๓. พรร..... พวก อ่านว่า พัก - พวก

๑๔. อั..... คีภัย อ่านว่า อัก – คี - ไพ

๑๕. หมอกเม..... อ่านว่า หฺมอก - เมก

เฉลย มาตราแม่กก

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๑

๑. สุนัข	๒. วิหค	๓. ก้อนเมฆ	๔. ประมุข	๕. มัฆวาน
๖. เมขลา	๗. พญานาค	๘. อัคคี	๙. อบายมุข	๑๐. ภูมิภาค

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๒

๑. ยุคสมัย	๒. ชลมารค	๓. สมัคร	๔. มัฆวาน	๕. บริจาค
๖. วิโยค	๗. สามัคคี	๘. อุปสรรค	๙. เมขลา	๑๐. พรรคพวก

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๓

๑. วิหค	๒. อุปสรรค	๓. ประมุข	๔. มรรค	๕. อาสาสมัคร
๖. ชลมารค	๗. อัคคี	๘. มัฆวาน	๙. ภูมิภาค	๑๐. วิโยค
๑๑. สามัคคี	๑๒. พรรคพวก	๑๓. เมขลา	๑๔. พญานาค	๑๕. อบายมุข

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๔

๑. ประมุข	๒. อุปสรรค	๓. บริจาค	๔. อบายมุข	๕. ภูมิภาค
๖. มัฆวาน	๗. สามัคคี	๘. มรรค	๙. พรรค	๑๐. เมขลา
๑๑. ยุคสมัย	๑๒. วิโยค	๑๓. พญานาค	๑๔. วิหค	๑๕. อัคคี

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๕

๑. อุปสรร<u>ค</u>	๒. ประมุ<u>ข</u>	๓. มั<u>ฆ</u>วาน	๔. วัณโร<u>ค</u>	๕. อบายมุ<u>ข</u>
๖. สามั<u>ค</u>คี	๗. พญานา<u>ค</u>	๘. บริจา<u>ค</u>	๙. อาสาสมั<u>คร</u>	๑๐. ชลมาร<u>ค</u>
๑๑. ภูมิภา<u>ค</u>	๑๒. เม<u>ข</u>ลา	๑๓. พรร<u>ค</u>พวก	๑๔. อั<u>ค</u>คีภัย	๑๕. หมอกเม<u>ฆ</u>

แบบฝึกทักษะด้านการเขียน
วิชาภาษาไทย
เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ชื่อ ..... ชั้น ป.๕ / ..... เลขที่ .....

อาจารย์ปฐมชัย ธะนะเนตร

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา “มาตรา แม่กด” ชุดนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานวิจัย เรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยได้รับอนุมัติทุนสนับสนุนจากเงินรายได้โรงเรียน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแบบฝึกทักษะและเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ ในด้านทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๓

ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา “มาตรา แม่กด” ชุดนี้ขึ้นสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งกำหนดคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดไว้ดังนี้

คุณภาพผู้เรียน : เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ต้องมีทักษะในการเขียนสะกดคำ และเข้าใจความหมายของคำ

สาระที่ ๒ การเขียน : เขียนสะกดตามอักขรวิธี

มาตรฐาน ท ๒.๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ตัวชี้วัดที่ ๒ : เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม

ผู้วิจัยหวังว่า แบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา “มาตรา แม่กด” ชุดนี้ คงเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้สอนและผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

(นายปฐมชัย ธะนะเนตร)

ผู้วิจัย

ตุลาคม ๒๕๕๓

วิธีใช้

เพื่อให้การใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา "มาตรา แม่กด" ชุดนี้ เกิดประสิทธิภาพที่ดี ผู้สอนและผู้เรียนควรปฏิบัติ ดังนี้

๑. ผู้สอน อธิบายเนื้อหาตามรายละเอียดในหน้าใบความรู้ให้ผู้เรียนฟังและดูตามก่อน

๒. ผู้เรียนอ่านทบทวนอีกครั้ง และใช้เนื้อหาในหน้าใบความรู้ในการทำแบบฝึกเสริมทักษะแต่ละตอน

๓. ผู้สอนกำชับให้ผู้เรียนห้ามเปิดดูคำเฉลยในหน้าสุดท้ายก่อนทำและขณะทำ

๔. ผู้สอนกำหนดเวลา ๕๐ นาที แล้วสั่งให้ผู้เรียนลงมือทำในแบบฝึกทักษะชุดนี้เลย

๕. เมื่อผู้เรียนทำเสร็จให้ตรวจสอบความถูกต้องจากคำเฉลยในหน้าสุดท้ายเอง

ใบความรู้
มาตราตัวสะกด แม่กด

ความหมาย

คือคำที่สะกดด้วยพยัญชนะ ด จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส ชร ตร ทธ รถ รท แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด

ชนิด

๑. ตรงตามมาตรา จะเป็นคำที่ใช้ตัวสะกดด้วยพยัญชนะ ด เช่น คันเบ็ด สะกิด กำเนิด ผุด เดือด ผลัดผ้า หยาด วิด หวด กลด ซีดเผือด ฉลาด สลด เลือดฝาด สกัด แผดเผา ละเอียด เป็นต้น

๒. ไม่ตรงตามมาตรา จะเป็นคำที่ใช้ตัวสะกดด้วยพยัญชนะ ต่อไปนี้

จ เช่น เดรัจฉาน ภารกิจ เศรษฐกิจ ปัจฉิม สัจจะ สมเด็จ สมเสร็จ ปัจจุบัน ปีศาจ อุจจาระ เก่งกาจ อุกอาจ ตรวจตรา ขี้เกียจ พินิจ อิจฉา กิจกรรม เป็นต้น

ช เช่น กล้วยบวชชี อาชญากรรม อัชฌาสัย ฤทธิ์เดช ราชธานี สมโภช สมเพช บงกช เอกราช เป็นต้น

ซ เช่น ก๊าซ

ฎ เช่น กฎหมาย มงกุฎ

ฏ เช่น ปรากฏ นาฏศิลป์ พุ่มชัฏ โกฏิปี กุฏิพระ เป็นต้น

ฐ เช่น เศรษฐกิจ ประเสริฐ ประชารัฐ ก้อนอิฐ รัฐบาล เป็นต้น

ฑ เช่น ตราครุฑ

ฒ เช่น พัฒนา วัฒนธรรม พิพัฒน์

ถ เช่น อนาถ พระราชินีนาถ อุโบสถ โอสถ สบถ อิริยาบถ เป็นต้น

ต เช่น อนาคต สังเกต ฆาตกรรม บิณฑบาต นิมิต มฤตยู ภูตผี สุจริต บัณฑิต สุภาษิต อุตสาหกรรม รัตนตรัย วิกฤต ยมทูต ประณีต มรกต นักพรต อุกกาบาต ภูเก็ต อนุญาต เป็นต้น

ติ,ตุ เช่น อุบัติเหตุ ดาวเกตุ ชาติไทย สมมุติ วิบัติ ญาติ ธรรมชาติ โลกนิติ ประวัติ เกียรติ ปฏิวัติ อนุมัติ ประสูติ บัญญัติ เป็นต้น

ท เช่น ชนบท ศรัทธา บทกวี ปราสาท บาทวิถี บริบท สุดสวาท อุทยาน ทายาท วิทยุ เภทภัย สิทธิ กัมปนาท พยาบาท เสื้อสูท โอวาท สมุทร เป็นต้น

ใบความรู้ (ต่อ)
มาตราตัวสะกด แม่กด
ไม่ตรงตามมาตรา

ธ เช่น ปฏิเสธ อาราธนา อาพาธ พิโรธ อยุธยา อัธยาศัย อยุธยา พิรุธ พยาธิ วันพุธ เป็นต้น

ศ เช่น บรรยากาศ ปริศนา เกศ บิตุเรศ ยศศักดิ์ สุญญากาศ ลีลาศ เพริศพราย ปราศจาก วิศวะ อาเพศ เป็นต้น

ษ เช่น อธิษฐาน กฤษณา บุษบา นฤโทษ พิษฐาน เศรษฐี อังกฤษ บุรุษ โจษจัน เป็นต้น

ส เช่น อิสระ โอกาส รหัส เจ้าอาวาส ตรัส โอรส พิสมัย อัสนี ศาสนา ศาสตรา ประพาส สัมผัส ถังแก๊ส ปัสสาวะ สวัสดี ฝรั่งเศส เจิดจรัส เบญจเพส เป็นต้น

ชร เช่น เพชร

ทธ เช่น ยงยุทธ สัประยุทธ์ พุทธ เป็นต้น

รถ เช่น สามารถ

รท เช่น วันสารท

ตร เช่น วิจิตร บุตร พระเนตร ยุรยาตร มิตรสหาย เกียรติบัตร สูตรลับ ร่มฉัตร บัตรพลี ลิตร ใส่บาตร บพิตร เป็นต้น

มาตราแม่กด มีการันต์ เช่น ประโยชน์ โลกทรรศน์ ไสยศาสตร์ พิสูจน์ มหัศจรรย์ อัศจรรย์ รุ่งโรจน์ ประดิษฐ์ อิทธิฤทธิ์ เนืองนิตย์ นักปราชญ์ ภูมิศาสตร์ อมนุษย์ พระโอษฐ์ พาณิชย์ พิพัฒน์ พิพิธภัณฑ์ มัธยัสถ์ ยานัตถุ์ ฤทธิ์เดช ซื่อสัตย์ สัตว์เลี้ยง ประชาราษฎร์ สัมภาษณ์ นายแพทย์ พระเทศน์ โจทย์เลข โจทก์จำเลย ศาสนาคริสต์ ประสิทธิ์ โบสถ์ พระหัตถ์ อบาทว์ เป็นต้น

แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด แม่กด ไม่ตรงตามมาตรา

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๑

คำสั่ง : เติมตัวสะกดในมาตราแม่กด ที่ไม่ตรงตามมาตรา ลงในช่องว่างให้สัมพันธ์กับรูปภาพ

๑. สมเสร็.....

๒. บงก.....

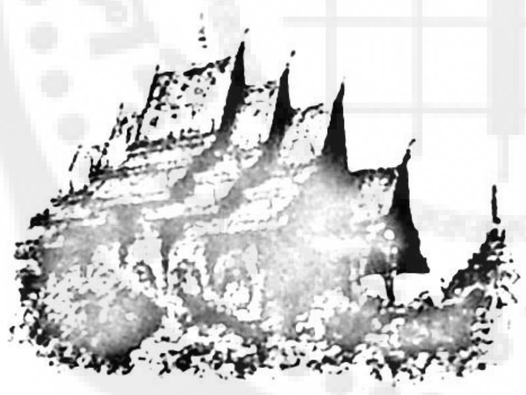
๓. นา.....ศิลป์

๔. มงกุ.....

๕. ครุ.....

๖. อุโบส.....

๗. บิณฑบา.....

๘. ลีลา.....

๙. ศา.....นา

๑๐. ใส่บา.....

๑๑. เพ.....

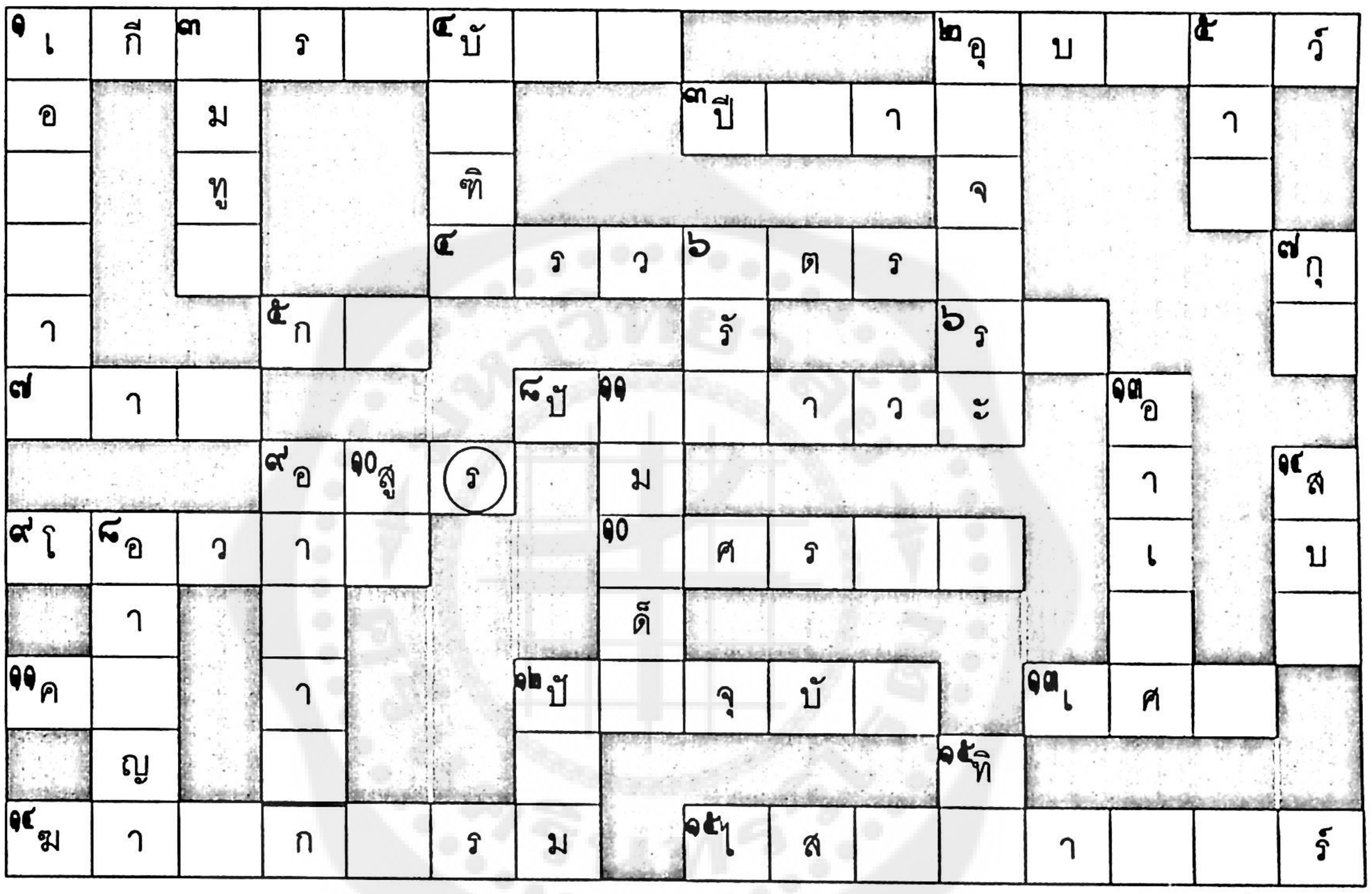

๑๒. สุภาพบุรุ.....

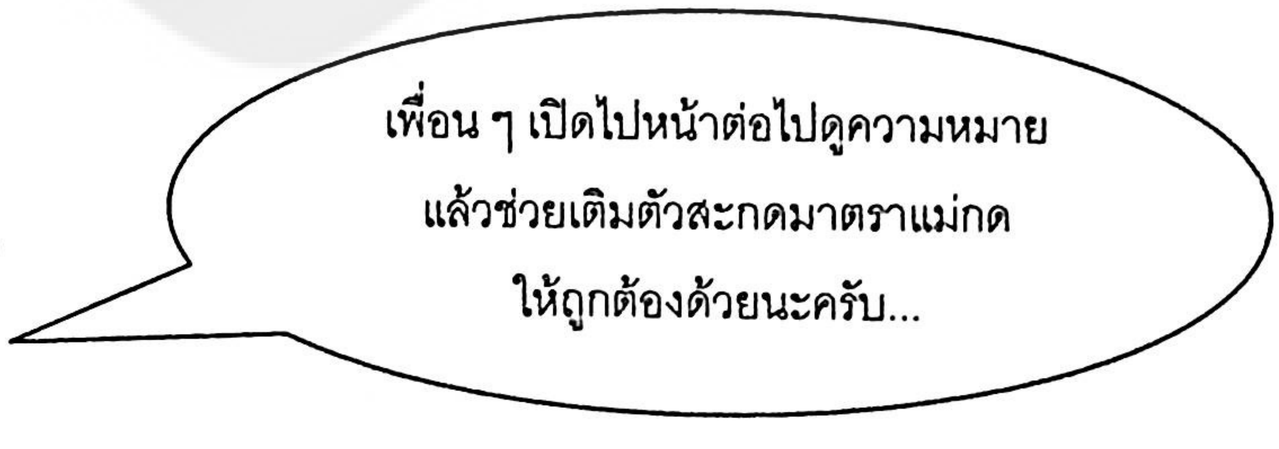
แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๒

คำสั่ง : เติมตัวสะกดในมาตราแม่กด ที่ไม่ตรงตามมาตรา ลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามความหมาย

ปริศนาอักษรไขว้ มาตราแม่กด ไม่ตรงตามมาตรา

แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กด) ชั้น ป.๕ หน้า ๕

แนวนอน

๑. น. ใบประกาศให้แก่ผู้ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม

๒. ว. ไม่เป็นมงคล,ทุเรศ,น่าเกลียด

๓. น. ผี

๔. ก. สอบสวน,สอบดู

๕. น. ข้อกำหนด,ข้อบังคับ

๖. น. ยานอันมีล้อ

๗. น. การเกิด,ตระกูล

๘. น. ของเหลวที่ร่างกายขับออกมา(เยี่ยว)

๙. น. คำแนะนำ,คำกล่าวสอน

๑๐. น. คนมั่งมี

๑๑. น. ช้าง,ช้างพลาย

๑๒. ว. เวลาเดี๋ยวนี้,ทันที

๑๓. น. ส่วนที่เหลือที่เกิน,ส่วนที่ไม่เต็ม

๑๔. น. การฆ่ากันตาย

๑๕. น. วิชาหรือตำราทางไสยทางเวทย์มนตร์คาถา

แนวตั้ง

๑. ว. เป็นอิสระแก่ตนไม่ขึ้นกับอำนาจปกครองอื่น

๒. น. ของเสียที่ร่างกายขับออกมาทางทวารหนัก

๓. น. ผู้นำวิญญาณคนตายไปเมืองนรก

๔. น. ผู้มีปัญญา,นักปราชญ์

๕. น. บ่าวทั่วไป,คนรับใช้

๖. ว. สูกใส,รุ่งเรือง,สว่าง

๗. น. ที่อยู่สำหรับพระภิกษุ

๘. น. อำนาจ,โทษ

๙. ก. ป่วย (ใช้กับพระสงฆ์)

๑๐. น. คนครัว ; เครื่องแต่งกายชุดสากล

๑๑. น. คำนำหน้านามใช้เป็นคำยกย่องพระเจ้าแผ่นดิน

๑๒. น. ชื่อบัวหลวงพันธุ์หนึ่ง

๑๓. น. เกิดขึ้นอย่างผิดปกติ

๑๔. น. คำพูดเป็นเชิงสาบานเพื่อยืนยันว่าเป็นจริง

๑๕. น. ด้าน,ข้าง,ทาง

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๓

คำสั่ง : เติมตัวสะกดในมาตราแม่กด ไม่ตรงตามมาตรา ลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามความหมาย

๑. น. มีความกล้า,มีความสามารถมาก,ดุร้าย — เก่งกา ◯

๒. น. อำนาจ — ฤท ◯ เด ◯

๓. น. สลดใจ,สงสาร — สมเพ ◯

๔. น. ป่าทึบ,ป่ารก — พุ่มชั ◯

๕. ว. ดีเลิศ,วิเศษ — ประเสริ ◯

๖. ก. ทำให้เจริญ — พั◯นา

๗. ก. สร้าง,แปลง,ทำ — นิมิ ◯

๘. น. ผี,อมนุษย์ — ภู◯ผี

๙. น. ท่าใดท่าหนึ่งของร่างกาย — อิริยาบ ◯

๑๐. น. ผู้สืบสกุล,ผู้สมควรรับมรดก — ทายา ◯

๑๑. ก. โกรธ — พิโร ◯

๑๒. น. นิสัยใจคอ — อั◯ยาศัย

๑๓. น. สิ่งหรือถ้อยคำที่ผูกเป็นเงื่อนงำให้ทายความหมาย — ปริ◯นา

๑๔. ก. มุ่งหมาย,ตั้งจิตอธิษฐาน — พิ◯ฐาน

๑๕. ว. รัก,ชื่นชม — พิ◯มัย

๑๖. น. อาวุธ — ศา◯ตรา

๑๗. ก. เดิน — ยุรยา◯◯

๑๘. ก. สงคราม,การรบ — ยุ◯◯นา

๑๙. ว. มีคุณสมบัติที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ — สามา◯◯

๒๐. น. เทศกาลทำบุญปลายเดือนสิบ — วันสา◯◯

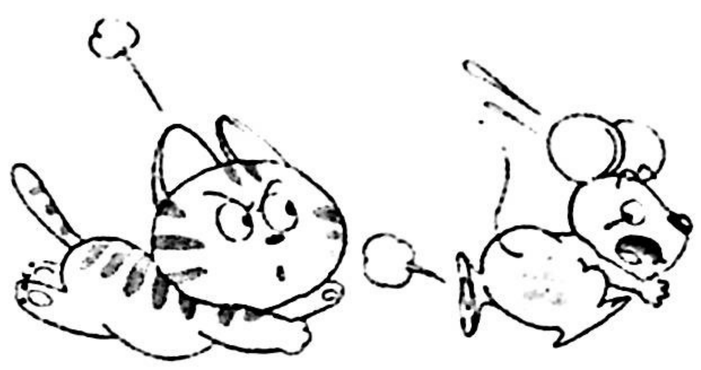

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๔

คำสั่ง : เขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด ไม่ตรงตามมาตรา (คำที่มีตัวการันต์) ลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามคำอ่าน แล้วขีดเส้นใต้ตัวสะกดมาตราแม่กดด้วย

๑. ปฺระ – ดิด	เขียนว่า	
๒. พระ – รัด – ตะ – นะ – ไตรฺ	เขียนว่า	
๓. พิ – สูด	เขียนว่า	
๔. ปฺระ – โหฺยด	เขียนว่า	
๕. โลก – กะ – ทัด	เขียนว่า	
๖. อิด – ทิ – ริด	เขียนว่า	
๗. นัก – ปฺราด	เขียนว่า	
๘. เนือง – นิด	เขียนว่า	
๙. พิ – พิด – ทะ – พัน	เขียนว่า	
๑๐. มัด – ทะ – ยัด	เขียนว่า	
๑๑. พา – นิด	เขียนว่า	
๑๒. ยา – นัด	เขียนว่า	
๑๓. ปฺระ – ชา – ราด	เขียนว่า	
๑๔. พฺระ – เทด	เขียนว่า	
๑๕. สำ – พาด	เขียนว่า	
๑๖. พฺระ – โอด	เขียนว่า	
๑๗. โจด – จำ – เลย	เขียนว่า	
๑๘. สาด – สะ – หฺนา – คฺริด	เขียนว่า	
๑๙. ปฺระ – สิด	เขียนว่า	
๒๐. พฺระ – หัด	เขียนว่า	

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๕

คำสั่ง : นำคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กด ไม่ตรงตามมาตรา เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องสัมพันธ์กันกับข้อความที่กำหนดให้

พินิจ	สมโภช	ปรากฏ	ปัจฉิม	ปฏิวัติ
เกียจคร้าน	ศรัทธา	เภทภัย	พิรุธ	บริสุทธิ์

๑. การเกิดสุริยคราสเป็น .....การณ์ ทางธรรมชาติ

๒. เด็กเปรียบเสมือนผ้าขาวซึ่งหมายถึง ความ.....

๓. คนที่ ..... ย่อมทำสิ่งใดไม่สำเร็จ

๔. กรุงเทพมหานครจัดงาน ..... องค์พระเจดีย์บรมบรรพต (ภูเขาทอง)

๕. คณะพระภิกษุสงฆ์ร่วมกันเจริญพระคาถาป้องกันเหตุ ..... ต่าง ๆ

๖. ตำรวจตรวจพบ ..... ในสถานที่เกิดเหตุการณ์ระเบิดอาคาร

๗. ทหารกลุ่มหนึ่งก่อการ ..... รัฐประหารรัฐบาลไม่สำเร็จ

๘. การตั้งตนในความไม่ประมาท เป็น ..... โอวาทครั้งสุดท้ายของพระพุทธเจ้า

๙. ผู้จัดการ ..... พิจารณาหลักฐานที่มีผู้สมัครมาสอบเข้าทำงาน

๑๐. ความ ..... ในวิถีปฏิบัติแบบชาวพุทธเริ่มแพร่หลายในต่างประเทศ

เฉลยมาตราตัวสะกดแม่กด

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๑

๑. สมเสร็จ	๒. บงกช	๓. นาฏศิลป์	๔. มงกุฎ	๕. ครุฑ
๖. อุโบสถ	๗. บิณฑบาต	๘. ลีลาศ	๙. ศาสนา	๑๐. ใส่บาตร
๑๑. เพชร	๑๒. สุภาพบุรุษ	๑๓. ฝรั่งเศส	๑๔. มหาสมุทร	๑๕. ภูมิศาสตร์
๑๖. โจทย์เลข	๑๗. ถังแก๊ส	๑๘. ก๊าซ	๑๙. สูตรคูณ	๒๐. เศรษฐกิจ

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๒

แนวนอน		แนวตั้ง	
๑. เกียรติบัตร	๙. โอวาท	๑. เอกราช	๙. อาพาธ
๒. อุบาทว์	๑๐. เศรษฐกิจ	๒. อุจจาระ	๑๐. สูท
๓. ปีศาจ	๑๑. คช	๓. ยมทูต	๑๑. สมเด็จ
๔. ตรวจตรา	๑๒. ปัจจุบัน	๔. บัณฑิต	๑๒. ปัทม
๕. กฎ	๑๓. เศษ	๕. ทาส	๑๓. อาเพศ
๖. รถ	๑๔. ฆาตกรรม	๖. จรัส	๑๔. สบถ
๗. ชาติ	๑๕. ไสยศาสตร์	๗. กุฏิ	๑๕. ทิศ
๘. ปัสสาวะ		๘. อาชญา	

เ	กี	ย	ร	ติ	บั	ต	ร			อุ	บ	า	ท	ว์
อ		ม			ณ			ปี	ศ	า	จ		า	
ก		ทู			ฑิ						จ		ส	
ร		ต			ต	ร	ว	จ	ต	ร	า			กุ
า			ก	ฎ				รั			ร	ถ		ฎี
ช	า	ติ				ปั	ส	ส	า	ว	ะ		อ	
			อ	สู	ร		ม						า	ส
โ	อ	ว	า	ท			เ	ศ	ร	ษ	ฐี		เ	บ
	า		พ				ด็						พ	ถ
ค	ช		า			ปั	จ	จุ	บั	น		เ	ศ	ษ
	ญ		ธ			ท					ทิ			
ฆ	า	ต	ก	ร	ร	ม		ไ	ส	ย	ศ	า	ส	ต	ร์

แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กด) ชั้น ป.๕ หน้า ๑๐

เฉลยมาตราตัวสะกดแม่กด

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๓

๑. เก่งกาจ	๒. ฤทธิ์เดช	๓. สมเพช	๔. พุ่มชัฏ	๕. ประเสริฐ
๖. พัฒนา	๗. นิมิต	๘. ภูตผี	๙. อิริยาบถ	๑๐. ทายาท
๑๑. พิโรธ	๑๒. อัธยาศัย	๑๓. ปริศนา	๑๔. พิษฐาน	๑๕. พิสมัย
๑๖. ศาสตรา	๑๗. ยุรยาตร	๑๘. ยุทธนา	๑๙. สามารถ	๒๐. วันสารท

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๔

๑. ประดิษฐ์	๒. มหัศจรรย์	๓. พิสูจน์	๔. ประโยชน์	๕. โลกทัศน์
๖. อิทธิฤทธิ์	๗. นักปราชญ์	๘. เนืองนิตย์	๙. พินิจภัณฑ์	๑๐. มัธยัสถ์
๑๑. พาณิชย์	๑๒. ยานัตถุ์	๑๓. ประชาราษฎร์	๑๔. พระเทศน์	๑๕. สัมภาษณ์
๑๖. พระโอษฐ์	๑๗. โจทก์จำเลย	๑๘. ศาสนาคริสต์	๑๙. ประสิทธิ์	๒๐. พระหัตถ์

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๕

๑. ปรากฏ	๒. บริสุทธิ์	๓. เกียจคร้าน	๔. สมโภช	๕. เภทภัย
๖. พิรุธ	๗. ปฏิวัติ	๘. ปัจฉิม	๙. พินิจ	๑๐. ศรัทธา

แบบฝึกทักษะด้านการเขียน
วิชาภาษาไทย
เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ชื่อ ..... ชั้น ป.๕ / ..... เลขที่ .....

อาจารย์ปฐมชัย ธะนะเนตร

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา "มาตรา แม่กน" ชุดนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานวิจัย เรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยได้รับอนุมัติทุนสนับสนุนจากเงินรายได้โรงเรียน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแบบฝึกทักษะและเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ ในด้านทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๓

ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา "มาตรา แม่กน" ชุดนี้ขึ้นสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งกำหนดคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดไว้ดังนี้

คุณภาพผู้เรียน : เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ต้องมีทักษะในการเขียนสะกดคำ และเข้าใจความหมายของคำ

สาระที่ ๒ การเขียน : เขียนสะกดตามอักขรวิธี

มาตรฐาน ท ๒.๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ตัวชี้วัดที่ ๒ : เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม

ผู้วิจัยหวังว่า แบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา "มาตรา แม่กน" ชุดนี้ คงเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้สอนและผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

(นายปฐมชัย ธะนะเนตร)

ผู้วิจัย

ตุลาคม ๒๕๕๓

วิธีใช้

เพื่อให้การใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา “มาตรา แม่กน” ชุดนี้ เกิดประสิทธิภาพที่ดี ผู้สอนและผู้เรียนควรปฏิบัติ ดังนี้

๑. ผู้สอน อธิบายเนื้อหาตามรายละเอียดในหน้าใบความรู้ให้ผู้เรียนฟังและดูตามก่อน

๒. ผู้เรียนอ่านทบทวนอีกครั้ง และใช้เนื้อหาในหน้าใบความรู้ในการทำแบบฝึกเสริมทักษะแต่ละตอน

๓. ผู้สอนกำชับให้ผู้เรียนห้ามเปิดดูคำเฉลยในหน้าสุดท้ายก่อนทำและขณะทำ

๔. ผู้สอนกำหนดเวลา ๔๐ นาที แล้วสั่งให้ผู้เรียนลงมือทำในแบบฝึกทักษะชุดนี้เลย

๕. เมื่อผู้เรียนทำเสร็จให้ตรวจสอบความถูกต้องจากคำเฉลยในหน้าสุดท้ายเอง

ใบความรู้
มาตราตัวสะกด แม่กน

ความหมาย

คือ คำที่สะกดด้วยพยัญชนะ น ญ ณ ร ล ฬ

แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด

ชนิด

๑. **ตรงตามมาตรา** จะเป็นคำที่ใช้ตัวสะกดด้วยพยัญชนะ น เช่น

ถน<u>น</u> ขนุ<u>น</u> อวสา<u>น</u> หลักฐา<u>น</u> ไต้ฝุ่<u>น</u> กีดกั<u>น</u> ผ้าซิ่<u>น</u> พระอิ<u>น</u>ทร์ สีสั<u>น</u> อนั<u>น</u>ต์ ฯลฯ

๒. **ไม่ตรงตามมาตรา** จะเป็นคำที่ใช้ตัวสะกดด้วยพยัญชนะ ต่อไปนี้

ญ เช่น เผาผลา<u>ญ</u> ผจ<u>ญ</u>ภัย ควา<u>ญ</u>ช้าง กตั<u>ญ</u>ญู อั<u>ญ</u>เชิ<u>ญ</u> สาบสู<u>ญ</u> รามั<u>ญ</u> ปริ<u>ญ</u>ญา พยั<u>ญ</u>ชนะ คร่ำคร<u>ว</u>ญ ชำนา<u>ญ</u> สารบั<u>ญ</u> บังเอิ<u>ญ</u> สรรเสริ<u>ญ</u> อั<u>ญ</u>ชัน เมืองกา<u>ญ</u>จน์

ณ เช่น สั<u>ญ</u>ญา<u>ณ</u> ร<u>ณ</u>รงค์ วิ<u>ญ</u>ญา<u>ณ</u> พร<u>ณ</u>นา คำนว<u>ณ</u> โบรา<u>ณ</u> ม<u>ณ</u>โฑ อาจิ<u>ณ</u> ผิวพร<u>ณ</u> ปฏิภา<u>ณ</u> พระกร<u>ณ</u> การุ<u>ณ</u>ย์ กองกู<u>ณ</u>ฑ์ ไพรส<u>ณ</u>ฑ์ ทหารเก<u>ณ</u>ฑ์ ทศกั<u>ณ</u>ฐ์

ร เช่น ภัตตาหา<u>ร</u> ภา<u>ร</u>โรง โครงกา<u>ร</u> ทรัพยาก<u>ร</u> จีว<u>ร</u> นมัสกา<u>ร</u> โอฬา<u>ร</u> แผนกา<u>ร</u> ทุรกันดา<u>ร</u> ช้างสา<u>ร</u> กินน<u>ร</u> พงศาวดา<u>ร</u> พนาด<u>ร</u> พระเศีย<u>ร</u> เกส<u>ร</u> มโหฬา<u>ร</u> จราจ<u>ร</u> วาน<u>ร</u> อสู<u>ร</u> พเนจ<u>ร</u> วิหา<u>ร</u> วิจา<u>ร</u>ณ์ สมบู<u>ร</u>ณ์ ปฏิสังข<u>ร</u>ณ์ อนุส<u>ร</u>ณ์ อาจา<u>ร</u>ย์ ม้วยม<u>ร</u>ณ์

ล เช่น กังว<u>ล</u> จักรวา<u>ล</u> รางวั<u>ล</u> อบอว<u>ล</u> จลาจ<u>ล</u> เล่ห์ก<u>ล</u> ชุ<u>ล</u>มุน กำสรว<u>ล</u> ถวิ<u>ล</u> บันดา<u>ล</u> บาดา<u>ล</u> กำสรว<u>ล</u> เทศกา<u>ล</u> ไพศา<u>ล</u> พยาบา<u>ล</u> สายช<u>ล</u> ตระกู<u>ล</u> พ<u>ล</u>เมือง มู<u>ล</u>นิธิ บุคค<u>ล</u> กำนั<u>ล</u> นครบา<u>ล</u> เถาวั<u>ล</u>ย์ พนาวั<u>ล</u>ย์ จาบั<u>ล</u>ย์ โศกศั<u>ล</u>ย์ ชั่วกั<u>ล</u>ป์

ฬ เช่น บึงกา<u>ฬ</u> กา<u>ฬ</u>สินธุ์ ปลาวา<u>ฬ</u> พระกา<u>ฬ</u>

แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด แม่กน ไม่ตรงตามมาตรา

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๑

คำสั่ง : จงเติมตัวสะกดมาตราแม่กก ลงในช่องว่างให้ตรงกับรูปภาพ

๑. ปริ.....ญา

๒. สัญญา.....

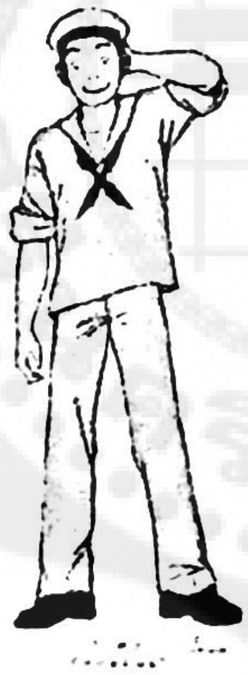
๓. นมัสกา.....

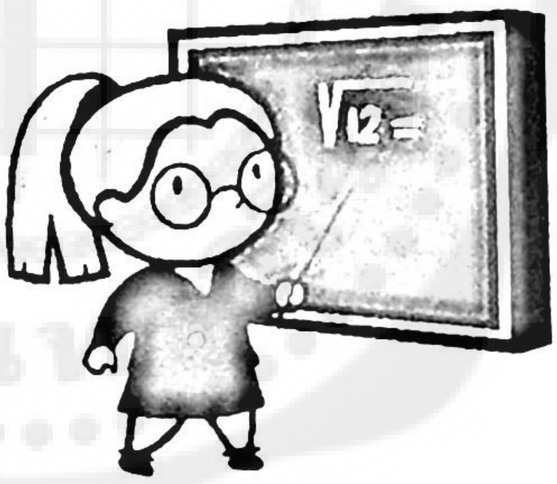
๔. รางวั.....

๕. ปลาวา.....

๖. ทหารเก.....ฑ์

๗. อาจา.....ย์

๘. ปฏิญา.....

๙. กินน.....

๑๐. พระพิรุ.....

แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กน) ชั้น ป.๕ หน้า ๓

๑๑. พ.....เมือง

๑๒. ทศกั.....ฐ์

๑๓. วาน.....

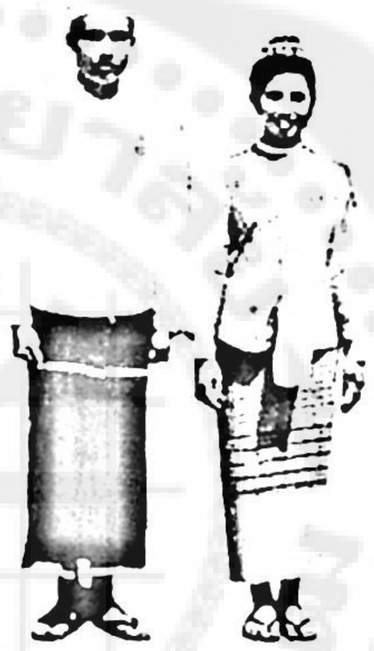
๑๔. กุ.....ชร

๑๕. พยาบา.....

๑๖. อั.....ชัน

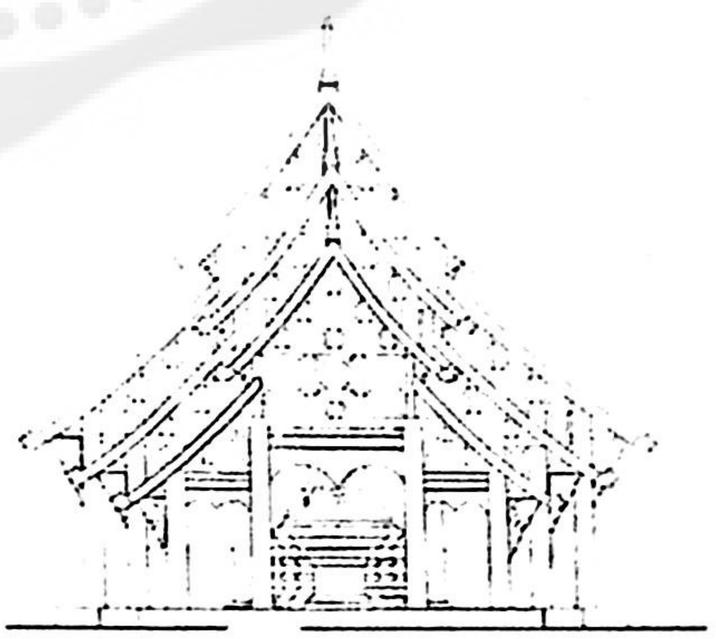
๑๗. รามั.....

๑๘. อสู.....

๑๙. สายช.....

๒๐. วิหา.....

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๒

คำสั่ง : จงเติมตัวสะกดมาตราแม่กน ลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย

ความหมาย	**คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กน ไม่ตรงตามมาตรา**
๑. ก. ออกไปเสี่ยงสู้ภัยอันตราย	ผจ□ภัย
๒. ก. กล่าวอย่างละเอียดให้ผู้ฟังนึกเห็นเป็นภาพ	พรร□นา
๓. ว. ยิ่งใหญ่, กว้างใหญ่	มโหฬา□
๔. น. คราวสมัยที่กำหนดไว้เป็นประเพณีเพื่อทำบุญและการรื่นเริง	เทศกา□
๕. น. ชื่อจังหวัดหนึ่งทางภาคอีสาน	กา□สินธุ์
๖. น. เครื่องระลึก, ที่ระลึก	อนุส□ณ์
๗. ก. กล่าวคำยกย่อง เชิดชู หรือ เทิดทูน	สรรเสริ□
๘. น. บริเวณโดยรอบของโลก, ทั่วโลก	จักรวา□
๙. น. แนวป่า	ไพรส□ฑ์
๑๐. น. วรรณกรรมที่ได้รับยกย่องว่าแต่งดีมีคุณค่า	วรร□คดี

แบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่กน) ชั้น ป.๕ หน้า ๕

ความหมาย	คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กน ไม่ตรงตามมาตรา
๑๑. ก. โศกเศร้า, คร่าครวญ, ร้องไห้	กำสรว□
๑๒. น. แผนตามที่กะกำหนดไว้	แผนกา□
๑๓. ก. เป็นทุกข์เดือดร้อนเหมือนถูกศรแทง	โศกศั□ย์
๑๔. ก. กะประมาณ, คิดหาผลลัพธ์โดยวิธีเลข	คำนว□
๑๕. น. อาหารสำหรับภิกษุสามเณรฉัน	ภัตตาหา□
๑๖. ก. ให้ของกันด้วยความนับถือ	ของกำนั□
๑๗. น. เรื่องราวที่เกี่ยวกับประเทศชาติหรือพระมหากษัตริย์	พงศาวดา□
๑๘. น. กองไฟที่ใช้ในพิธีบูชาไฟ	กองกู□ฑ์
๑๙. ก. ให้เกิดมีขึ้นเป็นขึ้นด้วยแรงอำนาจของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	บันดา□
๒๐. น. ตัวอักษรที่ใช้แทนเสียง	พยั□ชนะ

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๓

คำสั่ง : จงเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กนจากคำอ่านที่กำหนดให้

๑. ควาน – ช้าง .....

๒. ผิว – พัน .....

๓. โอ – ราน .....

๔. ตฺระ – กูน .....

๕. ม้วย – มอน .....

๖. บา – ดาน .....

๗. คฺร่ำ – คฺรวน .....

๘. วิน – ยาน .....

๙. เก – สอน .....

๑๐. สม – บูน .....

๑๑. ชำ – นาน .....

๑๒. ช้าง – สาน .....

๑๓. ชั่ว – กัน .....

๑๔. รน – นะ – รง .....

๑๕. พะ – เน – จอน .....

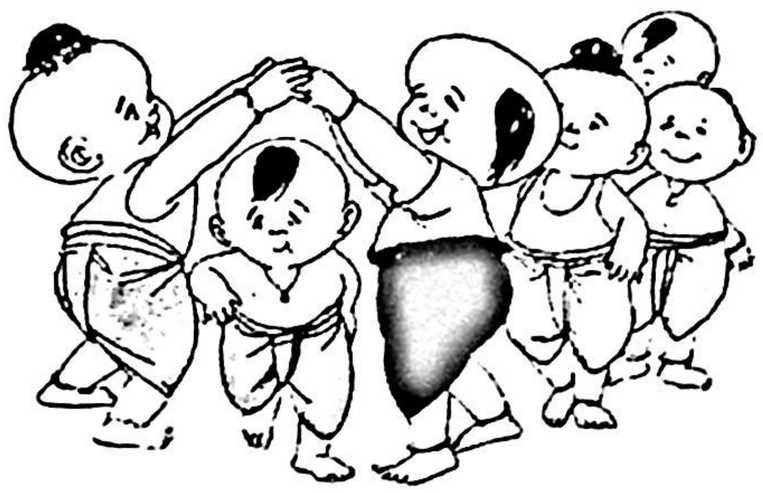
๑๖. จะ – ลา – จน .....

๑๗. จะ – รา – จอน .....

๑๘. เทด – สะ – กาน .....

๑๙. ทุ – ระ – กัน – ดาน .....

๒๐. มูน – ละ – นิ – ทิ .....

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๔

คำสั่ง : ขีดเส้นใต้คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กนไม่ตรงตามมาตรา ที่เขียนถูกต้อง

๑.	เผาผลาน	เผาผาน	เผาผลาญ
๒.	กตัญญู	กตัณญู	กตันญู
๓.	สาบสูญ	สาปสูญ	สาบศูนย์
๔.	บังเอิน	บังเอิญ	บังเอิณ
๕.	โบราญ	โบราณ	โบราน
๖.	ภานโรง	พารโรง	ภารโรง
๗.	ทรัพยากร	ซับพยากร	ซับพะยากร
๘.	จีวอน	จีวอร	จีวร
๙.	พนาดอน	พนาดร	พะนาดร
๑๐.	พระเสียน	พระเศียร	พระเชียร
๑๑.	กังวล	กังวน	กังวณ
๑๒.	อบอวน	อบอวร	อบอวล
๑๓.	ชุนละมุน	ชุลมุน	ชุลมุณ
๑๔.	ไพศาล	ไพศาน	ไพสาล
๑๕.	บุคคน	บุคคล	บุคคณ
๑๖.	บึงการ	บึงกาล	บึงกาฬ
๑๗.	วิจารณ์	วิจาลณ์	วิจาน
๑๘.	เถาวัลย์	เถาวันย์	เถาวัลณ์
๑๙.	จาบัญ	จาบัลย์	จาบันย์
๒๐.	เมืองกาญน์	เมืองการจน์	เมืองกาญจน์

เฉลย มาตราแม่กน

<u>แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๑</u>

๑. ปริญญา	๒. สัญญา	๓. นมัสการ	๔. รางวัล	๕. ปลาวาฬ
๖. ทหารเกณฑ์	๗. อาจารย์	๘. ปฏิญาณ	๙. กินนร	๑๐. พระพิรุณ
๑๑. พลเมือง	๑๒. ทศกัณฐ์	๑๓. วานร	๑๔. กุญชร	๑๕. พยาบาล
๑๖. อัญชัน	๑๗. รามัญ	๑๘. อสูร	๑๙. สายชล	๒๐. วิหาร

<u>แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๒</u>

๑. ผจญภัย	๒. พรรณนา	๓. มโหฬาร	๔. เทศกาล	๕. กาฬสินธุ์
๖. อนุสรณ์	๗. สรรเสริญ	๘. จักรวาล	๙. ไพรสณฑ์	๑๐. วรรณคดี
๑๑. กำสรวล	๑๒. แผนการ	๑๓. โศกศัลย์	๑๔. คำนวณ	๑๕. ภัตตาหาร
๑๖. ของกำนัล	๑๗. พงศาวดาร	๑๘. กองกูณฑ์	๑๙. บันดาล	๒๐. พยัญชนะ

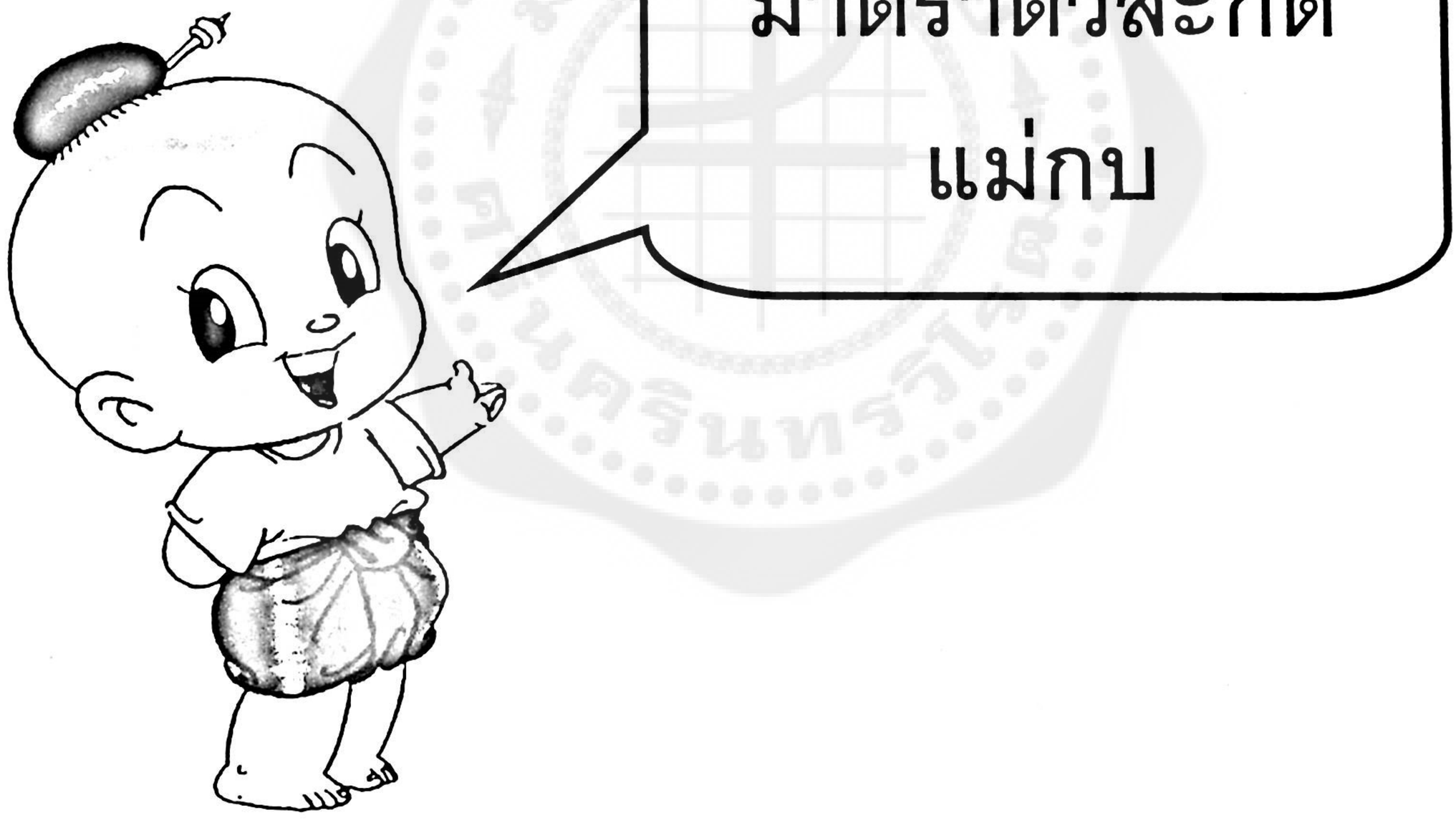
<u>แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๓</u>

๑. ควาญช้าง	๒. ผิวพรรณ	๓. โอฬาร	๔. ตระกูล	๕. ม้วยมรณ์
๖. บาดาล	๗. คร่ำครวญ	๘. วิญญาณ	๙. เกสร	๑๐. สมบูรณ์
๑๑. ชำนาญ	๑๒. ช้างสาร	๑๓. ชั่วกัลป์	๑๔. รณรงค์	๑๕. พเนจร
๑๖. จลาจล	๑๗. จราจร	๑๘. เทศกาล	๑๙. ทุรกันดาร	๒๐. มูลนิธิ

<u>แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๔</u>

๑. เผาผลาญ	๒. กตัญญู	๓. สารบัญ	๔. บังเอิญ	๕. โบราณ
๖. ภารโรง	๗. ทรัพยากร	๘. จีวร	๙. พนาดร	๑๐. พระเศียร
๑๑. กังวล	๑๒. อบอวล	๑๓. ชุลมุน	๑๔. ไพศาล	๑๕. บุคคล
๑๖. บึงกาฬ	๑๗. วิจารณ์	๑๘. เถาวัลย์	๑๙. จาบัลย์	๒๐. เมืองกาญจน์

แบบฝึกทักษะด้านการเขียน
วิชาภาษาไทย
เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ชื่อ ..... ชั้น ป.๕ / ..... เลขที่ .....

อาจารย์ปฐมชัย ธะนะเนตร

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา "มาตรา แม่กบ" ชุดนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานวิจัย เรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยได้รับอนุมัติทุนสนับสนุนจากเงินรายได้โรงเรียน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแบบฝึกทักษะและเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ ในด้านทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๓

ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา "มาตรา แม่กบ" ชุดนี้ขึ้นสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งกำหนดคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดไว้ดังนี้

คุณภาพผู้เรียน : เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ต้องมีทักษะในการเขียนสะกดคำ และเข้าใจความหมายของคำ

สาระที่ ๒ การเขียน : เขียนสะกดตามอักขรวิธี

มาตรฐาน ท ๒.๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ตัวชี้วัดที่ ๒ : เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม

ผู้วิจัยหวังว่า แบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา "มาตรา แม่กบ" ชุดนี้ คงเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้สอนและผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

(นายปฐมชัย ธะนะเนตร)

ผู้วิจัย

ตุลาคม ๒๕๕๓

วิธีใช้

เพื่อให้การใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา "มาตรา แม่กบ" ชุดนี้ เกิดประสิทธิภาพที่ดี ผู้สอนและผู้เรียนควรปฏิบัติ ดังนี้

๑. ผู้สอน อธิบายเนื้อหาตามรายละเอียดในหน้าใบความรู้ให้ผู้เรียนฟังและดูตามก่อน

๒. ผู้เรียนอ่านทบทวนอีกครั้ง และใช้เนื้อหาในหน้าใบความรู้ในการทำแบบฝึกเสริมทักษะแต่ละตอน

๓. ผู้สอนกำชับให้ผู้เรียนห้ามเปิดดูคำเฉลยในหน้าสุดท้ายก่อนทำและขณะทำ

๔. ผู้สอนกำหนดเวลา ๔๐ นาที แล้วสั่งให้ผู้เรียนลงมือทำในแบบฝึกทักษะชุดนี้เลย

๕. เมื่อผู้เรียนทำเสร็จให้ตรวจสอบความถูกต้องจากคำเฉลยในหน้าสุดท้ายเอง

ใบความรู้
มาตราตัวสะกด แม่กบ

ความหมาย

คือ คำที่สะกดด้วยพยัญชนะ บ ป พ ฟ ภ
แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด

ชนิด

๑. ตรงตามมาตรา จะเป็นคำที่ใช้ตัวสะกดด้วยพยัญชนะ บ เช่น ปราบ บวบ ขบขัน กรอบ ตลับ คำรบ งุบงิบ ฉับพลัน กระชับ ซุบซิบ ผอบ พลบค่ำ กระจับ ฟันดาบ ฯลฯ

๒. ไม่ตรงตามมาตรา จะเป็นคำที่ใช้ตัวสะกดด้วยพยัญชนะ ต่อไปนี้

ป เช่น ทวีป ทำบาป บทสรุป คำสาป รูปภาพ ยุโรป มณฑป ธูปเทียน บุปผา อีสป สัปดาห์ สังเขป ประทีป อุปมา อธิปไตย สัปดน กษาปณ์ ฯลฯ

พ เช่น สารภาพ เทพธิดา ภพไตร พร้อมสรรพ ศักดานุภาพ เสพติด คุณภาพ แผนภาพ รูปภาพ อาชีพ กองทัพ ทัพพี อาภัพ พายัพ ลพบุรี นิพพาน ซากศพ พิภพ มานพ เคารพ สินทรัพย์ กาพย์ยานี คำศัพท์ ผลลัพธ์ ฯลฯ

ฟ เช่น ยีราฟ กอล์ฟ บุฟเฟต์ ทอฟฟี่ ตรากราฟ ฯลฯ

ภ เช่น ปรารภ โลภมาก ลาภลอย วัลลภ

แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด แม่กบ ไม่ตรงตามมาตรา

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๑

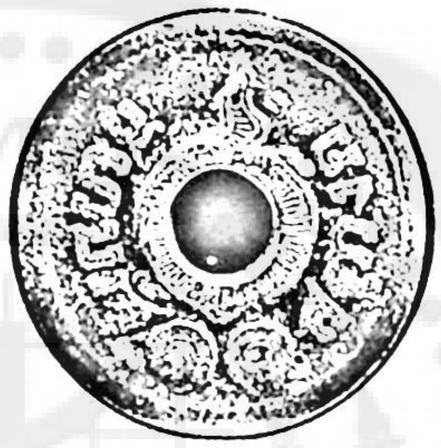
คำสั่ง : จงเติมตัวสะกดมาตราแม่กบ ลงในช่องว่างให้ตรงกับรูปภาพ

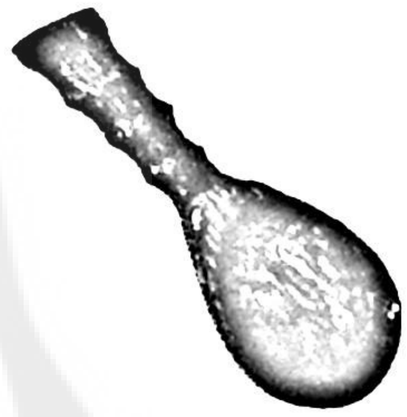
๑. รู.....ภา.....

๒. ตรากรา.....

๓. กษา.....ณ์

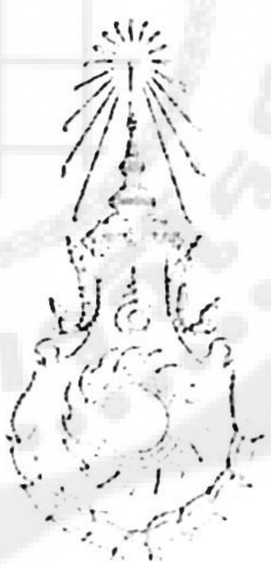
๔. ทั.....พี

๕. อีส.....

๖. ยีรา.....

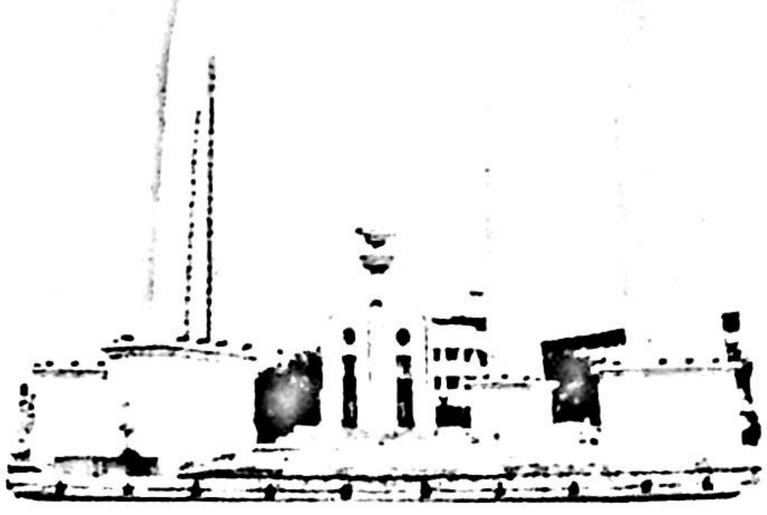
๗. กองทั.....บก

๘. ทวี.....ยุโรป

๙. มณฑ.....

๑๐. อธิ.....ไตย

แบบฝึกเสริมทักษะท ๒

คำสั่ง : จงเติมตัวสะกดมาตราแม่กบ(ไม่ตรงตามมาตรา)
ลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย

ความหมาย	**คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กบ ไม่ตรงตามมาตรา**
๑. น. ไฟที่มีเปลวสว่าง(โคม,เทียน,ตะเกียง)	ประที ☐
๒. น. ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ	พายั ☐
๓. น. การจัดเลี้ยงแบบที่มีอาหารไว้โต๊ะกลาง	บุ ☐ เฟต์
๔. น. สิ่งที่ได้มาโดยไม่คาดคิด	ลา ☐ ลอย
๕. น. อำนาจ, ฤทธิ์เดช, ความยิ่งใหญ่	ศักดานุภา ☐
๖. ว. หยาบโลน	สั ☐ ดน
๗. ก. กล่าวถึง ตั้งต้น ดำริ	ปราร ☐
๘. น. ดอกไม้	บุ ☐ ผา
๙. น. โลกทั้งสาม คือ สวรรค์ มนุษย์ บาดาล	ภ ☐ ไตร
๑๐. น. สิ่งหรือข้อความที่ยกมาเปรียบ มักใช้เข้าคู่กับอุปไมย	อุ ☐ มา

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๓

คำสั่ง : จง<u>ขีดเส้นใต้</u>คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กบ(ไม่ตรงตามมาตรา)
ที่เขียนถูกต้อง

๑) ครู ..... (สรุบ – สรุป – สรุพ) บทเรียนให้นักเรียนก่อนสอบ

๒) คนร้ายรับ ..... (สารพาบ – สารภาพ – สารพาภ) เมื่อถูกตำรวจสอบปากคำ

๓) ไทเกอร์ วู้ด ตี ..... (กอล์ฟ – กล์อฟ – กอฟ)ที่อังกฤษเมื่อวานนี้

๔) พระสอนว่าอย่าเป็นคนละโมบ ..... (โลบ – โลภ – โลพ) มาก

๕) ..... (กาพย์ – กาภย์ – กาพน์) ยานี ๑๑ เป็นบทร้อยกรองที่แต่งง่าย

๖) เชื่อกันว่าพระร่วงกล่าว ..... (คำสาบ – คำสาพ – คำสาป) จนขอมดำดินกลายเป็นหิน

๗) โรงเรียนจัดงานไหว้ครูใน ..... (สับดาห์ – สัปดาห์ – สัพดาห์) หน้า

๘) เธอเป็นเสมือน ..... (เทบธิดา – เทพทิดา – เทพธิดา) จากฟากฟ้าลงมา

๙) เมื่อนำ ๔ มาคูณ ๕ จะได้ ..... (ผลลัพธ์ – ผลลัพภ์ – ผลลับพ์) เท่ากับ ๒๐.

๑๐) ศอฉ. เตรียมกำลังทหารไว้ ..... (พร้อมสรรภ – พร้อมสรรพ – พร้อมสรรบ) แล้ว

๑๑) ครู เป็น ..... (อาชีพ – อาชีบ – อาชีภ) ที่สูงส่ง

๑๒) แดง ช่าง ..... (อาพับ – อาภัพ – อาภับ) จริง ๆ เพราะเสียบิดา-มารดา ตั้งแต่เกิด

๑๓) ..... (นิพพาณ – นิพภาณ – นิพพาน) คือ ทางดับทุกข์ ตายแล้วไม่เกิด

๑๔) เมื่อเด็ก ๆ อม ..... (ท็อปฟี่ – ทอฟฟี่ – ท้อพฟี่) แล้ว ควรบ้วนปากหรือแปรงฟัน

๑๕) สิบปากแผดร้องก้อง ..... (พิภพ – พิพภ – ภิพภ) ยี่สิบหัตถ์ครบเครื่องศัสตรา

๑๖) ยังมี ..... (มาณพ – มานพ – มานภ) หนุ่มนายหนึ่งในป่าใหญ่

๑๗) ฝนหลวงของพระองค์ท่านดั่ง ..... (น้ำทิพย์ – น้ำทิพ – น้ำทิภย์) ชโลมผืนดิน

๑๘) นักเรียนจด ..... (คำศัภท์ – คำศัพท์ – คำสัพท์) ยากในบทเรียน

๑๙) ตำรวจจราจรอธิบายการเดินรถมาพอ ..... (สังเขป – สังเขพ – สังเขบ)

๒๐) ลูกเสือ-เนตรนารีแสดงความ ..... (เคารบ – เคารภ – เคารพ) ด้วยการวันทยหัตถ์

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๔

คำสั่ง : เขียนคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กบ(ไม่ตรงตามมาตรา)

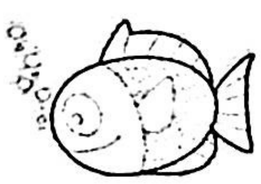
จากคำอ่านให้ถูกต้อง

คำอ่าน	**คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กบ (ไม่ตรงมาตรา)**
๑) สับ – ดา	
๒) ตี – ก๊อบ	
๓) ซาก – สบ	
๔) ปรา – รบ	
๕) อา – ซีบ	
๖) บุ๊บ – เฟ่	
๗) สา – ระ – พาบ	
๘) มน – ดบ	
๙) สิน – ซับ	
๑๐) พาบ – พะ – ยน	

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๕

คำสั่ง : เขียนตัวสะกดด้วยมาตราตัวสะกด <u>แม่กบ</u> ไม่ตรงตามมาตรา ให้ถูกต้อง

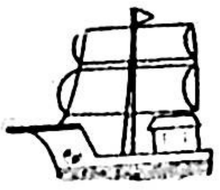
ป

พ

ฟ

ภ

๑. ภ..... ไตร อ่านว่า พบ – ไตฺร

๒. สั ..... ดน อ่านว่า สับ – ปะ – ดน

๓. ทอ ..... ฟี่ อ่านว่า ท้อบ – ฟี่

๔. โชคลา ..... อ่านว่า โชก – ลาบ

๕. ภา ..... ยนตร์ อ่านว่า พาบ – พะ – ยน

๖. สังเข ..... อ่านว่า สัง – เขบ

๗. เหรียญกษา ..... น์ อ่านว่า เหฺรียน – กะ – สาบ

๘. อาภั ..... อ่านว่า อา – พับ

๙. มณฑ ..... อ่านว่า มน – ดบ

๑๐. ฆากศ ..... อ่านว่า ฆาก - สบ

เฉลย มาตราแม่กบ

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๑

๑. รูปภาพ ๒. ตรากราฟ ๓. กษาปณ์ ๔. ทัพพี ๕. อีสป
๖. ยีราฟ ๗. กองทัพบก ๘. ทวีปยุโรป ๙. มณฑป ๑๐. อธิปไตย

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๒

๑. ประทีป ๒. พายัพ ๓. บุฟเฟต์ ๔. ลาภลอย ๕. ศักดานุภาพ
๖. สัปดน ๗. ปรารภ ๘. บุปผา ๙. ภพไตร ๑๐. อุปมา

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๓

๑. สรุป ๒. สารภาพ ๓. กอล์ฟ ๔. โลภ ๕. กาพย์
๖. คำสาป ๗. สัปดาห์ ๘. เทพธิดา ๙. ผลลัพธ์ ๑๐. พร้อมสรรพ
๑๑. อาชีพ ๑๒. อาภัพ ๑๓. นิพพาน ๑๔. ทอฟฟี่ ๑๕. พิภพ
๑๖. มานพ ๑๗. น้ำทิพย์ ๑๘. คำศัพท์ ๑๙. สังเขป ๒๐. เคารพ

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๔

๑. สัปดาห์ ๒. ตีกอล์ฟ ๓. ซากศพ ๔. ปรารภ ๕. อาชีพ
๖. บุฟเฟต์ ๗. สารภาพ ๘. มณฑป ๙. สินทรัพย์ ๑๐. ภาพยนตร์

แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๔

๑. ภพไตร ๒. สัปดน ๓. ทอฟฟี่ ๔. โชคลาภ ๕. ภาพยนตร์
๖. สังเขป ๗. เหรียญกษาปณ์ ๘. อาภัพ ๙. มณฑป ๑๐. ซากศพ

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัทยา การะเจดีย์	ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. อาจารย์พรรณนิภา สันติพงษ์	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
3. อาจารย์นฤมล พัชรปิยะกุล	อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษาและสถิติ

1. อาจารย์จุลศักดิ์ สุขสบาย	ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานวัดและประเมินผล โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. อาจารย์ ดร.มิ่ง เทพครเมือง	หัวหน้างานวิจัย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นายปฐมชัย ธะนะเนตร
วันเดือนปีเกิด	8 มิถุนายน 2515
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	110/25 ซ.เสรีไทย 43 แยก 3 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10240 E-mail: chai_add66@hotmail.com
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2533	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนนนทรีวิทยา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2538	ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) สถาบันราชภัฏจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2552	ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร